ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1896

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓ ... ΤΩΝ ... Ν ΠΕΡΡΗ
... 97

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀντιπρόεδρος	Β' Ἀντιπρόεδρος
Δ. Τσιβανόπουλος	**Γ. Νικολαΐδης**

Γραμματεὺς

Π. Καββαδίας

Σύμβουλοι

Στ. Ἀνδρόπουλος	**Γ. Μιστριώτης**
Σπ. Βάσης	**Ἀντ. Οἰκονόμου**
Δ. Θεοφανόπουλος	**Ἀνδρ. Σκιᾶς**
Π. Καρολίδης	**Βαλ. Στάης**
Β. Λάκων	**Χρ. Τσούντας**
Ὄθων Λύδερς	**Γ. Τυπάλδος Κοζάκης**
Δ. Μακκᾶς	

ΕΠΙΤΙΜΙΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Η Α. Μ. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Γεώργιος Ἀβέρωφ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
Friederich Adler. Berlin.
Otto Benndorf. Wien.
Max Collignon. Paris.
Domenico Comparetti. Firenze.
Alexander Conze. Berlin.
†Ernst Curtius. Berlin.
Θεόδωρος Δηλιγιάννης. Ἀθήνησι.
Wilhelm Dörpfeld. Ἀθήνησι.
Joseph Durm. Karlsruhe.
Sir John Evans. London.
Paul Foucart. Paris.
Adolph Furtwängler. München.
Ernst Gardner. Cambridge (England).
Percy Gardner. Oxford.
B. L. Gildersleeve. Baltimore. U. S. America.
Will. Watson Goodwin. Cambridge. U. S. America.
Hamdy Bey. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.
B. Haussoulier. Paris.
L. Heuzey. Paris.
Th. Homolle. Ἀθήνησι.
R. C. Jebb. Cambridge (England).
R. Kekulé. Berlin.
Adolf Kirchhoff. Berlin.
Ulrich Köhler. Berlin.
Lucien Magne. Paris.
Adolf Michaelis. Strassburg.
A. S. Murray. London.
Charles Eliot Norton. Cambridge U. S. America.
F. C. Penrose. London..
G. Perrot. Paris.
W. M. Ramsay. Aberdeen (Schottland).
S. Reinach. Paris.
Rufus R. Richardson. Ἀθήνησι.
Th. D. Seymour. New-Haven U. S. America.
Ἀνδρέας Συγγρός. Ἀθήνησι.
†Χαρίλαος Τρικούπης.
Charles Waldstein. Cambridge (England).
Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff. Berlin.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1896

Οἱ δι' ἀστερίσκου σεσημειωμένοι ἑταῖροι κατέβαλον τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν, κατ' ἀκολουθίαν εἶνε ἑταῖροι ἰσόβιοι.

'Αγγελόπουλος 'Αθάνατος Θρασ.
'Αθηνογένης Γ.
'Αναστασίου Ν.
* 'Ανδρόπουλος Σταῦρος
'Ανέζης Δ.
'Αντωνόπουλος Κ.
'Αραβαντινὸς Ι.

Βακράτσας Ε.
Βαλαωρίτης Ι.
Βαλλώσης Δ.
Βάσης Σ.
Βικέλας Δ.
Βλαστὸς Κ.
Βούκρας Δ.
Βοῦρος Ζ. Α.
Bourguet Emile

Γαζέπης Γ.
Γεωργακόπουλος Ε.
Γιαννούλης Β.
Γκιών Α.
Graef B.
Γρηγοράκης Γρηγόριος
Γρηγορίου 'Απόστολος

Δαμβέργης Ν.
Δάσιος Σ.
Δεμερτζῆς Α.
Δήμητσας Μ.
Διγενῆς Μ.
Διπλαράκος Γ.

Dörpfeld W.
Δουκάκης Σ.
Δουρούτης 'Αθ.
Δραγάτσης 'Ιάκ.
* Δραγούμης Μ.
* Δραγούμης Στέφ.

'Ελευθεριάδης Σωκρ.
Εὐαγγελίδης Μ.
Εὐκλείδης Ι.

Ζαΐμης 'Αλ.
* Ζαχαρίας Α. Π.
Ζητρουνιάτης Π.
Ζυγομαλᾶς Α.
Ζωγράφος 'Ιω.

Θεοδωρακάκης Στυλ.
Θεοφανόπουλος Δ.

'Ιορδανόπουλος Μ.
Judeich Walther
'Ιωαννίδης Π.

Καββαδίας Π.
* Καλαποθάκης Μ.
Καλάρχος Κ.
Kalkmann A.
Καλογερόπουλος Θ.
Κανάκης Π.
Καπλάνογλους Π. Κ.

Καράλης Α.
Καρακάνος Κ.
Καρκούλιας Η.
Καρολίδης Π.
Κασδόνης Γ.
Καστριώτης Π.
Καστρωμένος Α.
Κατριβάνος Α.
Κεφάλας Γ.
Κλοντηρόπουλος Γ.
Κόλλας Δ.
Κοντογιαννάκης Ν.
* Κοντόσταυλος Α.
Κορομάντζος Θ.
Κορωναῖος Π.
* Κουμανούδης Στ.
Κουρουνιώτης Κ.
Κοφφινιώτης Ι.
Κριεζῆς Ἀντώνιος
Κόρης Μ.
Κυριακὸς Κ.
* Κωστῆς Κ. Ν.
Κωνσταντινίδης Π.

* Λάκων Β.
Λαμπρόπουλος Α.
Λάππας Ι. Α.
Λάππας Ι. Γ.
Λεβίδης Γ.
Λεονάρδος Β.
Λεονάρδος Α. Δ.
Λόντος Ι.
Λόδερς Ὄθ.
Λυκάκης Ἀλ.
Λύρης Ι.

Μαγγιῶρος Ἰω.
Μακκᾶς Δ.
Μανιάκης Κ.
Μαντζάκος Χ.
Μελᾶς Α.
Μελᾶς Μ.
Μελισσουργός Γ.
* Μιστριώτης Γ.
Μπαλάνος Ν.

Μομφερράτος Α.
Μούσης Ι.
Μπαλτῆς Θ.
Μπογιατζόγλους Μ.
* Μυλωνᾶς Κ.

Νεγρεπόντης Θ. Ἰω.
Νεγρεπόντης Μ. Μ.
* Νικολαΐδης Γ.
Νικολαΐδης Ἰω.
Νικολαΐδης Λουδ.
Νικολόπουλος Π.
Νικολόπουλος Σ.
Noack Ferd.
Νομικὸς Α.

Ξανθάκης Π.

Οἰκονόμου Π.

Παμπούκης Π.
Παπαβασιλείου Γ.
Παπαδημητρακόπουλος Θ.
Παπαδόπουλος Β.
Παπαναστασίου Π.
Παπαχρήστου Γ.
Πάππος Δ.
Πασχάλης Λ.
Πατόχας Γ.
Περρῆς Π.
Περρῆς Σ.

* † Ῥενιέρης Μ.
Robert K.
Ῥωμαΐδης Α.
Ῥωμάνος Α.

Σακελλαρόπουλος Σωτ.
* Σεμιτέλος Δ.
Σιμόπουλος Ι.
Σκιαδαρέσης Σ.
Σκιᾶς Α.
Σκουζὲς Ἀλ.
Σκουζὲς Π.
Σκουλούδης Σ.

Στάης Β.
Σταυρόπουλος Δ.
Στέφανος Κλών
Στρέϊτ Στ.
Studnichka F.
Σφακιανάκης Π.
Σωμερίτης Διον.

Τραπάντζαλης Γ.
Τριανταφυλλάκος Ν.
Τρούμπ Ε.
Τσάτσος Ἰω.
Τσιβανόπουλος Δ.
Τσίλλερ Ἐρ.
Τσούντας Χ.
Τυπάλδος Κοζάκης Γ.
Τυπάλδος Μπασιᾶς Α.

Fabricius E.
Φεράλδης Γ. Λουδ.
Φιλαδελφεύς Α.
Φίλιος Δ.
Φωστηρόπουλος Κ.
Φωτίου Ι.

Χατζηδάκης Γ.
Χατζηδάκης Ἰω.
Χρυσανθόπουλος Π.
Χωρέμης Ι.

White W. J.
Wide J.
Wiegand Theodor
Wolters P.

Κατέβαλον πρὸς τούτοις τὴν συνδρομὴν τῶν τοῦ 1896 οἱ ἑξῆς ἑταῖροι:

Ἀναγνωστόπουλος Α. Λ.
Ἀντωνιάδης Δ.
Βακκᾶς Π.
Βάσσος Ἀλ.
Δαμβέργης Α.
Δημητριάδης Χ.
Ἐλευθεριάδης Ἐλ.
Θάλης Μ.
Κανελλίδης Π.
Καστριώτης Χ.
Κολυβᾶς Ἀλ.

Κουλουμόπουλος Κ.
Κορομάντσος Ε.
Couve L.
Λαμπρινίδης Μ.
Μακκᾶς Κ.
Μακκᾶς Ν.
Μαριολόπουλος Θ.
Μαρκόπουλος Ι.
Οἰκονόμος Α.
Ψαλτήρας Γ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

κατὰ τὸ ἔτος 1896

συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἑταιρείας Π. Καββαδία καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῶν ἑταίρων τῇ 12 Ἰανουαρίου 1897.

Κύριοι,

Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ 1837, ἱδρυθεῖσα ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἡμῶν Ἑταιρεία, διοικηθεῖσα ἔκτοτε ὑπὸ ἀνδρῶν διακεκριμένην κατεχόντων θέσιν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, γενναίως εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μεγάλας παρέσχεν οὕτως ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος. Εἰς τὸ ἔνδοξον τοῦτο παρελθὸν τῆς Ἑταιρείας ἀποβλέποντες ὑμεῖς οἱ ἑταῖροι καὶ περὶ ἐξάρσεως καὶ εὐοδώσεως αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι φροντίζοντες ἐψηφίσατε τῇ 10 Μαρτίου 1896 τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθ' ἣν μόνιμος τακτικὸς πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἀνεκηρύσσετο ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος. Ἡ ἀπόφασις ὑμῶν αὕτη ἦτο ἀποτέλεσμα θάρρους προερχομένου ἐξ ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν τῆς

Ἑταιρείας καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Ἐσκέφθητε βεβαίως ὅτι σωματεῖον, ὅπερ ἐν σχέσει πρὸς τὰς περιστάσεις ἐμεγαλούργησεν ἀληθῶς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προορισμοῦ του, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον κρίκον συνδέοντα τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἶχε καταστῇ ἄξιον νὰ προεδρεύηται ὑπὸ τοῦ πρώτου βλαστοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου. Εὐτυχὲς δὲ θεωρεῖ ἑαυτὸ τὸ συμβούλιον ἀναγγέλλον Ὑμῖν σήμερον ἐπισήμως ὅτι αἱ σκέψεις ὑμῶν αὗται περὶ τῆς Ἑταιρείας ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν εὐμενῆ περὶ αὐτῆς γνώμην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, διότι Οὗτος ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν τὸ παρελθὸν τῆς Ἑταιρείας καὶ εὔελπις ὢν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, ηὐδόκησε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν προσενεχθεῖσαν Αὐτῷ προεδρείαν. Σὺν τῇ ἀποδοχῇ ὅμως τῆς προεδρείας ταύτης ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος ἐποιήσατο συγχρόνως χρῆσιν τῶν διὰ τοῦ τροποποιηθέντος ἄρθρου τοῦ Ὀργανισμοῦ παρεχομένων Αὐτῷ δικαιωμάτων καὶ δι' ἐγγράφου Αὐτοῦ ἀνέθηκε διαρκῶς εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου πᾶσαν τὴν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν ἐνέργειαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Προέδρου εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς διαχειρίσεως ταύτης. Προκειμένου ἄρα περὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ συμβουλίου ἀφορώσης χρηματικὴν διαχείρισιν δίδει λόγον καὶ ὑπέχει εὐθύνην μόνον τὸ συμβούλιον μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο καὶ ἄλλη σπουδαία τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀφορῶσα καὶ αὕτη εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Οὐχὶ τώρα τὸ πρῶτον ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε κατανοηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συμμετοχῆς ἐν τῷ διοικοῦντι τὴν Ἑταιρείαν συμβουλίῳ πολλῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν, ἀρχαιολογούντων ἑταίρων. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς καὶ ἐπὶ ὅλην τριακονταετίαν σύμβουλος τῆς Ἑταιρείας Εὐθύμιος Καστόρχης, ἐν τῇ «Ἱστορικῇ ἐκθέσει τῶν πράξεων τῆς Ἑταιρείας», ἣν συγγράψας ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1879, καταλέγων τοὺς μέχρι τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀπαρτίσαντας τὸ διοικητικὸν τῆς Ἑταιρείας συμβούλιον ἐπιλέγει, ἐν σελ. 45, τὰ ἑξῆς: «Ἴσως ἐρωτήσῃ τις διατί ἐν τοῖς ὀνόμασι » τούτοις δὲν ἀπαντῶνται καί τινες τῶν παρ' ἡμῖν ὁμολογουμέ» νως ἀρχαιολογικὰς γνώσεις ἐχόντων, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμενοι

» νὰ ὦσι χρησιμώτεροι ἄλλων ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἑταιρείας;
» Εἰς τοὺς διοικοῦντας τὰ τῆς Ἑταιρείας οὗτοι δὲν μένουσι βε-
» βαίως ἄγνωστοι οὐδὲ ἠδύναντο νὰ ὦσι, διότι αὐτοὶ οὗτοι κα-
» ταβαλόντες πολὺν κόπον νὰ παρασκευάσωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος
» ἀρχαιολόγους, δὲν ἠδύναντο ν' ἀγνοῶσι τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας
» παρ' ἡμῖν, μηδὲ νὰ παρορῶσιν. Ὁ λόγος δι' ὃν οἱ κατ' ἔτος
» ἐκλέγοντες τὸ συμβούλιον ἑταῖροι δὲν εἰσάγουσιν εἰς αὐτὸ καὶ
» τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας εἶναι, ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται
» ἢ μᾶλλον δὲν θέλουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς
» Ἑταιρείας· τινὲς τούτων μάλιστα ἔχουσιν ἐπί τινα χρόνον ἰδίας
» συλλογὰς ἀρχαιοτήτων πρὸς σκοποὺς ἰδίου συμφέροντος... Αὕτη
» εἶναι ἡ πικρὰ ἀλήθεια τοῦ λυπηροῦ φαινομένου τούτου, ὅπερ
» ζημιοῖ τὴν Ἑταιρείαν στερουμένην τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν ἐμ-
» πείρων ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ...» Παρακατιὼν δὲ λόγον ποιούμε-
νος περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογι-
κῆς Ἐφημερίδος ἐπιλέγει ἐν σελ. 95 τάδε: «Αἰτία τούτου εἶναι
» οὐχὶ ἔλλειψις χρημάτων, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἀρχαιολόγων δυναμέ-
» νων νὰ συντηρήσωσι τακτικῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς ἀρχαιολογικὴν
» ἐφημερίδα κατὰ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης...
» Ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγους δὲν ηὐτύχησεν ἔτι ἡ πατρὶς
» ἡμῶν ν' ἀποκτήσῃ πολλούς, διότι ἡ ἐπιστήμη αὕτη δὲν δύνα-
» ται νὰ ἀμείψῃ παρ' ἡμῖν δεόντως τοὺς ἐργάτας αὐτῆς· τούτου
» ἕνεκα οἱ νέοι τρέπονται εἰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἀφ' ὧν δύνανται
» νὰ ἔχωσιν ἀφθονώτερα τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Πλούσιοι δὲ λόγιοι,
» ἐξ ἀγάπης μόνον ἀσχολούμενοι εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας, ὀλί-
» γιστοι ἀνεφάνησαν παρ' ἡμῖν, διότι καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀλη-
» θὴς καὶ ἀφιλοκερδὴς ἄσκησις τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἔτι παρ' ἡμῖν
» σπάνιον κτῆμα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὸ συμβούλιον
» τῆς Ἑταιρείας συγκροτεῖται νῦν ἐν μέρει ἐξ ἀνδρῶν φίλων καὶ
» ἐραστῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἐργαζομένων ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς
» προπαρασκευαστικὰ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιολογικῆς
» ἔργα, οὐδόλως ἀμελούντων ὅμως νὰ ἀναδείξωσιν ἐκ τῶν ἐνόν-
» των καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγους παρ' ἡμῖν, διότι κάλ-
» λιστα γινώσκουσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τίνων ἀνδρῶν ἡ ἀρχαιολογία
» δεῖται». Ταῦτα ἔγραφεν ὁ Καστόρχης ἐν ἔτει 1879. Ὁ ῥέκτης

ἐκεῖνος καὶ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τῆς Ἑταιρείας ἐλυπεῖτο, διότι δὲν ὑπῆρχον τότε εἰδικοὶ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγοι, οἵτινες νὰ μετάσχωσι τῆς διοικήσεως τῆς Ἑταιρείας καὶ νὰ προαγάγωσι προσηκόντως τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῆς ἔργα. Καὶ ἀληθῶς· οὔτε τότε, ἀλλ' οὔτε τώρα πρὸ πάντων, ὅτε οἱ χρηματικοὶ πόροι καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας μεγάλως ηὐξήθησαν, ἦτο δυνατὸν νὰ πιστεύῃ τις ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἠδύνατο νὰ ἐκπληρώσῃ, ὡς δεῖ, τὸν προορισμόν της ἄνευ τῆς ἐν τῇ διοικήσει αὐτῆς συμμετοχῆς καὶ ἀμέσου συμπράξεως τῶν ἀρχαιολόγων. Ἀφ' οὗ δὲ τώρα κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νὰ μορφωθῶσι παρ' ἡμῖν ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰδικοὶ ἀρχαιολόγοι, ἀφ' οὗ εὐτυχῶς περὶ τῶν ἀρχαιολόγων τούτων δὲν δύνανται νὰ λεχθῶσι τὰ πικρὰ ἐκεῖνα καὶ λυπηρὰ ὑπὸ τοῦ Καστόρχη ἐν ἄλλοις καιροῖς λεχθέντα, ὅτι δηλ. «τὴν Ἀρχαιολογίαν μετέρχονται πρὸς σκοποὺς ἰδίου συμφέροντος», εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ὤφειλε νὰ σκεφθῇ περὶ ἐξευρέσεως τρόπου εὐκολύνοντος καὶ ἐξασφαλίζοντος διὰ παντὸς τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ εἴσοδον ὅσον ἔνεστι πλειοτέρων εἰδικῶν ἀρχαιολόγων. Τούτου ἕνεκα τὸ Συμβούλιον προέτεινε καὶ ὑμεῖς ἐψηφίσατε τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων ἐκλεγομένων μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο, αὐτὸ δὲ τὸ οὕτως ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκλεγόμενον συμβούλιον ἐκλέγει διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ ἠτιολογημένως τέσσαρας εἰσέτι συμβούλους εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους. Κατ' ἀκολουθίαν τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ Ὀργανισμοῦ, μικρὸν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους ἐγένοντο νέαι ἀρχαιρεσίαι, καθ' ἃς ἐξελέγη ὑφ' ὑμῶν ἐκ νέου τὸ αὐτὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἠλαττωμένον κατὰ δύο μέλη, τοῦτο δὲ ἐξελέξατο ὡσαύτως τέσσαρας συμβούλους εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους, τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τρεῖς ἐφόρους τῶν ἀρχαιοτήτων.

Οὕτω συγκεκροτημένον τὸ συμβούλιον παρουσιάζεται σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν ἵνα δώσῃ λόγον τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων.

Τὰ πολλὰ ἔργα, ἃ ἐπεχείρησεν ἡ Ἑταιρεία ἀπὸ τοῦ ἔτους

1895, ἀπήτουν τὴν αὔξησιν τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων. Διὰ τοῦτο τὸ συμβούλιον, ἐπιτρεψάσης τῆς κυβερνήσεως, ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος ἐκδιδομένων γραμματίων τοῦ λαχείου ἀπὸ 150,000 εἰς 225,000. Διετέθησαν δὲ ἅπαντα τὰ ἐκδοθέντα ταῦτα γραμμάτια, ὥστε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ἐκ τοῦ λαχείου καθαρὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας, τὰ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δηλ. τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως, ἀνῆλθον εἰς δρ. 249,175.20. Προστιθεμένων δ' εἰς ταῦτα καὶ δρ. 19,225.05, ἃ εἰσεπράχθησαν ἐκ συνδρομῶν τῶν ἑταίρων, ἐκ τόκων τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας κτλ., τὰ ὅλα ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας ἀνῆλθον εἰς δρ. 268,400,25. Τὰ ἔξοδα δὲ ἀνῆλθον εἰς δρ. 247,672,65, ὥστε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἔσχομεν πλεόνασμα δρ. 20,727,60. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ταῦτα εἶναι ἀναγεγραμμένα λεπτομερῶς καὶ ἀναλελυμένως ἐν τοῖς ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας συντεταγμένοις πίναξι.

Νέοι ἑταῖροι ἐξελέγησαν κατὰ τὸ 1896 δέκα καὶ πέντε, οἵτινες καὶ κατέβαλον τὴν συνδρομήν των· ἐκ τῶν παλαιῶν δ' ἑταίρων κατέβαλον τὴν συνδρομήν των ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ἑπτά. Προστιθεμένων δὲ τούτοις καὶ τῶν ἰσοβίων ἑταίρων, τῶν καταβαλόντων δηλ. ἐπὶ 25 ἔτη τὴν συνδρομήν των, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τακτικῶν ἑταίρων, ἐξ ὧν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν κατηρτίσθη ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ἀνῆλθεν εἰς 167. Τῶν ἰσοβίων δὲ τακτικῶν ἑταίρων ἀπεβίωσε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος σοφὸς ἀνὴρ καὶ διακεκριμένος πολίτης, ὁ **Παῦλος Καλλιγᾶς** οὗ τὸν θάνατον μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὑμῖν σήμερον.

Ἐπιτίμιοι δὲ ἑταῖροι ἐξελέγησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δύο, ἡ Α. Μ. ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα Φρειδερίκου, ἥτις καὶ ηὐδόκησε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν Αὐτῆς ταύτην γενομένην εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ μέγα ἀληθῶς ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἡ Α. Μεγαλειότης δεικνύει ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, καὶ ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου καθηγητὴς Wilamowitz-**Moellendorff**.

Ἐπὶ τῇ λήψει τοῦ διπλώματος ἡ Α. Μ. ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα Φρειδερίκου ἔπεμψε τῇ Ἑταιρείᾳ τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Ich habe mit aufrichtiger Freude und grosser Genugthuung das kunstvoll ausgestattete Diplom entgegengenommen, nach welchem die griechische archäologische Gesellschaft in Athen Mir die Auszeichnung erwiesen hat, Mich zum Ehrenmitgliede dieses verdienstvollen Vereins zu wählen. Indem Ich diese Wahl dankbar annehme, spreche Ich es gern aus, dass Ich die Interessen und Bestrebungen dieses Institutes stets mit aufrichtiger Theilnahme begleiten, und Mich jeder Gelegenheit freuen werde, welche Mir gestattet dieselbe zu bethätigen (1).

Berlin den 18 Januar 1897

VICTORIA

verwittwete Kaiserin und Königin Friedrich.

An das Präsidium der Griechischen Archäologischen Geselschaft.

Περὶ ἐπιτιμίων δὲ ἑταίρων ὄντος τοῦ λόγου, τὸ Συμβούλιον μετὰ θλίψεως ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἐκ τῶν ὁμοεθνῶν ἐπιτιμίων ἑταίρων **Χαριλάου Τρικούπη.** Ὁ Τρικούπης ἦτο πανθομολογουμένως τῶν κυβερνητῶν ἐκείνων τῆς χώρας, ὧν μέγα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μεγάλη ἡ πρόνοια περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὧν ἡ νέα Ἑλλὰς ἐτάχθη θεματοφύλαξ· πάντοτε εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καθῆκον τῆς ἡμετέρας πατρίδος τοῦ νὰ ἐργάζηται γενναίως πρὸς θεραπείαν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῆς Μουσείων καὶ πάντοτε ὀρθῶς ἐξετίμησε τὸ ἠθικὸν ἅμα τε καὶ ὑλικὸν ὄφελος, ὅπερ ἡ χώρα ἡμῶν δύναται νὰ προσπορίζηται ἐκ τοιαύτης ἐργασίας. Διὰ τοῦτο τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας παρηκολούθει μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν ἑαυτοῦ συνδρομὴν ἑκάστοτε προθύμως παρεῖχε, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ διαρ-

(1) Μετάφρασις.—«Ἔλαβον μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ μεγάλης ἱκανοποιήσεως τὸ καλλιτεχνικῶς φιλοτεχνημένον δίπλωμα, δι' οὗ ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία μοὶ περιεποιήσατο τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νά με ἐκλέξῃ ἐπιτίμιον μέλος τοῦ ἀξιολογωτάτου τούτου συλλόγου.

Δεχομένη εὐγνωμόνως τὴν ἐκλογὴν ταύτην δηλῶ εὐχαρίστως, ὅτι μετ' εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθῶ πάντοτε τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ καθιδρύματος τούτου, θὰ χαίρω δὲ δι' ἑκάστην εὐκαιρίαν, ἥτις θά μοι ἐπιτρέπῃ νὰ ἐκδηλῶ τὸ ἐνδιαφέρον μου τοῦτο».

ρυθμίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα καὶ ἐπαυξάνοντα τοὺς χρηματικοὺς πόρους τῆς Ἑταιρείας. Καὶ πρὸς πλουτισμὸν δὲ τῶν Ἐθνικῶν Μουσείων συνεβάλετο ὁ Τρικούπης, διότι κεκτημένος συλλογὰς νομισμάτων καὶ ἄλλων ἀρχαίων ἐδωρήσατο τὰ μὲν εἰς τὸ Νομισματικόν, τὰ δὲ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Εὐγνωμονοῦν ἐπὶ τούτοις τὸ συμβούλιον ἐθλίβη ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ συνελθὸν εἰς συνεδρίαν ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ συλλυπητήριον γράμμα εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ ἀναγράψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑταιρείας πρὸς ἀίδιον τοῦ ἀνδρὸς μνήμην.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπεβίωσε καὶ ἄλλος ἐπιτίμιος ἑταῖρος, μέγας ἀρχαιολόγος οὗτος καὶ μέγας φιλέλλην, ὁ **Ἐρνέστος Κούρτιος.** Ὁ Ἰωάννης Βίγκελμαν ἐγένετο ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης, ὁ δὲ Ἑρρῖκος Βρούνν ἔθηκε νέα θεμέλια τῆς ἀρχαιολογίας ἀσφαλῆ. Ἐπὶ τούτων τῶν θεμελίων ᾠκοδόμησε γενναίως ὁ Κούρτιος. Ὡς ἱστορικός, ὡς τοπογράφος καὶ ὡς ἀρχαιολόγος συνεβάλετο, εἴπερ καὶ ἄλλος, εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης· ἀλλὰ τὸ μέγα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογίας κατόρθωμα, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν πεφωτισμένων λαῶν, εἶναι αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ὀλυμπίας, αἵτινες ἀπετέλεσαν νέαν ἐποχὴν ἀρχαιολογικῆς δράσεως, δι' ἧς ἐξήρθη ἡ ἀρχαιολογία καὶ κατέστη νῦν ἐπιστήμη περίβλεπτος. Τοιοῦτον ἄνδρα ἀποθανόντα θρηνεῖ κατ' ἐξοχὴν ἡ πατρὶς αὐτοῦ Γερμανία, ἀλλ' ἐξ ἴσου δικαιούμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ θρηνῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, διότι ὁ Κούρτιος ἠγάπα τὴν Ἑλλάδα ὥσπερ καὶ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ πατρίδα. Ὅταν οἱ πατέρες ἡμῶν ἠγωνίζοντο τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, ὁ Ἐρνέστος Κούρτιος, μικρὸς τότε παῖς, ὑπὸ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ εἶχε καταληφθῆ, ὥστε ἰδίαις χερσὶ συνέλεξε παρὰ τῶν συμμαθητῶν του χρηματικοὺς ἐράνους πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πεφιλημένης αὐτῷ ἑλληνικῆς γῆς, ἐφ' ᾧ παραπτώματι καὶ ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του. Ἀνδρωθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τότε μικρὸς φιλέλλην, ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ὅσον οὐδεὶς τῶν νεωτέρων σοφῶν, ἑλληνόπνευστος γενόμενος καὶ ἀνα-

δειχθεὶς ὁ μέγας ἐρευνητὴς καὶ συνάμα ὁ λιγύφθογγος ψάλτης τοῦ ἑλληνικοῦ βίου, πάντα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἐπεξέτεινε καὶ πρὸς τὴν νέαν. Ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του ἔγραφε τάδε: «Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ δευτέρα πατρίς μου, ἡ δὲ ἁρμονικὴ ἀδελφοποίησις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Γερμανῶν ἀπετέλεσε τὸ ἰδανικὸν τοῦ βίου μου». Εὐτυχῶς ἡ εὐγνωμονοῦσα Ἑλλὰς ἔλαβεν ἀφορμὴν ζῶντα τὸν Κούρτιον νὰ τιμήσῃ ὑψίστην τιμήν, διότι, ὅτε πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν οἱ ἐν Γερμανίᾳ μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Κουρτίου, ἑορτάζοντος τότε τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα τῆς γεννήσεώς του, κατεσκεύασαν ἀπὸ κοινοῦ ἐράνου τὴν προτομήν του, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ στήσῃ ἐπὶ βάθρου τὴν προτομὴν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ὀλυμπίας. Ἡ ἡμέρα δὲ ἐκείνη, καθ' ἣν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μετὰ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἐτελέσαμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν σεμνὴν διεθνῆ ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς, ἦτο ἡ εὐτυχεστάτη ἡμέρα τοῦ βίου τοῦ πολιοῦ πρεσβύτου. Ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ προτομή, ἥτις ἵδρυται ἐκεῖ λαμπρὸν μνημεῖον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς μεγάλους ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης καὶ μεγάλους φιλέλληνας, θέλει ἀναπολεῖ ἡμῖν καὶ θέλει δεικνύει διὰ παντὸς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῆς ἱερᾶς Ἄλτεως τὴν εὐγενῆ μορφὴν τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου.

Καὶ ἄλλο λυπηρὸν καθῆκον ἔχει τὸ συμβούλιον νὰ ἐπιτελέσῃ ἀναγγέλλον Ὑμῖν τὸν σὺν τῇ λήξει τοῦ ἔτους ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἀπὸ διετίας σχεδὸν Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως **Δημητρίου Πετρίδου.** Ἡ ὑπουργία τοῦ Πετρίδου συνέπεσεν ἀκριβῶς τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν τὸ συμβούλιον ἐπεξέτεινε λίαν τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας. Ὀφείλει δὲ τὸ συμβούλιον νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς πρὸς τοῦτο προτάσεις καὶ αἰτήσεις ἔτυχε πάντοτε τῆς προθύμου συνδρομῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ζητημάτων διαφευγόντων ἐν μέρει τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Πετρίδης ἦτο πάντοτε πρόθυμος καὶ θερμὸς εἰσηγητὴς τῶν αἰτημάτων τῆς Ἑταιρείας παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς κυβερνήσεως. Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον ἐθεώρησε δίκαιον καὶ προσῆκον νὰ

τιμήσῃ τὸν μεταστάντα προϊστάμενον τῆς Ἑταιρείας Ὑπουργόν, ἐφ' ᾧ καὶ κατέθηκε στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ καὶ ἐξέφρασεν ἐγγράφως τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Μετὰ τὰς λυπηρὰς ταύτας ἀναγγελίας μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρείας.

Ἀνασκαφὰς ἐξετέλεσεν ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀττικῇ, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου παρὰ τὸν Ὠρωπόν, ἐν Ἐλευσῖνι, ἐν Μυκήναις καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Πρώτη ἀνασκαφὴ ἤρξατο ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἡ **περὶ τὴν Ἀκρόπολιν**, πρὸς ἐξερεύνησιν παντὸς τοῦ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, ἰδίως κατὰ τὴν ἀρκτικὴν ὑπώρειαν αὐτῆς, χώρου. Ὁ διευθύνων τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη θέλει ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα, καθ' ὃ ἐξετελέσθη καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως, θέλει δηλ. ἀνασκαφῇ τὸ ἔδαφος μέχρι τοῦ φυσικοῦ βράχου, ἀκολούθως δέ, ἀφ' οὗ σχεδιογραφηθῇ τοῦτο, θέλει ἐπιχωσθῇ ἐκ νέου, (ὅπου δὲν ἀποκαλυφθῶσιν ἀρχαῖα οἰκοδομήματα) καὶ ἰσοπεδωθῇ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἂν ἀποκαλυφθῶσιν οἰκοδομήματα προχωροῦντα ὑπὸ τὰς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐκτισμένας οἰκίας, αἱ οἰκίαι αὗται θὰ ἐξαγορασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας σὺν τῷ χρόνῳ, καὶ οὕτω θὰ εὐρυνθῇ ὁ ἀνασκαπτέος χῶρος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ζώνη.

«Τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἠρξάμεθα ἀπὸ τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, διότι ἡ τοῦ χώρου τούτου ἀνασκαφὴ εἶναι ἡ μᾶλλον σπουδαία διὰ τὴν τοπογραφίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως.

» Ἀκριβῶς παρὰ τὸν πρὸς τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως προέχοντα βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια μεγάλου, ὡς φαίνεται, βυζαντινοῦ ναοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ βράχου τούτου μέχρι τοῦ λεγομένου Φραγκικοῦ τείχους δὲν ἀπεκαλύφθη τι σπουδαῖον. Ἀνεφάνησαν μόνον δύο τείχη, οὐχὶ πολὺ ἀρχαῖα, ὧν τὸ ἕτερον διήκει ὑπὸ τὴν παρὰ τὸ Φραγκικὸν λεγόμε-

νον τεῖχος δεξαμενήν. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τεῖχός τι, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶναι τμῆμα τοῦ καλουμένου τείχους τοῦ Οὐαλεριανοῦ. Περὶ πάντων ὅμως τῶν κτισμάτων τούτων δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ἀπὸ τοῦδε βέβαιόν τι. Σπουδαῖα θὰ εἶναι, ὡς ἐφάνη ἤδη, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν ἀπὸ τοῦ Φραγκικοῦ τείχους μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως.

» Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ γνωστοῦ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως σπηλαίου, ὅπερ ἐξελαμβάνετο μέχρι τοῦδε ὡς τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός, εὑρέθησαν ἐπιγραφαί τινες, ὧν ἡ μὲν ἔχει οὕτως: Τιβέριος Ἀντίστιος Κινέας ἐκ Κοίλης Ἀπόλλωνι ὑπ' ἄκραις βασιλεὺς (προφανῶς ὁ βασιλεὺς οὗτος εἶναι ὁ ἄρχων βασιλεύς). Ἡ ἑτέρα ἔχει οὕτως: Ἀγαθὴ τύχη καὶ ἐντὸς στεφάνου: Γάϊος Ἰούλιος Μητρόδωρος Μαραθ(ώνιος) θεσμοθετήσας Ἀπόλλωνι ὑπὸ Μακραῖς ἀνέθηκεν. Ἡ τρίτη, ἐλλιπὴς τὸ κάτω μέρος, φέρει μόνον ὀνόματα θεσμοθετῶν. Εὑρέθησαν πρὸς τούτοις καὶ ἄλλων ἑπτὰ τοιούτων ἀναθηματικῶν τῷ Ἀπόλλωνι ἐπιγραφῶν τεμάχια. Κατὰ τὰ εὑρήματα ταῦτα τὸ σπήλαιον τοῦτο δέον νὰ ἐκλάβωμεν ὡς οὐχὶ τὸ τοῦ Πανός, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ καλουμένου Ὑποακραίου (C. I. A. III, 91), ὑπ' Ἄκραις (C. I. A. III, 92, 95) καὶ Ἀπόλλωνος ὑπὸ Μακραῖς, ὡς ἡ νῦν εὑρεθεῖσα ἐπιγραφὴ διδάσκει ἡμᾶς (πρβ. Εὐριπ. Ἴων, στ. 283 κ.ἑ.). Παρὰ τὸ σπήλαιον τοῦτο ἀνεφάνη αὖθις ἡ ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένη καὶ ἐν C. I. A. III, 715, δημοσιευμένη ἐπιγραφή: Ἄρχων Ἑρέννιος Δέξιππος. Ἔμπροσθεν δὲ τοῦ σπηλαίου τούτου ἀνεφάνη ἐν τῷ βράχῳ παραλληλόγραμμον λάξευμα, ἐφ' οὗ θὰ ἔκειτο βεβαίως ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου (Ἴων, στ. 936) μνημονευόμενος βωμός. Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ αὐτοῦ σπηλαίου, εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν, ἀποκαλύπτονται τώρα δύο ἄγνωστα μέχρι τοῦδε σπήλαια ἓν κυρίως λαβυρινθῶδες σπήλαιον ἀποτελοῦντα, ὃ εἶναι, ὡς φαίνεται, τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός. Ἀπὸ δὲ τῶν σπηλαίων τούτων, πρὸς ἀνατολάς, ἀνεφάνη κλῖμαξ λελαξευμένη ἐν τῷ βράχῳ ἀνερχομένη μέχρι τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ κλῖμαξ αὕτη ἦγεν εἰς τὴν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ 1885 ἀνακαλυφθεῖσαν ἐντὸς

τῆς Ἀκροπόλεως ἐξ 27 βαθμίδων κλίμακα, τὴν καλουμένην κιμώνειον κλίμακα. Διὰ τῶν κλιμάκων ἄρα τούτων θὰ κατήρχοντο αἱ Ἀρρηφόροι ἐν καιρῷ νυκτὸς, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων εἰς τὴν κάτω πόλιν (Παυσ. Ι, 27, 3) καὶ δι' αὐτῶν εἰσήλασαν ἴσως οἱ Πέρσαι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν (Ἡρόδοτος, VIII, 53. Παυσ. Ι, 18, 2)· περὶ τούτων ὅμως τῶν ζητημάτων δὲν δύναται ἀπὸ τοῦδε, πρὸ τῆς ἀποπερασώσεως τῶν ἐκεῖ ἀνασκαφῶν, νὰ λεχθῇ τι βέβαιον» [Π. Κδδ.].

Ταῦτα τὰ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, ἱκανῶς σπουδαῖα διὰ τὴν τοπογραφίαν τῆς πόλεως. Ἐδαπανήθησαν ἐν αὐταῖς δρ. 12,295.

Σημειωτέον δὲ ὅτι πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀναπόφευκτος πλέον καθίσταται ὁ ἐκτοπισμὸς τῶν ἀπὸ εἰκοσαετίας σχεδὸν ἐγκατασταθέντων ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς κλιτύος τῆς Ἀκροπόλεως Ἀναφιωτῶν. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου πολλὰς κατέβαλεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐνεργείας ἡ Ἑταιρεία, ἀλλ' οὐδὲν κατωρθώθη. Τούτου δ' ἕνεκα τὸ νῦν συμβούλιον ἠναγκάσθη νὰ σκεφθῇ πρακτικώτερον ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ διαμαρτυριῶν καὶ δι' εὐχῶν οὐδὲν κατορθοῦται, διότι ὅσον εὔκολον ἦτο νὰ παρεμποδισθῶσιν οἱ Ἀναφιῶται ὑπὸ τῶν τότε δημοσίων ἀρχῶν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Ἀκροπόλεως, τόσῳ δύσκολον εἶναι νὰ ἀποδιωχθῶσιν ἐκεῖθεν τώρα διὰ τῆς βίας, κατεδαφιζομένων τῶν οἰκιῶν των καὶ ῥιπτομένων εἰς τοὺς δρόμους ὀγδοήκοντα περίπου πτωχῶν οἰκογενειῶν. Ἀπεφάσισε δηλ. τὸ Συμβούλιον νὰ ἀγοράσῃ καί, ἀρξαμένου τοῦ ἔτους τούτου, ἠγόρασεν ἤδη κτῆμά τι 28 $^{1}/_{2}$ στρεμμάτων (ἀντὶ 350 δραχμῶν τὸ στρέμμα), ἐν ᾧ στέργουσι νὰ μετοικήσωσιν οἱ Ἀναφιῶται, λαμβανούσης δωρεὰν ἑκάστης οἰκογενείας παρὰ τῆς Ἑταιρείας 300 πήχεων γήπεδον καὶ 300 δρχ. ὡς συνδρομὴν διὰ τὴν οἰκοδομὴν νέας οἰκίας ἐν τῷ δωρουμένῳ γηπέδῳ. Οὕτω διὰ μικρᾶς σχετικῶς δαπάνης ἐπιτυγχάνεται ὁ πολυπόθητος μετοικισμὸς τῶν Ἀναφιωτῶν, οἵτινες δὲν ἀδικοῦνται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἀλλὰ τοὐναντίον ἔχουσι λόγους νὰ εὐλογῶσιν αὐτήν, διότι ἐγκαταλείποντες τὰς ὑγρὰς καὶ νοσογόνους ἐκείνας φωλεάς, ἃς ἔχουσι στήσει ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, θέλουσι μετοικήσει ὡς νόμιμοι

πλέον ἰδιοκτῆται εἰς εὐάερον καὶ εὐήλιον χῶρον, ἐν ᾧ χωρὶς νὰ παραβλαφθῶσιν ἐκ τούτου τὰ ὑλικά των συμφέροντα, θέλουσιν ἀπολαύσει αὐτοί τε καὶ τὰ τέκνα των τῆς ποθητῆς σωματικῆς εὐεξίας, ἧς καθ' ὁλοκληρίαν στεροῦνται νῦν ἐν αἷς διαιτῶνται τρώγλαις.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸν **ἔξω Κεραμεικὸν**, ἔν τινι οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Παυλάκη, ἥτις προτιθεμένη νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμά της τοῦτο ἔδωκε τῇ Ἑταιρείᾳ τὴν ἄδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ αὐτὸ διὰ σκαφῆς. Τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀνασκαπτέον τὸ γήπεδον καὶ ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας Ἀντ. Οἰκονόμου, μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὅστις ἀνακοινοῖ περὶ αὐτῆς, δι' ἐκθέσεώς του, τάδε:

«Γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Παυλάκη πρὸς Β. τοῦ Διπύλου κειμένῳ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πλαταιῶν καὶ Σαλαμῖνος ἐπεθύμουν κατὰ πρῶτον νὰ ἀνευρεθῶσι τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Διπύλου εἰς Ἀκαδήμειαν ἀγούσης οὐχὶ τοσοῦτον διότι καὶ μόνης αὐτῆς ἡ εὕρεσις ἤρκει νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν δαπάνην, ὅσον διότι αὕτη εὑρεθεῖσα θὰ ἀπέβαινεν ἀσφαλεστάτη ἀφετηρία πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν πολυτιμοτάτων μνημείων, ἅτινα ἐκόσμουν αὐτὴν ἑκατέρωθεν πυκνότατα μέχρι τῆς Ἀκαδημείας.

»Κατιοῦσι δὲ (λέγει ὁ Παυσανίας 1, 29, 2) ἐς Ἀκαδημίαν ἀπὸ Διπύλου περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Πάμφω τῆς Ἀρτέμιδός εἰσιν ἐπικλήσεις αὗται, καὶ ναὸς οὐ μέγας ἐστίν, εἰς ὃν τοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέως τὸ ἄγαλμα ἀνὰ πᾶν ἔτος κομίζουσιν ἐν τεταγμέναις ἡμέραις· ἱερὰ μέν σφισι ταύτῃ τοσαῦτά ἐστι, τάφος δὲ Θρασυβούλου μὲν πρῶτον τοῦ Λύκου..... ἐπὶ δὲ αὐτῷ Περικλέους τε καὶ Χαβρίου καὶ Φορμίωνος· ἔστι δὲ καὶ πᾶσι μνήματα Ἀθηναίοις, ὁπόσοις ἀποθανεῖν συνέπεσεν ἔν τε ναυμαχίαις καὶ ἐν μάχαις πεζαῖς, πλὴν ὅσοι Μαραθῶνι αὐτῶν ἠγωνίσαντο, τούτοις γὰρ κατὰ χώραν εἰσὶν οἱ τάφοι δι' ἀνδραγαθίαν,

οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ τὴν ὁδὸν κεῖνται τὴν ἐς 'Ακαδημίαν καὶ σφῶν ἑστᾶσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στῆλαι τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἑκάστου λέγουσαι».

»Τοιαύτην γνώμην ἔχων προέβαινον εἰς τὸ ἔργον, μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας τῇ 21 'Οκτωβρίου ἀπεκαλύφθη εἰς βάθος μέτρων που 4,40 ὁδὸς σκυρωτὴ χωροῦσα πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν 'Ακαδήμειαν. 'Εξετάσας δὲ καὶ ἰδὼν ὅτι ὁ ἄξων τοῦ Διπύλου διέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ κλινούσης ἐπὶ δεξιά, ἐπειθόμην ὅτι εὑρέθη τὸ ζητούμενον.

Βαθύτερον τῆς ἀνευρεθείσης ὁδοῦ ὀρωρυγμένος καὶ παράλληλος αὐτῇ καὶ τῇ ὁδῷ Πλαταιῶν ἐφάνη ἀρχαῖος ὑπόνομος ἔχων κατὰ διαστήματα φρεατίας (τὰς νῦν καλουμένας μπατζάδες)· μιᾶς τούτων τὰ ἴχνη σῴζονται ἐν τῷ ἀνασκαφέντι χώρῳ, ἄλλη δὲ διατηρεῖται ἀκέραιος ἐγγύτερον τοῦ Διπύλου ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Βαλακάκη, ἔνθα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἀνασκαφή, διότι ἐξ αὐτῆς πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ὁδοῦ θὰ ἐκλίπῃ καὶ τὰ ἑκατέρωθεν αὐτῆς δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἀποκαλυφθῶσιν, ἅτε παντάπασιν ἐλευθέρου ὄντος τοῦ χώρου καὶ τρόπον τινὰ καλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τοῦτο.

» 'Επὶ τοῦ ὑπονόμου, οὐχὶ κατὰ χώραν, εὑρέθησαν δύο στῆλαι μαρμάριναι, ἐν αἷς εἶναι ἀναγεγραμμένα ψηφίσματα, τὸ μὲν ἐπὶ Λυσανίου ἄρχοντος, δι' οὗ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῦσιν 'Αντίδωρον λαχόντα τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ 'Εκφάντου ἱερέα τῆς Καλλίστης διά τε ἄλλα καὶ διότι ἀπενήνοχε λόγους περὶ πάντων, ὧν ᾠκονόμηκεν ἀκολούθως τοῖς νόμοις. *Ητο δὲ ἡ στήλη αὕτη, καθ' ἃ κελεύει τὸ ψήφισμα, ἱδρυμένη ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Καλλίστης, ὅπερ κατὰ Παυσανίαν ἔκειτο πρὸ τῶν τάφων.

» 'Εκ τοῦ ψηφίσματος γνωρίζομεν καὶ δύο νέους ἄρχοντας τῆς Γ'. ἑκατονταετηρίδος, τὸν Λυσανίαν καὶ τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους *Εκφαντον.

»Τὸ δὲ ἕτερον ψήφισμα ἐγένετο ἐπὶ Κίμωνος ἄρχοντος, δι' οὗ οἱ θιασῶται, οἵτινες εἶναι ἀναγεγραμμένοι χωρὶς οἵ τε ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες, στεφανοῦσι τὸν ἀρχερανιστὴν Σώφρονα θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ λημνίσκῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν,

»Ἱκανοῦ μέρους τῆς ὁδοῦ κατὰ μῆκος ἀποκαλυφθέντος, καιρὸς ἦτο νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς.

»Πρὸς τοῦτο ἐσκάφη δεύτερος λάκκος παράλληλος τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βάθει ἀνευρέθη ἔδαφος σκυρωτόν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ λάκκῳ, καὶ ὀχετὸς χωρῶν παραλλήλως. Τὸ πλάτος τῆς ἀποκαλυφθείσης σκυρωτῆς πλατείας μέχρι τοῦ ὀχετοῦ εἶναι μέτρων περίπου 11.

»Ὡς γνωστόν, αἱ μὲν ἄλλαι ὁδοὶ εἶχον πλάτος περὶ τὰ 3 μέτρα καὶ 50 $^0/_0$, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας ὁ Λίβιος (31, 24) λέγει ὅτι ἦτο πλατεῖα (lata), ut pediti equitique hostium liberum spatium praeberet.

»Φρονοῦντες ὅτι ἐκεῖ ἐπερατοῦτο τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐσπεύδομεν εἰς ἀποκάλυψιν τοῦ πέραν αὐτῆς χώρου ἐλπίζοντες ὅτι ταχέως θὰ ἀναφανῇ τάφος τις ἢ ἱερόν. Καὶ ὄντως ἡ ἀνασκαφὴ ἐφανέρωσε μέρος τῶν θεμελίων ἀρχαίου μνημείου συγκειμένων ἐκ μεγάλων τετραγώνων πωρίνων λίθων. Πιστεύομεν δ' ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν τούτου θὰ προέλθωσιν εἰς φῶς καὶ ἄλλα». [Ἀ. Οἰκονόμος].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 3,172.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐν Ἀθήναις ἐγένετο ἐν τῷ παρὰ τὸ **Δίπυλον ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ συμβουλίου Βαλερίου Στάη, ὅστις δι' ἐκθέσεώς του ἀνακοινοῖ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ εἰς Πεντέλην τύμβου, περὶ οὗ κατωτέρω, ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κοιμητηρίου κατὰ τὴν Ἁγ. Τριάδα ὑψώματος, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ φυλακεῖον. Τὸ ὕψωμα τοῦτο μὴ ἀνασκαφὲν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐπιχειρησάντων ἀνασκαφὰς κατὰ τὸν χῶρον ἐκεῖνον ἢ ἐλάχιστα κατὰ τὸ ἀρκτικὸν αὐτοῦ, εὐχερῶς ἀνεγνώρισα κατά τινα τελευταίαν ἐπίσκεψίν μου ὡς τεχνητόν, ἤτοι ὡς τύμβον, καθόσον καὶ ἐν αὐτῷ διεκρίνοντο καθαρῶς διάφορα στρώματα, ὅπως ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον τύμβῳ. Ἡ ἀνασκαφή, ἐνεργηθεῖσα εὐθὺς τότε (ἀπὸ τῆς 27 Νοεμβρίου) καὶ διαρκέσασα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους (22 Δεκεμβρίου)

κατέδειξε τὴν ὑπόθεσίν μου ἀληθῆ. Οὐ μόνον ἀρχικοὶ τάφοι ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ἐδάφους ἀνεκαλύφθησαν πέντε ἤδη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χώματι τῷ χρησιμοποιηθέντι εἰς ταφὴν ἐπὶ καιρόν τινα ὕστερον μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου, περὶ τοὺς εἴκοσιν ἀνεσκάφησαν τάφοι τῆς αὐτῆς ἢ τῆς ἀμέσως ὕστερον χρονικῆς περιόδου, καθιστῶντες ἐναργῶς δῆλον ὅτι τὸ ὕψωμα εἶναι τύμβος.

»Περὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τάφων θὰ γράψωμεν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν εἰδικῇ ἡμῶν πραγματείᾳ λεπτομερῶς τὰ δέοντα, δημοσιεύοντες ἅμα καὶ ἀκριβὲς σχέδιον τούτου μετὰ φωτοτυπικῶν εἰκόνων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ τύμβος οὗτος εἶναι τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου νεκροταφείου μνημείων, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 5ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, ὁπότε πιθανῶς ἁπλῆ τις μόνον ὁδὸς ὑπῆρχεν ἐκεῖ, οὐδὲν δὲ τῶν λοιπῶν διασωθέντων ἐπὶ τοῦ χώρου ἐκείνου μνημείων. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ χώματος τοῦ τύμβου εἰς ταφὴν διήρκεσεν ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα, καθὰ προκύπτει ἐκ τάφου γυναικός, ἀνασκαφέντος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου τοῦ τύμβου μέρους. Οἱ λοιποὶ τῶν τάφων ἀνήκουσιν εἰς μίαν χρονικὴν περίοδον, τὴν τῶν ἀρχῶν, ὡς εἴπομεν, τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος. Εὑρήματα ἐν τοῖς τάφοις τούτοις ἐγένοντο πλεῖστα, ἀποτελούμενα ἐξ ἀγγείων κυρίως, μελανομόρφων, κοινῶν ὡς τὰ πολλά, πυξίδων, ἀλαβάστρων καὶ ψηγμάτων χρυσοῦ.

» Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ τύμβου ἐπαναληφθήσεται προσεχῶς, δι' ἐλπίδος δ' ἔχομεν ὅτι ἡ ἔρευνα τοῦ ὅλου μνημείου θὰ προσκομίσῃ ἡμῖν λίαν εὐάρεστα ἐξαγόμενα». [Β. Στάης].

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 783.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ἀττικῇ, παρὰ τὸ **Ἀμαρούσιον**, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Β. Στάη ἀνακοινοῦντος περὶ αὐτῆς δι' ἐκθέσεώς του τὰ ἑξῆς:

«Ὁ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας εἰς Πεντέλην ὁδοῦ κείμενος παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον μέγας τύμβος (grosser Hügel. Karten v. Attika B'.) ὁ διάμετρον ἔχων μέτρων 46 καὶ ὕψος (τὸ σημερινόν, ὅπερ πάντως ἀρχικῶς ἦτο πολὺ μεῖζον) μέτρων 8, ἐγένετο τὸ δεύτερον ἤδη

κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1896 ἡ ἀφορμὴ μικρᾶς δοκιμαστικῆς ἐρεύνης. Ἡ πρώτη τούτου δοκιμαστικὴ δι' ἀνασκαφῆς ἔρευνα, γενομένη δι' ἐμοῦ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1890, ἀναλώμασι τῆς Γεν. Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, διακοπεῖσα προώρως ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος, εἰς οὐδὲν ἤγαγεν ἀποτέλεσμα, οὐ μόνον, ἀλλ' ἐπεσκότισέ πως τὰ περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ἐν Ἀττικῇ τύμβων γνωστὰ ἡμῖν ἐξ ἄλλων ἐπιτυχῶν ἀνασκαφῶν περὶ τῶν μνημείων τούτων πορίσματα, καθόσον ἐν τῷ χώματι τοῦ τύμβου ἀπεκαλύφθησαν τότε εἰς διάφορα ὕψη μεγάλοι ἐκ τιτανολίθου ὀρθογώνιοι λίθοι, ὧν ἡ χρησιμότης ἔμεινεν ἐντελῶς ἀδιάγνωστος, μὴ εὑρεθέντων τούτων κατὰ χώραν. Καὶ εἰκασίαι μὲν ἐγένοντο πολλαί, παρατηρηθέντος παραπλησίου τινὸς φαινομένου καὶ ἐν τύμβῳ τινὶ τῆς Ἐρετρίας, ἀνασκαφέντι ἐν μέρει ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ἡ ἀλήθεια ὅμως ἔμενεν εἰσέτι ἀνεξακρίβωτος. Εὐτυχῶς ἡ ὑπὸ τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας γενομένη δευτέρα ἔρευνα αὕτη ἔλυσε τὸ σκοτεινὸν τοῦτο πρόβλημα καὶ οὕτω ὁ παμμέγιστος οὗτος τύμβος, ὁ ὑποληφθεὶς ὑπό τινων ὡς «σκοπιὰ» ἢ ὡς «ἀμυντικὸν ἔργον» ἀπεδείχθη ὅτι καὶ οὗτος, ὡς πάντα τὰ ἐν Ἀττικῇ ὅμοια μνημεῖα, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μεγαλοπρεπὴς τάφος οἰκογενείας τινός. Ἡ γενομένη κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον (ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου) μεγάλη τάφρος ἐκ δέκα μέτρων πλάτους, ἡ ταμοῦσα σχεδὸν τὸ μνημεῖον ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, καὶ διελθοῦσα διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τοῦ βραχώδους ἐδάφους, ἀκριβῶς δ' εἰς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, κατὰ χώραν κείμενον μέρος τοῦ δι' ὀρθογωνίων τιτανολίθων κατεσκευασμένου κτίσματος, οὗτινος τοὺς λίθους (μηκ. 1,20 πρὸς 0,60 πλ.) εὕρομεν κατά τε τὴν πρώτην δοκιμὴν καὶ τὴν δευτέραν ταύτην παρερριμμένους ἐν τῷ χώματι τοῦ τύμβου εἰς διάφορα ὕψη.

«Τὸ κτίσμα τοῦτο, ὀρθογωνίου σχήματος (μηκ. 2,60×2,20) καὶ ἐξ ἀλλεπαλλήλων ὀρθογωνίων λίθων κατεσκευασμένον, οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ βάθρον ἐξικνούμενον μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου, ἐφ' οὗ ἐπιφανὲς ἵδρυτό ποτε μέγα νεκρικὸν μνημεῖον, ἐπιτυμβία στήλη τις ἢ καὶ ἄγαλμα, ὅπερ ἀδύνατον θὰ ἦτο νὰ ἑδραιωθῇ ἄλλως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοσοῦτον ὑψηλοῦ ἐκ χώματος μνημείου

ἢ διὰ κτιστοῦ βάθρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ στερεοῦ ἐδάφους ἀρχομένου. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ βάθρου τούτου εἶναι ἀξία λόγου, οὐ μόνον διότι καθώρισεν ἡμῖν τὸν σκοπὸν τοῦ ὅλου μνημείου, ἀλλὰ καὶ διότι μανθάνομεν διὰ τούτου νέον τινὰ τρόπον τῆς διακοσμήσεως τῶν μεγαλοπρεπῶν τούτων ἐπιτυμβίων μνημείων ἅτινα ἐθεωροῦμεν τέως κύκλῳ μόνον ὑπὸ στηλῶν ἢ ἀγαλμάτων περικοσμούμενα.

»Τάφον τινὰ δὲν ἀπεκάλυψεν ἡ γενομένη μικρὰ σχετικῶς πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ὅλου μνημείου ἔρευνα, οὐδόλως ὅμως διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπὸ τὸν ὑπολειφθέντα κεκαλυμμένον ἔτι διὰ χώματος μέγαν χῶρον τοῦ τύμβου κρύπτονται καὶ πλείονες ἴσως τοῦ ἑνὸς τάφοι.

»Κατὰ τὴν γενομένην δευτέραν ταύτην τοῦ μνημείου ἀνασκαφὴν παρετηρήθη καὶ ἑτέρα τῆς κατασκευῆς τῶν τύμβων τούτων λεπτομέρεια χρῄζουσα μνείας. Ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπισώρευσις τοῦ χώματος πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἡμισφαιρικὴν τὴν ὄψιν ἐχόντων μνημείων τούτων δὲν ἐγένετο εἰκῇ καὶ ἀμεθόδως—ἀλλ' ὅτι τὸ χῶμα ἐπερρίπτετο κατὰ στρώματα, στερεοποιουμένης τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν διὰ πηλοῦ πάχους 0,30 περίπου τοῦ μέτρου. Ἡ παρατήρησις τῶν στρωμάτων τούτων ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον τύμβῳ τούτῳ ἤγαγέ με εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κατὰ τὴν Ἁγ. Τριάδα μεγάλου τύμβου, περὶ οὗ ἐγένετο ἤδη λόγος ἀνωτέρω». [Β. Στάης].

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 966.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ παρὰ τὸν Ὠρωπὸν **Ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Β. Λεονάρδου, ὅστις ἀναφέρει περὶ αὐτῆς τὰ ἑξῆς:

«Τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἐν Ὠρωπῷ Ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, τὰς ἀπὸ τοῦ 1884 ἕως 1890 δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνεργηθείσας, ἔμελλον νὰ ἐπαναλάβω κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος· ἀλλ' ἕνεκα ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου καὶ μάλιστα τῆς ἐν Μαρμάριανῃ τῆς Θεσσαλίας, δαπάνῃ τοῦ Ὑπουργείου, ἀποκαλύψεως δύο ἀρχαίων θολωτῶν τάφων, ἔπειτα δὲ καὶ ἕνεκα τῆς εἰς Λυκόσουραν μεταβάσεώς μου, ἥτις ἐγένετο δαπάνῃ τῆς Ἀρ-

χαιολογικῆς Ἑταιρείας χάριν τῆς δημοσιεύσεως εὑρημάτων τῆς ἐκεῖ ἀνασκαφῆς, μόλις ἀρχομένου Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἔναρξις σκαφικῆς ἐρεύνης ἐν Ἀμφιαρείῳ. Ἀλλὰ καὶ τότε μετὰ μίαν ἑβδομάδα αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν, διότι μετέβην εἰς Πάτρας, χάριν ὑπηρεσίας, καὶ ἔπειτα εἰς Ὀλυμπίαν ἵνα παραδώσω τὴν ἐκεῖ ὑπηρεσίαν. Μετὰ ταῦτα ἐπελθόντος τοῦ χειμῶνος ἀνεβλήθη ἡ ἐν Ἀμφιαρείῳ ἔρευνα. Κατὰ τὸ βραχὺ ἐκεῖνο διάστημα ἠρξάμην ἀποκαλύπτων τὰ μεταξὺ τοῦ θεάτρου καὶ τῆς Στοᾶς μέρη, ὅπου καὶ πλησίον ἐν κτήματι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Καλάμου ἐφαίνοντο ἴχνη ἀρχαίου κτιρίου. Εὑρήματα περιμένονται μᾶλλον, ἵνα μὴ ποιῶμαι λόγον περὶ μικρῶν τεμαχίων ἐπιγραφῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ τῆς ἀνασκαφῆς συμπλήρωσις θὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν ἐπιτρέψωσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, οὗ ἡ Ἐφορεία ἀνετέθη μοι διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως». [Β. Λεονάρδος].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ κατὰ τοὺς ὑποβληθέντας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους λογαριασμοὺς δρ. 127.

Καὶ ἐν Λυκοσούρᾳ δὲ ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Β. Λεονάρδου, διὰ δαπάνης δρ. 217, ἐργασίαι τινὲς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ πρὸς σύνταξιν τῆς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους 1895 ἐκθέσεώς του. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἔκθεσις αὕτη δὲν κατωρθώθη νὰ δημοσιευθῇ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1895 ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου λιθογραφήσεως τῶν συνοδευόντων αὐτὴν πολλῶν ἀρχιτεκτονικῶν πινάκων· τούτου ἕνεκα θὰ δημοσιευθῇ αὕτη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1896.

Αἱ δὲ ἐν Λυκοσούρᾳ ἀνασκαφαὶ δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπαναληφθῶσι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, διότι ὁ Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεύς, ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ ἐποπτεία αὐτῶν, ἀσθενήσας δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε.

Ἕκτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν **Ἐλευσῖνι** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ Συμβουλίου Α. Σκιᾶ, συνέχεια τῶν ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀνασκαφῶν ἀπὸ τοῦ 1882-1894 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Φιλίου, μετὰ

ταῦτα δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Σκιᾶ. Ὁ διευθύνας τὴν ἀνασκαφὴν ἀνακοινοῖ δι' ἐκθέσεώς του περὶ αὐτῆς τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους 1896 ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ λήξασα περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ἐσκόπει τὴν τελείαν ἐξερεύνησιν τοῦ εἰσέτι ἀνεξερευνήτου μέρους τῆς νοτίας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἔξω τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν νοτίαν κλιτὺν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως πρὸ δωδεκαετίας εὑρεθέντος ἀρχαίου νεκροταφείου. Ἀλλ' ὅμως ἕνεκα τοῦ μεγάλου βάθους τῆς ἐπιχώσεως ἡ τελεία ἀνασκαφὴ τῶν μερῶν τούτων ἀπεδείχθη ἔργον καὶ χρόνου μακροτέρου καὶ δαπάνης μεγαλυτέρας· ὥστε ἀναποφεύκτου καταστάσης ἕνεκα ἄλλων λόγων τῆς διακοπῆς τῆς ἀνασκαφῆς κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον δὲν ἐπερατώθη κατ' ἀνάγκην οὔτε τῆς νοτίας αὐλῆς ἡ τελεία ἐξερεύνησις οὔτε τοῦ ἀρχαίου νεκροταφείου.

»Τὸ πλεῖστον τῆς ἀνασκαφικῆς ἐργασίας κατηναλώθη ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, ἐν αὐτῇ δὲ ἐξηρευνήθη τελείως, ὅσον ἦτο δυνατόν, ἡ ὑπὸ τὸ δάπεδον τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου ἀρχαία ἐπίχωσις πρὸς τελειοτέραν ἀποκάλυψιν τῶν ὑποκάτω τῶν θεμελίων αὐτοῦ ὑπαρχόντων λειψάνων παλαιοτέρας στοᾶς.

»Ἐκ ταύτης ἀνευρέθη ἑνὸς προσέτι κίονος τὸ θεμέλιον, οὗ ἡ θέσις ἐπιτρέπει μετά τινος πιθανότητος νὰ καθορισθῇ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν κιόνων αὐτῆς εἰς ἕξ. Νῦν πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐργασιῶν οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται εἰμὴ ἡ ἐπανοικοδόμησις τῶν θεμελίων τῶν δύο ἀνατολικωτάτων κιόνων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Βουλευτηρίου ἐκτισμένου ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, ἅτινα πρὸ δύο ἐτῶν καθηρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἀνάγκην ὡς ἐμποδίζοντα τὴν εἰς βάθος σκαφήν. Ἐπίσης τελείως ἀνεσκάφη ὁ παρὰ τὴν νοτίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ διάδρομος, ἐπετεύχθη δὲ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἀλλεπαλλήλων τῆς εἰσόδου ταύτης μετασκευῶν κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους· ἀλλ' ἡ ἐν CIA IV 2, 1054 ἐπιγραφὴ ἡ περιέχουσα συγγραφὴν ἐργωνίας κτιρίου μέλλοντος νὰ ἀνεγερθῇ ἐν ταύτῃ τῇ θέσει δὲν ἀπεδείχθη δυστυχῶς συμφωνοῦσα πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἀνασκαφῆς, ὥστε ἀναγκάζομαι νὰ δεχθῶ ὅτι τὸ κτίριον, περὶ οὗ διαλαμβάνει ἡ ἐπιγραφή, δὲν ἐξετελέσθη. Περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν

ἄλλων πορισμάτων τῆς ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ ἀνασκαφῆς διέλαβον ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1895, ὧν ἡ ἔκδοσις ἐβράδυνεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐνόμισα ὅτι καὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1896 τὰ πορίσματα ἔπρεπε νὰ περιληφθῶσιν ἐν αὐτοῖς, ὄχι μόνον ὡς συμπληροῦντα ἀλλὰ καὶ ὡς διορθοῦντα τὰς κατὰ τὸ 1895 γενομένας παρατηρήσεις. Ἐν τοῖς αὐτοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1895 ὡσαύτως ἐδηλώθη καὶ πόσον μέρος τῆς νοτίας αὐλῆς ὑπολείπεται εἰσέτι πρὸς ἐξερεύνησιν. Εὑρήματα καλλιτεχνημάτων καὶ ἐπιγραφῶν ἄξια λόγου τινὸς ὀλίγιστα μόνον ἐγένοντο δυστυχῶς ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ, διότι ἡ βαθεῖα ἐπίχωσις αὐτῆς καίπερ ἀρχαία εἶνε πενιχροτάτη εἰς ἀρχαιότητας.

» Ἐν δὲ τῷ ἔξω τοῦ ἱεροῦ ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ τὰ εὑρήματα ὑπῆρξαν ὀλιγώτερα μὲν τῶν τοῦ ἔτους 1895, ἀλλὰ ποικιλώτερα καί, καθ' ὅσον πρὸς τὸ παρὸν δύναμαι νὰ κρίνω, διδακτικώτερα· ἐπιφυλάττομαι δὲ νὰ περιγράψω καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅταν ἀποπερατωθῇ ἡ αὐτόθι ἀνασκαφή. Ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ νεκροταφείου τούτου κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη εἰσήχθη εἰς τὸ ἐν Ἐλευσῖνι Μουσεῖον πλουσία καὶ λίαν ποικίλη συλλογὴ γεωμετρικῶν ἀγγείων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῶν αὐτῶν χρόνων διατεταγμένη κατὰ τάφους, ἥτις προερχομένη ἐκ νεκροταφείου ὅλως ἀθίκτου διατελέσαντος κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῆς σήμερον, μέλλει νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἡ πλουσιωτάτη καὶ καθαρωτάτη πηγὴ τῆς γνώσεως τῆς τέχνης καὶ τῆς λοιπῆς ἀρχαιολογίας τῶν χρόνων, ἐξ ὧν προέρχεται. Εὔχομαι δὲ καὶ ἐλπίζω ἐν προσεχεῖ χρόνῳ νὰ τύχῃ ἡ ἀξιολογωτάτη αὕτη καὶ μοναδικὴ ἐν Ἑλλάδι συλλογὴ ἐπαξίας τοποθετήσεως ἐν νέᾳ προσαυξήσει τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι Μουσείου, ὅπερ ὑπερπληρωθὲν ἀρχαιοτήτων οὔτε ταύτης τῆς συλλογῆς τὴν τοποθέτησιν ἐπιτρέπει, οὔτε δύναται ὅλως νὰ περιλάβῃ τὸν πλοῦτον τῶν εὑρημάτων, ὃν ὑπόσχεται ἡ ἀνασκαφὴ τῆς τε νοτίας κλιτύος τοῦ λόφου τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ τοῦ πρὸ τῶν Μεγάλων Προπυλαίων τόπου». [Ἀνδρέας Ν. Σκιᾶς].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 5,616.

Ἑβδόμη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μυκήναις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ συμβουλίου Χρήστου Τσούντα, συνέχεια τῶν ἀπὸ δεκαετίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου ἐνεργουμένων ἐκεῖ ἀνασκαφῶν. Ὁ διευθύνας τὴν ἀνασκαφὴν ἀνακοινοῖ περὶ αὐτῆς δι' ἐκθέσεώς του τάδε:

«Ἐν Μυκήναις εἰργάσθημεν ἐφέτος τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως, ἐκαθαρίσθη δ' ἐντελῶς τὸ μέγα ἀνάλημμα, οὗ ἓν τμῆμα εἶχεν ἀποκαλυφθῇ ἤδη πέρυσιν καὶ περὶ οὗ εἶχον ἐκφράσει ἐγὼ τότε τὴν εἰκασίαν, ὅτι ὑπεστήριζε τὴν ὁδόν, ἥτις ἀπὸ τῆς πύλης τῶν λεόντων ἦγε πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀνακτόρου. Νῦν ἀπεδείχθη, ὅτι ἐξακολουθεῖ τὸ ἀνάλημμα καὶ πέραν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀνακτόρου, ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι εἶχε διττὸν σκοπὸν, ὅτι δηλαδὴ μέχρι μέν τινος ἐβάσταζε τὴν ὁδὸν, κατόπιν ὅμως ἐχρησίμευε μόνον ὅπως συγκρατῇ ἐπίχωσιν τεχνητὴν σχηματισθεῖσαν πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ χώρου, ἐφ' οὗ ἦσαν ᾠκοδομημένα διάφορα οἰκήματα, πιθανῶς παραρτήματα τοῦ ἀνακτόρου.

» Συγχρόνως ἀνεσκάφη ἓν τμῆμα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς παρὰ τὸν λεγόμενον πολυγωνικὸν πύργον, ἔνθα τὸ βάθος τῆς ἐπιχώσεως εἶναι τὸ μέγιστον ἐν ὅλῃ τῇ Ἀκροπόλει, διότι φθάνει μέχρι τῶν δέκα μέτρων, ἐνιαχοῦ μάλιστα ὑπερβαίνει αὐτά. Ἐνταῦθα ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια πολλὰ οἰκιῶν, ἐν οἷς ἐγένετο καὶ τὸ κυριώτερον εὕρημα τῆς ἐφετεινῆς ἀνασκαφῆς· διότι ἐν αὐτοῖς εὑρέθη ἡ ἐξ ἀσβέστου κεφαλὴ, περὶ ἧς κατωτέρω.

» Μικρότεροί τινες καθαρισμοὶ ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀκροπόλεως, ὑπολείπεται δὲ νῦν πρὸς τελείαν ἀνασκαφὴν αὐτῆς ἓν ἔτι τμῆμα, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ν' ἀνασκαφῇ ὅλον ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους, ἐὰν ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐργασίαι ἐγκαίρως. Μετὰ τὸν καθαρισμὸν δὲ καὶ αὐτοῦ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συνταχθῇ καὶ σχέδιον τῆς ὅλης Ἀκροπόλεως καὶ νὰ δημοσιευθῇ ἀκριβεστέρα περιγραφὴ αὐτῆς μετὰ πάντων τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἑταιρείας ἀνακαλυφθέντων τειχῶν, κτιρίων, εἰσόδων καὶ λοιπῶν. Τοιαύτη περιγραφὴ νῦν θὰ ἦτο ἀλυσιτελὴς, διότι ἄνευ σχεδίων καὶ εἰκόνων ἐξ ἀνάγκης θὰ εἶναι δυσνόητος.

» Ἔξω τῆς Ἀκροπόλεως ἀνεζήτησα, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προη-

γούμενα ἔτη, τάφους τοῦ γνωστοῦ εἴδους τῶν ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένων θαλαμοειδῶν, δυστυχῶς ὅμως φαίνεται ὅτι τὰ νεκροταφεῖα ἐξηντλήθησαν ἤδη σημαντικῶς καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν κείμενα, ἅτινα τόσον πολύτιμα εὑρήματα ἐχορήγησαν ἡμῖν μέχρι τοῦδε· ἕνεκα τούτου ὄχι μόνον ἡ ἀνεύρεσις νέων τάφων καθίσταται ὁσημέραι δυσχερεστέρα, ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ δοκιμὰς πολλὰς καὶ κόπους ἀνακαλυπτόμενοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πενιχροί· διότι κεῖνται μακρὰν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀνῆκον εἰς οἰκογενείας ἧττον εὐπόρους, ἐν ᾧ τὰ πλουσιώτερα γένη προφανῶς κατῴκουν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν πλησίον τοῦ βασιλέως. Πλὴν τούτου δὲν ἠδυνήθην ἐφέτος νὰ διαθέσω πολὺν καιρὸν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῶν τάφων, διότι ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐσκάπτομεν, ὡς εἶπον ἤδη, εἰς δύο συγχρόνως μέρη καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ παρίσταμαι ἐκεῖ τακτικῶς. Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων μόνον ὀκτὼ τάφους κατωρθώσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν καὶ καθαρίσωμεν, ἐκ τούτων δ' οἱ μὲν ἑπτὰ εἶναι θαλαμοειδεῖς λελαξευμένοι ἐν τῷ βράχῳ καὶ ἔχουσιν ἐμβαδὸν ποικίλον [ἀπὸ 10 ἢ 12 μέχρι τῶν 30 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, εἷς δὲ εἶναι θολωτὸς διατηρούμενος ἐν καταστάσει πολὺ καλῇ καὶ ἕνεκα τούτου καὶ ὡς μνημεῖον ἀρχιτεκτονικὸν πολλοῦ λόγου ἄξιος. Ἡ θόλος, ἥτις ἔχει διάμετρον 8 περίπου μέτρων, εἶναι ἐκτισμένη διὰ σκληρῶν πελεκητῶν λίθων, ἡ δὲ πρόσοψις ἐπενδεδυμένη διὰ πώρων ὁμοίως πελεκητῶν καὶ οἱ ἁρμοὶ πολλαχοῦ ἐσκεπασμένοι δι' ἀσβέστου. Ἐν τῷ ἐδάφει τῆς θόλου εἶναι ἐσκαμμένοι τρεῖς τετράπλευροι τάφοι, ὧν ὁ μέγιστος ἔχει μῆκος τεσσάρων μέτρων, πάντες δ' ἐκαλύπτοντο ὑπὸ μεγάλων πλακῶν· ἐν αὐτοῖς ἤλπιζον ὅτι θὰ εὕρωμεν ἄξια λόγου κτερίσματα, δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι εἶχον συληθῇ ἤδη πρὸ καιροῦ· κατὰ τὴν γνώμην μου δὲ οἱ συληταὶ δὲν ἦσαν ξένοι, ἀλλὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ θόλος, συγγενεῖς δηλαδὴ ἢ ἀπόγονοι τῶν ἐν αὐτῇ πρότερον τεθαμμένων. Ἐν Μυκήναις εὕρομεν ἄλλοτε καὶ ἐν ἄλλοις τάφοις ἐνδείξεις συλήσεως ὑπὸ συγγενῶν, μαρτυροῦσι δὲ ταῦτα τὴν παρακμὴν καὶ πενίαν τῆς πόλεως κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους τῆς ὑπάρξεώς της.

»Ἔξω τῶν τριῶν τάφων εὑρέθησαν διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θόλου διάφορα μικρότερα κτερίσματα, μεταξὺ τῶν

ὁποίων σπουδαῖα πρὸ πάντων εἶναι πλακίδιά τινα ἐξ ὑαλώδους μάζης φέροντα ἐκτύπους μορφὰς ζῳοκεφάλων δαιμόνων ἱσταμένων ἑκατέρωθεν τρίποδος ἢ βωμοῦ καὶ βασταζόντων ἐν χερσὶν ἀγγεῖα· σπουδαῖα εἶναι ταῦτα καὶ ἕνεκα τῶν παραστάσεων, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν παναρχαίαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ διότι οἱ ζῳοκέφαλοι δαίμονες νῦν πρῶτον ἀπαντῶσιν ἐπὶ κοσμημάτων ἐξ ὑαλώδους μάζης· τοῦτο δ' ἀποτελεῖ νομίζω νέον τεκμήριον τοῦ ὅτι ἡ ὑαλώδης μάζα κατεσκευάζετο ἐνταῦθα κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχήν.

» Ἐκ τῶν ἄλλων κτερισμάτων τοῦ τε θολωτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τάφων οὐδὲν ἀναφέρω ἰδιαιτέρως, ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει δὲ γενομένων εὑρημάτων τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου εἶναι μία ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφὴ ἐπὶ χαλκοῦ, εἷς ἐγγεγλυμμένος λίθος φέρων γλυφὴν πάλιν ζῳοκεφάλου δαίμονος δαμάζοντος δύο λέοντας, καὶ μία γυναικεία κεφαλὴ ἐξ ἀσβέστου ὕψους 0,17 μ. Ἡ κόμη, οἱ ὀφθαλμοί, τὰ ὦτα καὶ τὸ στόμα αὐτῆς εἶναι χρωματιστά, ἐφόρει δὲ καὶ περιδέραιον ἔχον τὰς ψήφους ἐρυθρὰς καὶ κυανᾶς ἐναλλάξ. Τὸ παραδοξότερον ὅμως εἶναι, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτῆς κοσμεῖται καὶ διὰ τεσσάρων ροδακοειδῶν ποικιλμάτων ἐζωγραφημένων ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τῶν παρειῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθερεῶνος· τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπεκράτει ποτὲ τὸ ἔθιμον νὰ ζωγραφῶσι, πιθανώτατα δὲ καὶ νὰ στίζωσι, τὸ σῶμα, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι λαοὶ ἔπραττον καὶ πράττουσι σήμερον ἔτι. Ἡ ἀξία ὅμως τῆς κεφαλῆς δὲν ἔγκειται μόνον ἐν τούτῳ· διότι ἕνεκα τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ὅλης κατασκευῆς της μεγίστην ἔχει σπουδαιότητα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς μυκηναϊκῆς καὶ ἐν γένει τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς· ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς εὕρημα ἐξόχως πολύτιμον καὶ ὅλως μοναδικόν». [Χρ. Τσούντας].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 9,898.

Ὀγδόη τέλος ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ ἐν **Ἐπιδαύρῳ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ**, συνέχεια τῶν ἀπὸ τοῦ 1881 ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἀνασκαφῶν. Ἐξηκολούθησαν δ' αὗται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπιστατοῦντος κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου, ὕστερον δέ, ἀπὸ

τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, τοῦ Κ. Κοντοπούλου. Ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον αἱ σκαφικαὶ αὗται ἐργασίαι περιωρίσθησαν ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀποκαλυφθέντι Σταδίῳ, ὕστερον δὲ μετηνέχθησαν εἰς τὸν χῶρον τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς διωρόφου στοᾶς τῆς ἀποτελούσης μέρος τοῦ καλουμένου Ἀβάτου. Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια ὀρθογωνίου οἰκοδομήματος, πρὸς δυσμὰς δὲ τούτου ἐκαθαρίσθη ἐν μέρει περίεργον ἐπίμηκες καὶ λίαν στενὸν κτίσμα ἐν εἴδει φρέατος. Ἐνταῦθα θὰ ἐπεθύμει τις νὰ τοποθετήσῃ τὴν περίφημον ἐκείνην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονευομένην κρήνην, τὴν ἀξιοσημείωτον «τῷ τε ὀρόφῳ καὶ κόσμῳ τῷ λοιπῷ» (Παυσ. II, 37), ἧς οὐδὲν ἴχνος μέχρι τοῦδε ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ ἱερῷ· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη μείζονος ἔτι ἀνασκαφικῆς ἐρεύνης κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπως δυνηθῇ τις νὰ σχηματίσῃ γνώμην τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος. Προσθετέον δὲ ὅτι ἐν τῇ πεδιάδι, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας περίπου ἀπὸ τοῦ Σταδίου, εὑρέθη κατὰ τύχην ὁρόσημος ἐπιγραφή, ἐξ ἧς γίνεται γνωστὸν ὅτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἱππόδρομος. Λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἐγένετο καὶ πρόωρος σκαφή τις ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ Κυνορτίου Ἱερῷ τοῦ Μαλεάτου Ἀπόλλωνος, δι' ἧς ἀπεκαλύφθησαν κτίσματά τινα καὶ εὑρέθησαν ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικαὶ τῷ Ἀπόλλωνι καί τινα γλυπτά. Ἀλλ' ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἱεροῦ τούτου τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς συμπληρωτικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἱερῷ, θέλουσιν ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τότε θέλει ἐξερευνηθῇ διὰ σκαφῆς καὶ ἡ πλησίον τοῦ Λιγουριοῦ, παρὰ τὴν Ἁγίαν Μαρίναν, γνωστὴ πυραμίς.

Διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐδαπανήθησαν δρ. 8,603.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας, ἃ διεξήχθησαν ἅπαντα, ὥσπερ καὶ τὰ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὑπὸ τῶν ἐφόρων τοῦ δημοσίου. Συμφώνως τῷ νέῳ Ὀργανισμῷ διώρισε καὶ ἡ Ἑταιρεία ἰδίους ἐφόρους ἀρχαιοτήτων· οὗτοι ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν μέχρι τοῦδε νὰ διεξαγάγωσιν ἔργον τι τῆς Ἑταιρείας, διότι ὁ μὲν μόλις ἐπ' ἐσχάτων διωρίσθη, ὁ δὲ εἶχε προσκολληθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπηρέτει κυρίως ἐν Δελ-

φοῖς ὡς ἐπόπτης τῶν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν· ὁ τρίτος δὲ τῆς Ἑταιρείας ἔφορος, ἀρχιτέκτων ὤν, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἔργων τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀσχολεῖται κυρίως εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν τοπογραφικῶν σχεδίων τῶν ἀνασκαφῶν, ἐφ' ᾧ καὶ διωρίσθη.

Τὰ δὲ ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν καὶ συντήρησιν τῶν μνημείων καὶ πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων εἶναι καὶ ταῦτα πολλά, συνέχεια τὰ πλεῖστα τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1894 ἀρξαμένων καὶ πολλῷ δαπανηρότερα τῶν ἀνασκαφικῶν. Οὐδεμιᾶς ἐφείσθη δαπάνης τὸ συμβούλιον πρὸς ἐπιτέλεσιν τοιούτων ἔργων φρονοῦν ὅτι ὀφείλει ἡ Ἑταιρεία πάσης ἀποκαλύψεως νέων ἔργων δι' ἀνασκαφῶν νὰ προτιμήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῶν κινδυνευόντων καὶ τὴν ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ καταστροφῆς διαφύλαξιν τῶν ἀποκεκαλυμμένων.

Πάσῃ αὐτοῦ δυνάμει ἐξηκολούθησε τὸ συμβούλιον τὰς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ **Παρθενῶνος** ἐργασίας. Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἐξεθήκαμεν Ὑμῖν τίνα τὰ ἐκτελεστέα ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κινδυνεύοντος οἰκοδομήματος καὶ ποῖαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων ληφθεῖσαι ἀποφάσεις. Ἐνταῦθα καταλέγομεν ἁπλῶς τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γενόμενα. Ἀφ' οὗ ἠγοράσθη ἐν Τεργέστῃ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἰκριώματος ἀπαιτουμένη ἀμερικανικὴ καὶ ἡ ἄλλη ξυλεία ἀντὶ δρ. ἐν ὅλῳ 36,797, κατεσκευάσθη τὸ ἰκρίωμα τοῦτο ἐργασθέντων ἐν αὐτῷ καὶ δύο ξυλουργῶν μετακληθέντων ἐκ Παρισίων, κατὰ σύστασιν τοῦ κ. **Magne**. Συγχρόνως ἐξετέθησαν εἰς μειοδοσίαν καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα μάρμαρα καὶ κατεκυρώθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ μειοδοτήσαντος ἐργολάβου Ν. Μοσχοῦ· ἀλλ' οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξορύξῃ καὶ προμηθεύσῃ τῇ Ἑταιρείᾳ πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα τεμάχια ἀλλὰ μόνον ἀξίας 18,750 δρ. Διὰ τοῦτο προτάσει τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ. Τυπάλδου ὑποστηριχθείσῃ ὑπὸ τοῦ Β' Ἀντιπροέδρου κ. Νικολαΐδου, καὶ συστάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Παρθενῶνος ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξόρυξιν τῶν μαρμάρων ἡ Ἑταιρεία ἐξ ἀρχαίου λατομείου δι' ἐργατῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Οὕτως εὐθὺς ὡς ἐξορυχθῶσι καὶ τὰ μάρμαρα ταῦτα θέλει ἀρχίσει ἡ ἀντικατά-

στασις τῶν βεβλαμμένων ἐπιστυλίων. Συγχρόνως δὲ θὰ ἔχει κομισθῇ ἐκ Γερμανίας καὶ τὸ πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν μαρμάρων παραγγελθὲν ἀντὶ 6,000 δρ. περίπου μηχάνημα. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὑλικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων ἐδαπανήθησαν δρ. 84,622.

Αἱ δὲ ἐργασίαι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐν τῇ **Μονῇ τοῦ Δαφνέου** μωσαϊκῶν διὰ τοῦ ἐκ Βενετίας μουσειωτοῦ κ. Novo καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Τριανταφύλλου ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος δαπανηθεισῶν 18,314 δραχμῶν. Προὐχώρησαν δὲ αἱ ἐργασίαι αὗται ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου περατοῦται τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον τῆς Ἑταιρείας πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὁποίου μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐντελοῦς ἐπιτυχίας εἰργάσθη ὁ κ. Novo, ᾧ χάριτας ἐπὶ τούτῳ ἐκφράζει τὸ συμβούλιον.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξηκολούθησαν καὶ ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ τύμβου τῶν Μαραθωνομάχων εἰς τὴν προτέραν, πρὸ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν, μορφήν, δαπανηθεισῶν 1971 δραχμῶν.

Ἐξηκολούθησαν δὲ καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς περίφραξιν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ κατὰ τὸ διονυσιακὸν θέατρον χώρου. Περιεφράχθη δηλ. ὁ χῶρος οὗτος πρὸς ἀνατολὰς διὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, ἐτοποθετήθησαν πρεπόντως οἱ κατὰ τὸν ἀνεσκαμμένον χῶρον λίθοι καὶ ἐπεχώσθη διὰ χώματος ὁ χῶρος οὗτος, ὡς ἔδει. Τοιαύτη ἐργασία ὑπολείπεται νὰ γείνῃ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ. Πρὸς τούτοις δὲ δέον νὰ τοποθετηθῇ κιγκλίδωμα ἀπὸ τοῦ Ὠδείου τοῦ Ἡρώδου μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπως ἀποπερατωθῇ ἡ ὅλη ἐργασία πρὸς περίφραξιν καὶ συνένωσιν μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως, διευθέτησιν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ χώρου τοῦ κατὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, τὴν Στοὰν τοῦ Εὐμένους καὶ τοῦ Ὠδείου. Ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 20,122.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξηκολούθησε πρὸς τούτοις καὶ ἐπερατώθη ἡ περίφραξις καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ χώρου τοῦ κατὰ τὴν καλουμένην Στοὰν τῶν Γιγάντων διὰ δαπάνης δρ. 5,878. Εἰς τοῦτο τὸ ποσὸν δέον νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 564 δαπανηθεῖσαι πρὸς ἀνασκαφικὰς ἐργασίας κατὰ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀττάλου πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ μεταφορὰν χωμάτων εἰς τὸν ἀνωτέρω χῶρον.

Ἀνέλαβε δ' ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία καὶ ἐξετέλεσε τὴν διὰ τείχους καὶ κιγκλιδώματος περίφραξιν τοῦ κατὰ τὴν καλουμένην Παλαιὰν Ἀγορὰν χώρου, τὴν διευθέτησιν τῶν ἐν αὐτῷ λίθων καὶ τὴν ἐν πρέποντι μέτρῳ ἰσοπέδωσιν αὐτοῦ, διὰ δαπάνης δραχμῶν 15,329. Χάριτας δὲ ὀφείλει τὸ συμβούλιον εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐπιτρέψασαν αὐτῷ νὰ καταστρέψῃ συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ ἀνεσκαμμένου τούτου χώρου κατασκευασθεῖσαν ἐν ἔτει 1892 ὁδὸν, ἐφ' ᾧ κακῷ δικαίως συνεκινήθη τότε καὶ διεμαρτυρήθη ἡ Ἑταιρεία·

Ἐφρόντισε δὲ τὸ συμβούλιον καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ εὐπρεπείας τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ Θησαυροῦ τοῦ Μινύου διὰ δαπάνης 326 δραχμῶν. Λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἐπελήφθη καὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀρχαιολογικῶς τε καὶ ἐθνικῶς σπουδαιοτάτου ἔργου, τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ **Λέοντος τῆς Χαιρωνείας**, ἣν ἡ Ἑταιρεία καὶ ἄλλοτε καὶ τελευταῖον ἐν ἔτει 1880 ἐσκέφθη δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐκτελέσῃ. Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προτάσει τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀρκοῦσαν ἐγγύησιν ὅτι δὲν θὰ ματαιωθῇ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἐπιχείρησις. Ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδημόνων, μέλλουσα νὰ ἀποφανθῇ γνώμην περὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ μνημείου ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ζητημάτων, μεταβαίνει ὅσον οὔπω εἰς Χαιρώνειαν. Ἀκολούθως τὸ συμβούλιον θέλει ἀποφασίσει ὁριστικῶς περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τούτων καὶ οὕτω θέλουσιν ἀρχίσει πλέον τὰ ἔργα.

Ἀρχαῖα δὲ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἠγόρασεν ἡ Ἑταιρεία ἀντὶ δρ. 5,000. Καὶ 1000 μὲν δραχμὰς προσήνεγκε πρὸς ἀγορὰν δύο μαρμαρίνων κεφαλῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, τέσσαρας δὲ χιλιάδας πρὸς ἀγορὰν χαλκοῦ κατόπτρου, οὗ ἡ λαβὴ εἶναι ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης κρατούσης ἐν τῇ ἀριστερᾷ πτηνὸν καὶ ἐχούσης ἐπὶ τῶν ὤμων Σφίγγας ὑποβασταζούσας τὸν δίσκον. Πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἐξαιρέτου καὶ μοναδικοῦ διὰ τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Μουσεῖον τούτου κατόπτρου δὲν ἐδίστασε τὸ συμβούλιον νὰ προσφέρῃ μέγα σχετικῶς ποσὸν, ὅπως σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φυγαδεύσεως.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐξεδόθη ἤδη ὁλόκληρος ὁ τόμος τοῦ 1896. Πλὴν δὲ τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ τῶν Πρακτικῶν, τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικὰ ἔργα νὰ δημοσιεύσῃ, τὰ ἑξῆς: α'.) τὸν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Α. Λόλλιγκ συνταχθέντα κατάλογον τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, β'.) περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος» περιέχον φωτοτυπικὰς εἰκόνας τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ἑλλάδι ἔργων τῆς τέχνης μετὰ συντόμου ἑρμηνευτικοῦ κειμένου καὶ γ'.) τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος G. Cawerau φιλοπονηθέντας τοπογραφικοὺς καὶ ἀρχιτεκτονικοὺς πίνακας τῆς ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1891 ἀνασκαφείσης δαπάναις τῆς Ἑταιρείας Ἀκροπόλεως. Χάριτας δ' ὀφείλει ἡ Ἑταιρεία εἰς τὴν κυβέρνησιν δωρησαμένην αὐτῇ τοὺς πίνακας τούτους τοῦ Cawerau μετὰ τοῦ χάρτου καὶ ὅσους φωτοτυπικοὺς πίνακας εἶχε παρασκευάσει παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Ρωμαΐδαις διὰ τὰ «Μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος». Τοιαῦτα δημοσιεύματα θέλουσιν ἐξάρει τὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν καὶ θέλουσι πληρώσει μέγα παρ' ἡμῖν κενόν, διότι μόνη ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερὶς δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς πολλὰς νῦν ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἑταιρείας ῥητέον ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει πληρωθῇ ἡ πολλάκις ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκφρασθεῖσα εὐχὴ τοῦ νὰ δημοσιευθῇ ὁ Κατάλογος τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων. Φροντίδι τοῦ συμβουλίου κατηρτίσθη πλήρης ὁ κατάλογος οὗτος καὶ ἀντιγραφεὶς ἐστάλη εἰς τὸ τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν. Τούτου τοῦ λόγου ἕνεκα δὲν ἀναγράφονται πλέον ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τὰ κατ' ἔτος προσκτώμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας βιβλία, διότι τώρα μὲν θὰ δημοσιευθῇ πλήρης ὁ κατάλογος, ὕστερον δὲ θὰ δημοσιεύωνται περιοδικῶς συμπληρωτικὰ τεύχη τῶν σὺν τῷ χρόνῳ προσκτωμένων βιβλίων.

Ταῦτα εἶχε νὰ ἐκθέσῃ τὸ συμβούλιον. Καταπαύοντες δὲ τὸν λόγον ἀναγγέλλομεν Ὑμῖν εὐφρόσυνόν τι. Ἐπὶ πολλὰ συνεχῶς ἔτη ἡ Ἑταιρεία τὸ μὲν διεμαρτύρετο, τὸ δὲ ἐξέπεμπεν

ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις αὐτῆς λογοδοσίαις εὐχὰς πρὸς κατάπαυσιν τῆς διὰ λατομίας γινομένης καταστροφῆς τῶν περὶ τὴν πόλιν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν λόφων καὶ ὑψωμάτων. Εἰς τὴν βανδαλικὴν ταύτην ἐν μέσαις Ἀθήναις τελουμένην καταστροφὴν, τὴν προσάπτουσαν ὄνειδος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τίθησι πλέον τέρμα νόμος ψηφισθεὶς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας Προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη. Τοῦτο τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς ἀναγγέλλον Ὑμῖν τὸ συμβούλιον θεωρεῖ καθῆκον ἑαυτοῦ νὰ ἐκφράσῃ συγχρόνως ἐνταῦθα δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον ἑαυτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ λήψει γενναίου μέτρου σώζοντος ἀπὸ πάσης περαιτέρω καταστροφῆς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑψώματα καὶ τηροῦντος ἀμείωτον πλέον τὴν παρὰ τοῖς πεφωτισμένοις λαοῖς ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ

ΛΟΓΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας
κατὰ τὸ 1896.
μετὰ 6 προσηρτημένων πινάκων.

Πρὸς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ὑποβάλλων τὸν ἰσολογισμόν, τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, τὸν πίνακα τῆς κινήσεως τοῦ ταμείου, ἕτερον πίνακα τῶν γενομένων μεταβολῶν ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸν τελευταῖον πίνακα τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους 1896, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκθέσω ὑμῖν παρατηρήσεις τινὰς κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐναγεγραμμένην τάξιν τῶν διαφόρων κονδυλίων.

Μέρος Α΄.

Περὶ τῶν ἐσόδων.

Τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 467,710.05, τὰ δ' ἔκτακτα εἰς δρ. 1,515· ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰσεπράχθησαν δρ. 469,225.05. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπαραβαλλόμενον πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1895 ἀνελθούσας εἰς δραχμὰς 345,004.86 παρίσταται ἀνώτερον κατὰ δρ. 124,220.19, ἤθελε δὲ παρίστασθαι ἀνώτερον ἀκόμη, ἂν μὴ εἰσέπραττεν ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὸ 1895 τὸ ὅλως ἔκτακτον ἔσοδον τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Στεφ. Ζαφειροπούλου ἐκ δρ. 16,859.60. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς ἐκείνας τοῦ ἔτους 1895 προῆλθεν ἐκ τῆς γενομένης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1896 Β. Διατάγματος αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν

γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000 γραμμάτια, ἅπαντα διατεθέντα.

Τὸ ἄρθρον. 1 τοῦ Α' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰσφοραί», ὑποδιαιρούμενον δὲ εἰς τρία ἐδάφια, ἀναγράφει α') τὰς ὑποχρεωτικὰς τῶν τακτικῶν ἑταίρων εἰσφορὰς προϋπολογισθείσας εἰς δρ. 2,500. β') τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἑταίρων προϋπολογισθέντα εἰς δρ. 300. καὶ γ') τὰς ἑκουσίας εἰσφοράς, δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα, ὧν τὸ ὁλικὸν ποσὸν προϋπελογίσθη εἰς δρ. 500. Ὡς δ' ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους εἰσεπράχθησαν α') ἐξ εἰσφορῶν μὲν τακτικῶν ἑταίρων δρ. 2,655. ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 155. ἐπὶ ἔλαττον δὲ τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ 1895 κατὰ δρ. 1,795. β') ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς νέων ἑταίρων δρ. 225. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 75. καὶ ἐπὶ ἔλαττον τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων κατὰ δρ. 390. καὶ γ') ἐξ ἑκουσίων εἰσφορῶν δρ. 198. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 302. καὶ τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων κατὰ δραχμὰς 16,661.60, ἡ σπουδαία δ' αὕτη διαφορὰ τῶν ἐπὶ πλέον γενομένων εἰσπράξεων κατὰ τὸ 1895 προέρχεται, ὡς ἤδη ἐῤῥέθη, ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Στ. Ζαφειροπούλου. Ἡ δὲ δωρεὰ τῶν δρ. 198. τοῦ λήξαντος ἔτους ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἑταίρου τῆς Ἑταιρείας κ. Στεφ. Δραγούμη.

Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Α' κεφαλαίου φέρον τὸν τίτλον «τόκοι καὶ μερίσματα» καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς ἓξ ἐδάφια ἀναγράφει α') τοὺς τόκους 64 ὁμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου δανείου προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 384. β') τὴν νομισματικὴν διαφορὰν αὐτῶν προϋπολογισθεῖσαν εἰς δρ. 288· γ') τοὺς τόκους 10 ὁμολογιῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου Ἐθνικῆς Τραπέζης προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 160. δ') τὴν νομισματικὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς δρ. 112. ε') τοὺς τόκους τῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἀλληλοχρέων λ/σμῶν προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 1,500. καὶ ς') τὰ μερίσματατα 56 μετοχῶν Ἐθν. Τραπέζης εἰς δρ. 5,040. ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ. 7,484. Ὡς ἐμφαίνεται δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος εἰσεπράχθησαν εἰς πίστωσιν τοῦ α' ἐδαφίου δρ.

384. τουτέστιν ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ β΄ ἐδαφίου δρ. 279.20, τουτέστιν ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 8.80, εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ γ΄ ἐδαφίου δρ. 80. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 80. καὶ τοῦτο διότι τὸ ἔσοδον τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀφορῶν τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν τοκομεριδίων τῆς β΄ ἑξαμηνίας τοῦ 1896 τῶν 10 ὁμολογιῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν εἰσεπράχθη, τῆς πληρωμῆς ἀρχομένης τῇ 20 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἐν ᾗ δηλονότι ἐποχῇ συνέπεσε, πρώτην φορὰν ἐφέτος, ἵνα ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου εὑρεθῇ ἠσχολημένη εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν λ/σμῶν τοῦ λαχείου τῆς Γ΄ τετραμηνίας 1896, οὗτινος ἡ ἐκκύβευσις ἐγένετο, ὡς γνωστόν, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1896. Ἀλλὰ τὸ νὰ φέρηται τὸ ποσὸν τῶν τοκομεριδίων τούτων, ὧν ἡ πληρωμὴ ἄρχεται, ὡς ἤδη ἐρρέθη, μόλις τῇ 20 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς πίστωσιν τῶν ἐσόδων τοῦ ἑπομένου ἔτους θὰ ἦτο λογιστικῶς κανονικώτερον καὶ εὐχερέστερον διὰ τὰς ἐγγραφὰς τῆς Ἑταιρείας. Τοῦτ' αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ τοῦ ἐδαφίου δ΄, οὗτινος τὸ ἔσοδον εἶναι ἀπόρροια τοῦ ἐσόδου τοῦ γ΄ ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δ' εἰς πίστωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 59.20 ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 52.80. Εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ ε΄ ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 1,887.50, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 387.50. Εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ ς΄ ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 5,040. ἤτοι ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν. Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 7,729.90, ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 245.90 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ 1895 δρ. 304.80.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 260. ἀποτελούμενον ἐξ ἐνοικίων τῶν 2 οἰκιῶν τῆς Ἑταιρείας. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου οὐδεμία εἴσπραξις ἐγένετο, τῶν ἐνοικητόρων μὴ προσελθόντων νὰ καταβάλωσι τὰ ἐνοίκια, καίπερ προσκληθέντων κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τοῦτο. Οὔτε κατὰ τὸ 1895 ἐγένετο εἴσπραξίς τις εἰς πίστωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α΄ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔσοδα ἐκ δημοσιευμάτων» ὑποδιαιρεῖται εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων τευ-

χῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, προϋπολογισθὲν εἰς δρ. 4,000. καὶ εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας, προϋπολογισθὲν εἰς δρ. 300. Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους σημειοῦνται εἰσπραχθέντα ἐκ πωλήσεως σωμάτων καὶ τευχῶν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος δρ. 4,756.25, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 756.25, ἐπὶ ἔλαττον δὲ τῶν εἰσπραχθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 3,869.50· ἡ σπουδαία δ' αὕτη διαφορὰ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1895 πρὸς τὰς τοῦ 1896 ἀποδοτέα εἰς τὴν σημαντικὴν πώλησιν 281 ὅλων σωμάτων τῆς Ἐφημερίδος τῶν ἐτῶν 1893 καὶ 1894, ἥτις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος περιωρίσθη εἰς μόνον σώματα 17.

Ἀναλυτικώτερον δὲ περὶ τοῦ ἐσόδου τούτου σημειωτέα τὰ ἑξῆς· Ἐκ μὲν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκδοθέντων τευχῶν 1-2 τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1896 ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα 110 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 1,375. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1895 ἐπωλήθησαν σώματα 103 καὶ 1 τεῦχος καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 2,581.25. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1894 ἐπωλήθησαν σώματα 8 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 200. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος 1893 ἐπωλήθησαν σώματα 9 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 225. Ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1892 ἐπωλήθησαν σώματα 15 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 375.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων» ἀναγράφει ἔσοδον δρχ. 1,015.30 ἀποτελούμενον α') ἐκ καθυστερουμένων ἐξ ἐνοικίων διὰ δρ. 393.30· β') ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν ἑταίρων διὰ δρ. 150· γ') ἐκ καθυστερουμένων τόκων 64 ὁμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου δανείου β' ἑξαμηνίας 1895 διὰ δρ. 192· δ') ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν διὰ δρ. 144· ε') ἐκ καθυστερουμένων τόκων 10 ὁμολογιῶν λαχειοφόρου δανείου Ἐθνικῆς Τραπέζης β' ἑξαμηνίας 1895 διὰ δρ. 80. καὶ ϛ') ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν διὰ δρ. 56. ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ. 1,015.30. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι ἐκ τοῦ α' ἐδαφίου οὐδὲν εἰσεπράχθη, ἐνῷ πράγματι εἰσεπράχθησαν δρ. 360. ἔμεινε δὲ ὑπόλοιπον πρὸς εἴσπραξιν ἐκ δρ. 33.30. Τὸ εἰσπραχθὲν ὅμως ποσὸν τῶν δρ. 360. ἀνῆκον εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῆς

Ἑταιρείας ἐνεγράφη εἰς πίστωσιν αὐτῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν μερίδα «ἐκκρεμεῖς λ/σμοί». Φρονῶ ὅτι κατὰ παραδρομὴν οἱ συντάξαντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1896 ἔφερον ὡς εἰσπρακτέον ἔσοδον τῆς χρήσεως 1896 τὸ ποσὸν τοῦτο ὅπερ εἶχεν ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ 1895 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 859 ἄρθρου τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ ἔτους 1895. Ἐκ τοῦ β' ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 300. ἤτοι δρ. 150. ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθεντων. Ἐκ τοῦ γ' ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 192. ἤτοι ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν· ἐκ τοῦ δ' ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 130.60, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 13.40. Ἐκ τοῦ ε' ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 80. ἤτοι ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ προϋπολογισθέν. Ἐκ τοῦ ϛ' ἐδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 54.40, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθεντων κατὰ δρ. 1.60. Τὸ ὅλον δὲ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 757. χωρὶς νὰ συμπεριληφθῇ καὶ τὸ εἰσπραχθὲν, ὡς ἤδη ἐῤῥέθη, ποσὸν τῶν δρ. 360. ὡς ἀνῆκον εἰς τοὺς «ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς» τῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895 τὸ ἄρθρον τοῦτο περιελάμβανε τὰ «ἀπρόοπτα ἔσοδα».

Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Α' κεφαλαίου ἀποτελεῖται α') ἐκ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ διὰ δρ. 1,100. καὶ β') ἐκ προστίμων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλομένων διὰ δρ. 50.

Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα εἰσεπράχθησαν ἐκ πωλήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν δρ. 812.40, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 287.60 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων δρ. 732.15 τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ πωλήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ἐλευσῖνος· ἐκ δὲ τοῦ β' ἐδαφίου οὐδεμία εἴσπραξις ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1895 τοιοῦτον ἔσοδον δὲν ὑπῆρξε.

Τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Β' κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 450,000, ὡς δὲ δεικνύει ὁ δημοσιευθεὶς ἀναλυτικὸς πίναξ ἅπαν τὸ ποσὸν τῶν γραμματίων διετέθη, εἰσεπράχθη δὲ τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν δρ. 450,000. Κατὰ τὸ 1895 εἰσεπράχθησαν δρ. 300,000. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ δρ. 150,000. ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ 1896 προέρχεται ἐκ τῆς

αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου κατὰ 75,000, ὡς ἐῤῥέθη ἀνωτέρω.

Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Β' κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 1,000. διὰ νομισματικὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων γραμματίων. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα, οὐδεμία εἴσπραξις ἐγένετο εἰς πίστωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, καθότι οὐδὲν γραμμάτιον διετέθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἕνεκα τῆς διατάξεως τοῦ 'Οργανισμοῦ (ἄρθρον 36) τῆς ὁριζούσης ἵνα τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διατιθέμενα γραμμάτια πωλοῦνται ἀντὶ 2 φράγκων χρυσῶν ἕκαστον.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Β' κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «καθυστερούμενα ἐκ λαχείων παρελθουσῶν χρήσεων» ἀναγράφει ποσὸν προϋπολογισθὲν ἐκ δρ. 2,800. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι οὐδεμία ἐγένετο εἴσπραξις, ἐνῷ πράγματι ἐγένετο τοιαύτη ἐκ δρ. 1,186. ἐγγραφεισῶν εἰς πίστωσιν τῶν χρεωστῶν τῆς 'Εταιρείας καὶ οὐχὶ εἰς πίστωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ, διότι κακῶς οἱ συντάξαντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1896 κατέταξαν τοὺς ὀφειλέτας τῆς 'Εταιρείας ὡς εἰσπρακτέον ἔσοδον τοῦ 1896, ἀφοῦ τὰ σχετικὰ ποσὰ τῆς χρεώσεως τῶν διαφόρων τούτων χρεωστῶν ἔχουσι ἐγγραφῇ εἰς πίστωσιν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1895 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 856 ἄρθρου τοῦ 'Ημερολογίου τοῦ ἔτους ἐκείνου. Οἱ πληρώσαντες δὲ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος χρεῶσται τῆς 'Εταιρείας εἰσὶν οἱ ἑξῆς·

'Ο πρόξενος 'Αλεξανδρείας . . .	διὰ γραμμ.	25	δρ.	50.—
» » Σμύρνης 'Αργυρόπουλος	» » .	73	»	146.—
» » Μυτιλήνης	» » .	50	»	100.—
» » Τραπεζοῦντος . . .	» » .	100	»	200.—
» » Κυδωνιῶν.	» » .	20	»	40.—
» » Ταϊγανίου.	» » .	100	»	200.—
» τελώνης Κερκύρας	» » .	200	»	400.—
» ὑποτελ. Σίφνου	» » .	25	»	50.—
ἤτοι ἐν ὅλῳ			δρ.	1,186.—

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐνεγράφη εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «ἐκκρεμεῖς λογαριασμοί», εἰς ἣν ὑπάγονται, ὡς ἤδη ἐῤῥέθη, οἱ διάφοροι χρεῶσται τῆς 'Εταιρείας.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Β' κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «νομισματικὴ διαφορὰ τῶν καθυστερουμένων λαχείων» ἀναγράφει ἔσοδον δρ.500. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι εἰσεπράχθησαν δρ. 510.50. Τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν, ὡς ἀνωτέρω, γενομένων εἰσπράξεων παρὰ διαφόρων προξένων, καταβαλόντων τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν εἰς χρυσόν, ἐνῷ εἰς τὰς οἰκείας μερίδας ἦσαν χρεωμένοι μὲ μόνον τὸν ἀντίτιμον τῶν γραμματίων οὐχὶ δὲ καὶ μὲ τὴν σχετικὴν νομισματικὴν διαφοράν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν μνημονευθέντων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων κατεχωρίσθη ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι καὶ ἕτερον ἔσοδον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀπρόοπτα ἔσοδα» μὲ εἰσπράξεις ἀνερχομένας εἰς δραχμὰς 1,515. Τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς μὴ ἐξαργυρώσεως ὀκτὼ κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου τῆς Β' ἑξαμηνίας 1895 μὲ ἀμοιβὴν δρ.100. ἕκαστον καὶ μὴ παρουσιασθέντων ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἐντὸς τῆς, ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1895 Β. Διατάγματος, τασσομένης ἑξαμήνου προθεσμίας καὶ ἑτέρων ἑπτὰ γραμματίων τῆς Α' τετραμηνίας 1896 κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 100. ἕκαστον, μὴ παρουσιασθέντων καὶ τούτων πρὸς ἐξαργύρωσιν.

Μέρος Β'.

Περὶ τῶν ἐξόδων.

Τὸ Α' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, φέρον τὸν τίτλον «προσωπικόν», ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, ὧν τὸ ἄρθρον 1 φέρον τὸν τίτλον «μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων», ἀναγράφει δαπάνην δρ. 12,360.

Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων αἱ γενόμεναι δαπάναι ἀνέρχονται εἰς δρ. 11,659.85, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 700.15 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 193.51. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον γενομένη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δαπάνη προέρχεται α') ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ πρώην λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας κ. Μ. Ἀδὰμ εἰς δρ. 160. ἀντὶ τῶν προϋπολογισθεισῶν δρ. 200. ἐρ-

γασθέντος μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου 1896· 6′) ἐκ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1896 περιορισμοῦ τοῦ μισθοῦ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραμματέως εἰς δρ. 120. βραδύτερον αὐξηθέντος εἰς δραχ. 150. ἀντὶ τῶν προϋπολογισθεισῶν δραχ. 250. κατὰ μῆνα.

Τὸ δὲ ἄρθρ. 2, φέρον τὸν τίτλον «μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 23,460, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 15,761.10, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 7,698.90, ἐπὶ ἔλαττον δὲ καὶ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 408.34. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον δαπάνη τοῦ λήξαντος ἔτους προέρχεται πρῶτον μὲν ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώην ἐφόρου τῆς Ἑταιρείας κ. Α. Σκιᾶ, προσληφθέντος εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1896 ὁπότε ἔπαυσε μισθοδοτούμενος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, τοῦ δὲ διαδεχθέντος αὐτὸν κ. Γ. Σωτηριάδου μόλις κατὰ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου 1896 διορισθέντος τρίτου ἐφόρου τῆς Ἑταιρείας· δεύτερον δὲ ἐκ τῆς μὴ πληρώσεως διαφόρων κενῶν θέσεων φυλάκων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐπιμελητῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

Τὸ Β′ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως» ὑποδιαιρεῖται εἰς 4 ἄρθρα, ὧν τὸ 1 ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 4,200. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθη ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν δρ. 4,200. Ἡ γενομένη δ' αὕτη δαπάνη τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπερτερεῖ τὴν τοῦ 1895 κατὰ δρ. 770. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ προέρχεται τὸ μὲν ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ 1894 εἶχε προπληρωθῆ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ χήρᾳ Μιλτιάδου Ἀξελοῦ καὶ μέρος ἐκ τοῦ ἐνοικίου τοῦ 1895, ἤτοι ἀκριβῶς τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 7 Φεβρουαρίου 1895, τὸ δὲ διότι ἡ γενομένη αὔξησις τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1895 κατὰ δρ. 50. μηνιαίως, αὐξηθέντος τούτου εἰς δρ. 350. ἀντὶ τῶν πληρωνομένων μέχρι 31 Αὐγούστου 1895 δρ. 300., ἐπεβάρυνεν ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Τὸ 2 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,560. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐδαπανήθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἅπαν

τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερτερῆσαν τὰ δαπανηθέντα τῷ 1895 κατὰ δρ. 320.90. Ἡ διαφορὰ κυρίως προέρχεται ἐκ τῆς ἀγορᾶς δύο βιβλίων, τοῦ ἑνὸς Ἡμερολογίου καὶ τοῦ ἑτέρου Καθολικοῦ μεγάλου σχήματος χρησιμοποιηθησομένων ἐπὶ πολὺν χρόνον ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἰς τὰς ἐγγραφὰς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως ἁπάντων τῶν ἐντύπων τῆς Ἑταιρείας λαβόντων νέον τίτλον ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρείας. Λεπτομερῆ δ' ἀνάλυσιν τῆς δαπάνης ταύτης περιέχει ὁ δημοσιευθεὶς ἀναλυτικὸς πίναξ.

Τὸ 3 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπιχορήγησις τοῦ γραμματέως τοῦ διοικ. Συμβουλίου» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,300. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐδαπανήθησαν δραχ. 1,304. ἤτοι ἐπὶ πλέον δρ. 4. ἕνεκα λογιστικῆς παραδρομῆς τοῦ πρώην λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ δὲ τὸ 1895 οὐδεμία ἐγένετο δαπάνη εἰς βάρος τοῦ ἄρθρου τούτου μὴ ἀναγραφείσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰδικῆς πιστώσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προστίθεται καὶ ἕτερον ἐδάφιον ὑπὸ τὸν τίτλον «δαπάναι ἐποπτείας τῆς λογιστικῆς καὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας» ἀναγράφον δαπάνην δρ. 200.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα οὐδεμία δαπάνη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο εἰς βάρος τοῦ ἐδαφίου τούτου. Κατὰ δὲ τὸ 1895 ἐδόθη τῷ Κ. Τσακωνοπούλῳ ἀποζημίωσις δρ. 450. ὡς ἐπόπτῃ τῆς ταμιακῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑταιρείας.

Τὸ 4 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «βιβλιοθήκη» ἀναγράφει δαπάνην δι' ἀγορὰν βιβλίων, δετικὰ καὶ ἄλλα ἔξοδα τῆς βιβλοθήκης δρ. 3,000. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δρ. 2,410.60, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 589.40, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1895 δρ. 1,014.90.

Τὸ Γ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ περιλαμβάνει δύο ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον φέρον τὸν τίτλον «ἀνασκαφαὶ καὶ συντήρησις ἀρχαίων μνημείων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 205,038.10. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δρ. 194,037.25, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ.

11,000.85 ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ 1895 δρ. 69,166.51.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἀναγράφονται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ αἱ γενόμεναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι δαπάναι εἰς βάρος τοῦ ἄρθρου τούτου, θεωρῶ δὲ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῷ πίνακι τούτῳ.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «δημοσιεύματα» ἀναγράφει δαπάνην διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δρ. 10,000. καὶ δρ. 600. διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ 1895. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων διὰ μὲν τὴν ἔκδοσιν τοῦ β', γ' καὶ δ' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895, ὡς καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ α' καὶ β' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος τοῦ 1896 δρ. 9,797.25, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 202.75, διὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ 1895 δρ. 1,559. ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 959. Ἡ σημαντικὴ αὕτη διαφορὰ προῆλθεν ἕνεκα τῆς δημοσιεύσεως ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ πρῴην ταμίου τῆς Ἑταιρείας κ. Πέτρου Χρυσανθοπούλου περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 μέχρι τέλους τοῦ 1895, καὶ τῶν πολλῶν πινάκων οἵτινες ἀνήκουσιν εἴς τε τὴν περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τῆς Ἐλευσῖνος ἔκθεσιν τοῦ ἐφόρου κ. Α. Σκιᾶ καὶ τὴν περὶ Παρθενῶνος ἔκθεσιν τοῦ Ἄγγλου ἀρχιτέκτονος Penrose.

Τὸ Δ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «συνδρομαὶ» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,000. διὰ συνδρομὴν πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ δρ. 2,000. διὰ συνδρομὴν εἰς τὴν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων Ἑταιρείαν. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν ἀκριβῶς ἀμφότερα τὰ ποσά. Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1895 οὐδεμία εἶχε γείνει δαπάνη εἰς βάρος τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Τὸ Ε' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «διάφορα ἔξοδα» περιλαμβάνει δύο ἄρθρα.

Τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀγορὰ φωτογραφικῶν μηχανῶν

καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἐργαλείων πρὸς χρῆσιν τῶν ἐφόρων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 4,000. Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τοιαύτη δαπάνη δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1895 δὲν ἐγένετο τοιαύτη δαπάνη. Τὸ δὲ δεύτερον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «δικαστικὰ ἔξοδα» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 200. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν δρ, 51.90, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 148.10, ἐπὶ ἔλαττον δὲ καὶ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 δρ. 12.60.

Τὸ Ϛ′ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων» περιλαμβάνει ἄρθρον ἓν καὶ ἀναγράφει δαπάνην δρ. 601.20. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἅπαν τὸ πρϋπολογισθὲν ποσόν. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895 δὲν εἶχεν ἀναγραφῇ δαπάνη ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον,ἀλλ' ἐπληρώθησαν κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τοῦ 1895 διάφοροι δαπάναι τοῦ 1894 ἀνερχόμεναι εἰς δρ. 8,165.82 μὴ συμπεριληφθεῖσαι, κατὰ παραδρομὴν ὡς φρονῶ, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895· τὴν πληρωμὴν δὲ τῶν δαπανῶν τούτων ἐνέκρινε ἡ συνέλευσις τῶν Ἑταίρων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Τὸ Ζ′ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «ἔκτακτοι δαπάναι» περιλαμβάνει ἄρθρον ἓν καὶ ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,500. ἐδόθη δ' ἑτέρα πίστωσις ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπείας ἐκ δραχ. 235.80, ἤτοι τὸ ἀναγραφὲν ποσὸν ἀνέρχεται ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 1,735.80. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 1,731.10, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 4.70, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δραχ. 1,237.30. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πρὸς τὰ δαπαπανηθέντα τῷ 1895 ἀποδοτέα τὸ μὲν εἰς τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρείας, δι' ὃν ἠγοράσθη μία ἕδρα, μία εἰκὼν αὐτοῦ μετὰ πλαισίου καὶ εἰς τάπης διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν 3 ἑδρῶν διὰ τὰ νέα μέλη τοῦ διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰς τὴν δοθεῖσαν τῷ πρῴην

ταμίᾳ τῆς Ἑταιρείας ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἀπώλειαν 131 γραμματίων τοῦ λαχείου.

Τὸ Η' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «Λαχεῖον» περιλαμβάνει 2 ἄρθρα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἀναγράφει δαπάνην διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου δρ. 150,000. καὶ διὰ ποσοστὰ διδόμενα εἰς τοὺς μεταπωλητὰς τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου δρ. 45,000. ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ. 195,000.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ δὲ πίνακι τῶν ἐξόδων ἐμφαίνεται ὅτι ἐδαπανήθη εἰς ἀμοιβὰς τῶν κληρωθέντων γραμματίων ὁλόκληρον τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, ἐνῷ πράγματι δὲν ἔχει καταβληθῇ ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω, τὸ ὅλον τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης. Διὰ τὴν κανονικὴν ὅμως λειτουργίαν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 21 ἄρθρου τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθ' ὃ τὰ κληρωθέντα καὶ μὴ παρουσιασθέντα πρὸς ἐξαργύρωσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως γραμμάτια παραγράφονται εἰς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας, τὸ ποσὸν δὲ αὐτῶν φέρεται εἰς τὰ «ἀπρόοπτα ἔσοδα», ὡς τοῦτο συνέβη εἰς 7 γραμμάτια τῆς Α' τετραμηνίας παρελθόντος ἔτους, παραγραφέντα τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1896, ἐνεγράφη τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 184 ἄρθρου τοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὰ «ἀπρόοπτα ἔσοδα» τῆς Ἑταιρείας. Ἀλλ' ἡ ἑξάμηνος προθεσμία τῆς γενομένης τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1896 κληρώσεως τῆς Β' τετραμηνίας 1896, ὡς καὶ τῆς γενομένης τῇ 22 Δεκεμβρίου 1896 κληρώσεως τῆς γ' τετραμηνίας 1896 θέλει λήξει ἐντὸς τοῦ ἔτους 1897, ἑπομένως ἔδει κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν λ/σμῶν τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ χρεωθῇ ὁ μὲν λ/σμὸς τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων καὶ μὴ ἐξαργυρωθέντων γραμματίων τῆς Β' τετραμηνίας 1896 μὲ τὸ ποσόν, ὅπερ δὲν εἶχε καταβληθῇ τοῖς δικαιούχοις μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1896 καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς δρ. 2,600, ἤτοι δι' ἀμοιβὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 24,227 καὶ 47,646 δύο γραμματίων κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 500. ἕκαστον δρ. 1,000. καὶ δι' ἀμοιβὴν ἑτέρων δέκα ἓξ γραμματίων κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 100. ἕκαστον δρ. 1,600. ὁ δὲ λ/σμὸς τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων τῆς γ' τετραμηνίας 1896 μὲ τὸ ὅλον ποσὸν

τῶν δρ. 50,000. ὧν ἡ ἐξαργύρωσις θέλει ἀρχίσει μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κληρώσεως, ἤτοι τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1897. Οὐδὲ ἦτο δυνατὸν ἄλλως γενέσθαι, διότι ἔπρεπε ν' ἀποφύγωμεν ἰδανικὴν αὔξησιν τοῦ καθαροῦ περισσεύματος τῶν ἐσόδων τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἐν τῷ αὐτῷ δ' ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἐμφαίνεται ὅτι ἐδαπανήθησαν εἰς ποσοστὰ τῶν κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 44,876.45, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 123.55, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 15,362.50· ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000.

Τὸ 2 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔξοδα λαχείου» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 6,190. συμπεριλαμβανομένης ἐν αὐτῇ καὶ τῆς ἐκ δρ. 400. δοθείσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως. Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν δραχμαὶ 5,948.35, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 241.65, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 1,630. Ἡ παρατηρουμένη δὲ διαφορὰ ἀποδοτέα εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000 γραμμάτια, ἀπαιτήσαντος διὰ τὴν ἀξίαν χάρτου διὰ τὴν λιθογράφησιν, τύπωσιν καὶ ἀρίθμησιν δαπάνην δρ. 1,600. κατὰ τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τοῦ λιθογράφου Κόλμαν καὶ τῆς Ἑταιρείας συμφωνίαν καὶ διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν αὐτῶν γραμματίων δαπάνην δρ. 180. Ὅθεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς δρ. 469,225.05, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρ. 448,497.45, ὑπελείφθη δὲ ὑπόλοιπον ἐκ δρ. 20,727.60 προστεθὲν εἰς τὸ Κεφάλαιον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1897.

Ὁ Λογιστὴς
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Πίν. Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμειον, τὰ ἐν αὐτῷ μετρητὰ	Δρ.	18,650	75
Ακινητα Κτηματα	»	67,449	99
Μετοχαι Εθνικης Τραπεζης	»	131,320	—
Λαχειοφοροι Ομολογιαι Εθνικης Τραπεζης	»	5,780	—
Ομολογιαι Εθνικου Παγιου Δανειου των £ 5,000,000	»	13,760	—
» Πατριωτικου » των Δρ. 30,000,000	»	85	—
» Δανειου Κεφαλαιοποιησεως	»	640	—
Εντοκα Γραμματια του Δημοσιου	»	79,235	—
Εθνικη Τραπεζα, ἄτοκος κατάθεσις	»	86,000	—
Τραπεζα Αθηνων	»	66	90
Προκαταβολαι δια Λογαριασμον του Δημοσιου	»	82,390	57
» » της Εταιρειας	»	3,676	10
Π. Γιαννοπουλος Πρωην Ταμιας της Εταιρειας	»	31,373	85
Εκκρεμεις Λογαριασμοι	»	2,341	05
Χρεωσται εκ Γραμματιων Λαχειου Β' Τετραμηνιας 1896	»	9	50
» » » Γ' » »	»	1,911	60
	Δρ.	524,690	31

ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1896

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Εγγυοδοσιαι . . . . Δρ.			6,500	—
Εκκρεμεις Λογαριασμοι . . . . »			58,464	45
Κεφαλαιον . . . . »	438,998	26		
» τὸ καθαρὸν περίσσευμα ἐσόδων τῆς ληξάσης χρήσεως . . »	20,727	60	459,725	86
Δρ.			524,690	31

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Εἰς Μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων	Δρ.			11,659	85
» Ἔξοδα Γραφείων καὶ Διαχειρίσεως	»			1,559	40
» Μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων	»			15,761	10
» Ἐνοίκιον Καταστήματος.	»			4,200	—
» Βιβλιοθήκην, δι' ἀγορὰν βιβλίων.	»	1,916	35		
» » διὰ δετικὰ βιβλίων καὶ ἄλλα ἔξοδα	»	494	25	2,410	60
» Συνδρομὰς πρὸς ἔκδοσιν Ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων . . .	»	1,000	—		
» » » διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων	»	2,000	—	3,000	—
» Ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895.	»	4,484	35		
» » » » » 1896.	»	5,312	90		
» » τῶν πρακτικῶν τοῦ διοικ. Συμβουλίου τοῦ 1895 . . .	»	1,559	—	11,356	25
» Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων.	»			601	20
» Ἔξοδα Λαχείου	»			5,948	35
» Ἀμοιβὰς κληρωθέντων γραμματίων Α' τετραμηνίας 1896 . . .	»	50,000	—		
» » » » Β' » » . . .	»	50,000	—		
» » » » Γ' » » . . .	»	50,000	—	150,000	—
» Ποσοστὰ γραμματίων Λαχείου Α' » » . . .	»	14,955	10		
» » » » Β' » » . . .	»	14.928	35		
» » » » Γ' » » . . .	»	14,993	—	44,876	45
» Ἀνασκαφὰς καὶ συντήρησιν ἀρχαίων μνημείων	»			194,037	25
» Ἐπιχορήγησιν τοῦ Γραμματέως τοῦ διοικ. Συμβουλίου. . . .	»			1,304	—
» Ἐκτάκτους Δαπάνας	»			1,731	10
» Ἔξοδα δικαστικὰ	»			51	90
	Δρ.			448,497	45
» Κεφάλαιον, τὸ καθαρὸν περίσσευμα ἐσόδων προστιθέμενον εἰς τὸ Κεφάλαιον	»			20,727	60
	Δρ.			469,225	05

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896

Σημειωτέον ὅτι ἐν τοῖς πίναξι τοῦ ἀπολογισμοῦ κτλ. δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένος ὁ Ταμίας διότι ἄλλην θέσιν λαβὼν εἶχεν ἀπέλθει οὗτος πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου ὁ δ' ἀντ' αὐτοῦ διορισθεὶς δὲν εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου.

« ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ »

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἀπὸ Ὑποχρεωτικὰς εἰσφορὰς ἑταίρων	Δρ.			2,655	—
» Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἑταίρων	»			225	—
» Δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα	»			198	—
» Τόκους καὶ μερίσματα	»	7,391	50		
» Νομισματικὰς διαφορὰς ἐκ τόκων καὶ μερισμάτων	»	338	40	7,729	90
» Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων	»			757	—
» Ἀντίτιμον γραμμ. Λαχείου Α' τετραμηνίας 1896	»	150,000	—		
» » » » Β' » »	»	150,000	—		
» » » » Γ' » »	»	150,000	—	450,000	—
» Ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος	»	4,756	25		
» » » » τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας	»	66	—	4,822	25
» Ἔσοδα διάφορα	»			812	40
» Νομισματικὰς διαφορὰς ἐκ καθυστερουμένων Λαχείων	»			510	50
» Ἀπρόβλεπτα ἔσοδα	«			1,515	—
	Δρ.			469,225	05

Ὁ Λογιστής

Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1896

Πίν. Β'.

Τμημα Α'. Εσοδα

Ἔσοδα κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κεφάλαια καὶ ἄρθρα		Προϋπολογισθέντα		Εἰσπραχθέντα		Εἰσπραχθέντα ἐπὶ πλέον		Εἰσπραχθέντα ἐπὶ ἔλαττον	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ἔσοδα Ἑταιρείας									
Ἄρθρον 1. Εισφοραι									
Ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τακτικῶν ἑταίρων	Δρ.	2,500	—	2,655	—	155	—		
Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἑταίρων	»	300	—	225	—			75	—
Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα	»	500	—	198	—			302	—
Ἄρθρον 2. Τοκοι και Μερισματα									
Τόκοι 64 ὁμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου Δανείου	»	384	—	384	—				
Νομισματικὴ διαφορὰ αὐτῶν	»	288	—	279	20			8	80
Τόκοι 10 Λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	160	—	80	—			80	—
Νομισματικὴ διαφορὰ αὐτῶν	»	112	—	59	20			52	80
Τόκοι ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου	»	1,500	—	1,539	35	39	35		
Μερίσματα 56 μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	5.040	—	5,040	—				
Τόκοι ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν	»			348	15	348	15		
Ἄρθρον 3. Εσοδα εξ Ακινητων Κτηματων									
Ἐνοίκιον οἰκίας Ἑταιρείας ἐν Κηφισσίᾳ	»	200	—						
» » » ἐν Ἀθήναις	»	60	—						
Ἄρθρον 4									
Ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος	»	4,000	—	4,756	25	756	25		
» » » πρακτικῶν	»	300	—	66	—			234	—

Ἄρθρον 5								
Ἔσοδα Κεκλεισμένων Χρήσεων								
Καθυστερούμενα ἐξ ἐνοικίων . . . . . »	393	30						
» » εἰσφορῶν ἑταίρων . . . . . »	150	—	300	—	150	—		
» ἐκ τόκων 64 ὁμολ. Ἑλλ. Παγίου Δανείου 6' ἑξαμ. 1895 . »	192	—	192	—				
» » νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν . . . . . »	144	—	130	60			13	40
» » τόκων 10 λαχ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπέζης 6' ἑξαμ. 1895 . »	80	—	80	—				
» » νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν . . . . . »	56	—	54	40			1	60
Ἄρθρον 6								
Ἔσοδα Διάφορα								
Ἐκ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ . . . . . »	1,100	—	812	40			287	60
Ἐκ προστίμων ὑπὸ τοῦ διοικ. Συμβουλίου ἐπιβαλλομένων . . . . . »	50	—						
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.								
Λαχεῖον								
Ἄρθρον 1								
Ἀντίτιμον 225,000 γραμματίων Λαχείου α', β' καὶ γ' τετραμηνίας 1896 . »	450,000	—	450,000	—				
Ἄρθρον 2								
Νομισματικὴ διαφορὰ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθησομένων γραμματίων . »	1,000	—						
Ἄρθρον 3								
Καθυστερούμενα ἐκ Λαχείων παρελθουσῶν χρήσεων . . . . . »	2,800	—						
Ἄρθρον 4								
Νομισματικὴ διαφορὰ τῶν καθυστερουμένων Λαχείων . . . . . »	500	—	510	50	10	50		
	471,809	30	467,710	05	1,459	25	1,055	20
Ἀπρόοπτα ἔσοδα . . . . . »			1,515	—	1,515	—		
Δρ.	471,809	30	469,225	05	2.974	25	1,055	20

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896

Ὁ Λογιστὴς

Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1896

Πίν. Γ'. ΤΜΗΜΑ Β'. ΕΞΟΔΑ

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον	Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' **Προσωπικόν** Ἄρθρον 1 ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ				
Δαπανηθέντα . . . . Δρ. 11,659.85 Δρ.	12,360 —	11,659 85		700 15
Ἄρθρον 2 ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ				
Δαπανηθέντα. Εἰς μισθοὺς ἐφόρων . . Δρ. 5,096.60				
Εἰς μισθοὺς ἐπιμελητῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν . . . . . » 270.—				
Εἰς μισθοὺς φυλάκων . . . . . » 10,394.50 Δρ. 15,761.10 »	23,460 —	15,761 10		7,698 90
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' **Ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως** Ἄρθρον 1 ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ				
Δαπανηθέντα: . . . . Δρ. 4,200.— »	4,200 —	4,200 —		
Ἄρθρον 2 ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ				
Δαπανηθέντα: Εἰς θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν Δρ. 147.05				
Εἰς χάρτην καὶ τυπωτικὰ Ἰσολογισμοῦ 1895, ὀνομαστ. καταλόγου Ἑταίρων, προσκλητηρίων διὰ τὰς συνελεύσεις, ἀνατυπώσεως Ὀργανισμοῦ καὶ λοιπῶν ἐντύπων τῶν Γραφείων . . . . . » 480.80				

Εἰς δημοσιεύσεις περὶ συνελεύσεων »	287.—									
Εἰς φύλακτρα χρεωγράφων. . . »	8.80									
Εἰς χαρτόσημα . . . . »	7.40									
Εἰς γραφικὴν ὕλην καὶ ἀγορὰν ἑνὸς Ἡμερολογίου καὶ Καθολικοῦ. . »	472.60									
Εἰς ταχυδρομικὰ ἀποστολῆς ἐντύπων καὶ ἐπιστολῶν . . . . »	26.65									
Εἰς ἁμαξαγώγια συμβούλων . . »	55.60									
Εἰς διάφορα ἔξοδα καὶ διορθωτικὰ ἑνὸς ἑρμαρίου. . . . . . »	54.25									
Εἰς φόρον οἰκοδομῶν τῶν ἐτῶν 1894 καὶ 1895 τῆς οἰκίας παρὰ τοῖς Ἐλαιοτριβείοις . . . . »	19.25	» 1,559.40 »	1,560	—	1,559	40				60
Ἄρθρον 3										
Επιχορηγησεις του Γραμματεως του Δ. Συμβουλιου										
Δαπανηθέντα . . . . Δρ.		1,304.— »	1.300	—	1,304	—	4	—		
Δαπάναι ἐποπτείας τῆς ταμιακῆς καὶ λογιστ. ὑπηρεσίας			200	—						
Ἄρθρον 4										
Βιβλιοθηκη										
Δαπανηθέντα. Δι' ἀγορὰν βιβλίων. . . . . . . Δρ.		1,916.35 »	2,500	—	1,916	35			583	65
Δαπανηθέντα. Διὰ δετικὰ βιβλίων καὶ ἄλλα ἔξοδα. . . »		494.25 »	500	—	494	25			5	75
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'										
Ἀνασκαφικὰ ἔργα καὶ δημοσιεύματα										
Ἄρθρον 1										
Ανασκαφαι και Συντηρησεις Αρχαιων Μνημειων										
Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν:										
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ.	12,012.95									
Εἰς γραφ. ὕλην τοῦ Ἐφόρου Α. Λυκάκη . . . . »	23.25									
Εἰς διορθωτ. ἑνὸς χωρομετρ. ἐργαλείου τοῦ κ. Δαΐρπφελδ . . . »	30.—									
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ σπάγου . »	204.20									
Εἰς ἁμαξαγ. τῶν κ.κ. Συμβούλων . »	24.60	Δρ. 12,295.— »								
Εἰς μεταφοράν. . Δρ.		12,295.— Δρ.	46,080	—	36,894	95	4	—	8,989	05

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον	Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον
Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ. 12,295.— Δρ.	46,080 —	36,894 95	4 —	8,989 50
Ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν ἐν τῷ οἰκοπέδῳ χήρας Παυλάκη :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 2,742.45				
Εἰς ἀποζημ. τοῦ ἐφορεύοντος Ἀθ. Οἰκονόμου. . . . . . . » 401.35				
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ σπάγου . » 28.95 Δρ. 3,172.75 »				
Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Δίπυλον ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομ. ἐργατῶν . . . . . . Δρ. 783.95 »				
Ἀνασκαφαὶ Ἀττικῆς				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 843.10				
Εἰς ἐπιμίσθιον τοῦ ἐφόρου Β. Στάη. » 100.—				
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων . . . . » 23.10 Δρ. 966.20 »				
Ἀνασκαφαὶ Ἀμφιαρείου :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν . . . . . . Δρ. 127.50 »				
Ἀνασκαφαὶ Λυκοσούρας :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 47.—				
Εἰς ἐπιμίσθ. Β. Λεονάρδου ἐφόρου. » 36.60				
Ὁδοιπορικὰ τοῦ αὐτοῦ . . . . » 126.70				
Εἰς διάφ. ἔξοδα τοῦ Φιλαδελφέως . » 7.— Δρ. 217.30 »				
Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσῖνος :				
Δαπανηθ. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ ἑνὸς συγκολλητοῦ ἀρχαίων . . Δρ. 4,914.—				
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ σπάγου . » 172.65				
Εἰς ἐπιμίσθια τοῦ ἐφόρου Α. Σκιᾶ. » 400.—				
Εἰς ὁδοιπορικὰ τοῦ αὐτοῦ . . » 97.50				
Ἔξοδα μεταφορᾶς εἰς τὸ ἐκεῖ Μουσεῖον ἑνὸς ἀναγλύφου . . . . » 6.55				
Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ ἐφόρου τῆς Ἑταιρείας Α. Λυκάκη . . . » 18.65				
Ἐπιμίσθιον 4 ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ . » 6.60 Δρ. 5,615.95 »				
Ἀνασκαφαὶ Μυκηνῶν :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 8,933.45				

Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ λοιπῶν . »	248.95									
Εἰς ἐπιμίσθ. τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα »	513.05									
Εἰς ἔξοδα μεταφορ. ἑνὸς ἡμικιονίου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως εἰς Ἀθήνας »	106.40									
Εἰς ἓν ἁμαξαγώγιον τοῦ νομομηχανικοῦ Μεταξᾶ . . . . . . »	16.—									
Εἰς ὁδοιπορικὰ μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα μεθ' ἑνὸς ἀρχιεργάτου. . . . »	80.90	Δρ. 9,898.75 »								
Ἀνασκαφαὶ Ἐπιδαύρου:										
Δαπανηθέντα. Εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ σχεδιαστοῦ Ν. Ἰωαννίτου . . . . »	344.—									
Εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ αὐτοῦ. . »	57.50									
Εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ νομομηχανικοῦ Μπαλάνου . . . . . »	101.80									
Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν . . . »	6,144.20									
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ διορθωτικὰ χασμάδων . . . . »	312.90									
Εἰς ἀποζημ. τοῦ ἐφορεύοντος Κορομάντζου Μ. 6. . . . . . . »	948.40									
Εἰς ὁμοίαν ἐφορεύοντος Κοντοπούλου Μ. 3 ½ . . . . »	533.35									
Εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα Κορομάντζου μεταβάσ. καὶ ἐπιστροφῆς . . . »	116.30									
Εἰς ὁδοιπορ. ἔξοδα Κοντοπούλου . »	45.40	Δρ. 8,603.85 »								
Δαπάναι πρὸς στερέωσιν τοῦ Παρθενῶνος:										
Δαπανηθέντα. Εἰς ἀγορὰν ἀμερικανικῆς ξυλείας διὰ τὰ ἰκριώματα. . . . . Δρ.	31,691.85									
Εἰς μεταφορικὰ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἰδίας . . . . »	3,070.40									
Εἰς συμβολαιογρ. δικαιώματα τοῦ συμβολαίου μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ ἰδίας . . . . »	128.50									
Εἰς ἀγορὰν μαδερίων . . . . »	1,500.—									
Εἰς δημοτικὸν φόρον ἰδίας . . . »	408.—									
Εἰς ὁδοιπορικὰ τῆς ἐπὶ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς ἐπιτροπείας . . . »	114.35									
Εἰς ὁδοιπορικὰ καὶ μισθοὺς τῶν 2 Γάλλων ξυλουργῶν . . . . »	8,424.35									
Εἰς ὅμοια τοῦ ἀρχιτέκτ. F. Penrose »	2,219.50									
Εἰς μεταφοράν. . . . Δρ.	47,556.95	Δρ. 41,681.25 »	46,080	—	36,894	95	4	—	8,989	05

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα			Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον	Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον
Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ.	47,556.95 Δρ.	41,681.25 Δρ.	46,080 —	36,894 95	4 —	8,989 05
Εἰς τὸν σχεδιαστὴν Ἰωαννίτην δι' ἀποζημίωσίν του . . . . . . »	272.—					
Εἰς τὸν ἴδιον διὰ μισθοδοσίαν του ἀπὸ 1 Ἰουν. ἕως 31 10βρίου ἐ. ἔ. ὡς βοηθοῦ τοῦ Νομομ. Μπαλάνου »	1,260.—					
Εἰς τὸν ἐργολάβον Μοσχοῦ ἔναντι ἀξίας 4 μαρμάρων . . . . »	18,750.—					
Εἰς τὸν ἐργολάβον Νικολόπουλον δι' ἀξίαν παξιμαδίων, κοχλιωτῶν ἥλων καὶ σιδηρῶν συνδέσμων . . »	3,232,35					
Εἰς ἡμερομίσθια διαφόρων ξυλουργῶν καὶ ἐργατῶν τῶν ἰκριωμάτων »	7,318.—					
Εἰς ἀγορὰν διαφόρων ὑλικῶν . . »	2,046.—					
Εἰς διάφορα ἁμαξαγώγια καὶ ὁδοιπορικὰ τῶν Νομομηχανικῶν . . »	517.60					
Εἰς 2 ἁμαξαγώγια τῶν αὐτῶν εἰς Πεντέλην διὰ τὰ μάρμαρα . . »	95.50					
Εἰς ἐφημερίδας διὰ καταχωρίσεις ἐκθέσεων εἰς δημοπρασίαν διαφόρων προμηθειῶν . . . . . . »	132.—					
Εἰς γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νομομηχ. Μπαλάνου καὶ τῷ ἐφόρῳ Α. Λυκάκη. . . . . »	269.75					
Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς γερανοῦ (βαρούλκου) ἐκ Γερμανίας κομιζομένου διὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ . . . »	3,073.25					
Εἰς διάφορα μικροέξοδα . . . . »	99.40 »	84,622.80 »				
Ἐπισκευαὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ψηφοθετημάτων τῆς Μονῆς Δαφνίου:						
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια τῶν σοφατζήδων καὶ ἐργατῶν. . . . . Δρ.	4,438.80					
Εἰς μισθοὺς F. Novo μουσειωτοῦ. . . . . δρ. 10,421.75						
Εἰς μισθ. Τριανταφύλλου βοηθ. μουσειωτ. » 2,140.— »	12,561.75					

Εἰς ἁμαξαγώγια τοῦ Troump καὶ τῶν κκ. Συμβούλων . . . . »		179.50										
Εἰς ἀγορὰν διαφόρων ὑλικῶν . . »		971.—										
» » ἑνὸς κιβωτίου μὲ σμάλτα ἰταλικῆς προελεύσεως . . . . »		163.80	»	18,314.85 »								
Ἐργασίαι ἐν τῷ τύμβῳ Μαραθῶνος:												
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν Δρ.		1,516.50										
Εἰς ἀποζημ. ἐφορεύοντος Ἰ. Λύρη . »		207.90										
Εἰς ὁδοιπορικὰ τοῦ αὐτοῦ . . . »		9.—										
Εἰς ἀγορὰν σπόρου τριφυλλίου . . »		127.50										
Εἰς ἀγορὰν ὑλικῶν διαφόρων . . »		110.20	Δρ.	1,971.10 »								
Περίφραξις καὶ ἐξωραϊσμὸς τοῦ κατὰ τὸ Διονυσιακὸν Θέατρον χώρου:												
Δαπανηθέντα. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδώματος . . . . . Δρ.		12,680.95										
Εἰς ἡμερομίσθια διαφόρων ἐργατῶν καὶ κτιστῶν. . . δρ.	7,119.50											
Εἰς ἀποζημ. ἐφορεύοντος Ἰ. Λύρη. . »	203.50											
Εἰς ἀγορ. ζεμπιλίων, σπάγου κλπ. . . »	98.50											
Εἰς ἁμαξαγ. Troump καὶ Μπαλάνου . . »	20.20	» 7,441.70	»	20,122.65 »								
Περίφραξις καὶ ἐξωραϊσμὸς τῆς Στοᾶς τῶν Γιγάντων:												
Δαπανηθέντα. Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδ. κιγκλιδώματος. δρ.	3,255.65											
Εἰς ἐπίστρωσιν τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρίν. πλακ. πρὸς τοποθέτ. τοῦ κιγκλιδώματος . »	1,093.95	Δρ. 4,349.60										
Εἰς ἡμερομίσθια ἀνασκαφῆς καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων. »	910.75											
Εἰς ἀποζημ. ἐφορεύοντος Ἰ. Λύρη. . »	130.—											
Εἰς ἀγορὰν ὑλικῶν ὡς ἀσβέστου, ἄμμου, τσιμέντου κλπ. . . »	477.70											
Εἰς μεταφορὰν. . Δρ.	1,518.45	Δρ. 4,349.60	Δρ.	166,712.65 »	46,080	—	36,894	95		4	—	8.989 05

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα		Δαπανηθέντα		Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον		Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον	
Ἐκ μεταφορᾶς . . Δρ. 1,518.45 Δρ. 4.349.60 Δρ. 166,712.65 Δρ.	46,080	—	36,894	95	4	—	8,989	05
Εἰς ἁμαξαγώγια τῆς ἐκ Συμβούλων Ἐπιτροπείας . . . » 9.95 » 1,528.40 » 5,878.— »								
Ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι κατὰ τὴν Στοὰν Ἀττάλου:								
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν . . . . . Δρ. 564.50 »								
Ἐργασίαι κατὰ τὴν παλαιὰν ἀγοράν:								
Δαπανηθέντα: Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδ. κιγκλιδώματος. δρ. 4,183.60								
Εἰς ἐπίστρωσιν τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρίν. πλακ. πρὸς τοποθέτ. τοῦ κιγκλιδώματος . » 688.— Δρ. 4,871.60								
Εἰς ἡμερομίσθια ἀνασκαφῆς καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων τῆς Στοᾶς Ἀδριανοῦ » 9,501.15								
Εἰς ἀποζημ. ἐφορεύοντος Ι. Λύρη. . » 30.30								
Εἰς ἀγορὰν ἀσβέστου, ἄμμου καὶ ζεμπιλίων » 879.45								
Εἰς δημοσιεύσεις τῶν δημοπρ. τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδ. καὶ τῆς επιστρώσ. τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρ. πλακῶν . » 35.—								
Εἰς δύο ἁμαξαγώγια Συμβούλων. . . » 11.60 » 10,457.50 » 15,329.10								
Περίφραξις καὶ ἐξωραϊσμὸς τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ θησαυροῦ τοῦ Μινύου:								
Δαπανηθέντα εἰς κατασκευὴν σιδηρᾶς θύρας καὶ διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ μνημείου τούτου . . . . . . Δρ. 326.10								
Περισυναγωγή, συγκόλλησις καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων:								
Δαπανηθέντα εἰς ἀγορὰν δύο μαρμαρίνων κεφαλῶν τῆς μιᾶς ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς ἑτέρας ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς . . . Δρ. 1,000.—								

Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς κατόπτρου ἔχοντος λαβὴν ἀγαλμάτιον μὲ δύο σφίγγας » 4,000.—	Δρ. 5,000.—								
Ἔξοδα πρὸς ἐπιθεώρησιν ἀρχαιοτήτων:									
Δαπανηθέντα εἰς ἐπιμίσθια, ὁδοιπορικὰ ἐφόρων καὶ ὁδοιπορικὰ συμβούλων	Δρ. 226,90.								
	194,037.25 »	205,038	40	194,037	25			11,000	85
Ἄρθρον 2									
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ									
Δαπανηθέντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ β', γ' καὶ δ' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895 . . Δρ. 4,484.35									
Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1896 . . . . » 5,312.90									
Διὰ τὴν ἔκδ. τῶν Πρακτικῶν 1895. » 1,559.—	Δρ. 11,356.25 »	10.600	—	11,356	25	* 756	25		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'									
Συνδρομαί									
Ἄρθον 1									
Συνδρομαὶ πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων:									
Δαπανηθέντα	Δρ. 1,000.— »	1,000	—	1,000	—				
Συνδρομαὶ εἰς τὴν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων Ἑταιρείαν:									
Δαπανηθέντα	» 2,000.— »	2,000	—	2,000	—				
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'									
Ἔξοδα διάφορα									
Ἄρθρον 1									
Δι' ἀγορὰν φωτογραφικῶν μηχανῶν:		1.000	—						
Ἄρθρον 2									
Δικαστικὰ ἔξοδα:									
Δαπανηθέντα	Δρ. 51.90 »	200	—	51	90			148	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ'									
Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων									
Δαπανηθέντα	Δρ. 601.20 »	601	20	601	20				
Εἰς μεταφοράν . . . . . Δρ.		269,519	30	245,941	55	760	25	20,138	—

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα		Δαπανηθέτα		Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον		Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον	
Ἐκ μεταφορᾶς. . . . . Δρ.	269,519	30	245,941	55	760	25	20,138	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'								
Ἔκτακτοι δαπάναι								
Ἄρθρον 1								
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ ἔξοδα ἀπρόβλεπτα :								
Δαπανηθέντα εἰς ἀγορὰν 2 θερμαστρῶν . Δρ. 166.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς χορνίζας τῆς εἰκόνος τοῦ Διαδόχου. . . . . » 70.—								
Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς γραφείου διὰ τὸ λογιστήριον . . . . » 55.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς φωτογρ. Διαδόχου » 15.—								
» » » ἕδρας Διαδόχου . » 200.—								
» » χαρπητίων διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου . . . » 530.—								
Εἰς ἀγορὰν 3 ἑδρῶν τῶν νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου . . . . » 84.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς φωτοβολίδος Auer » 6.—								
Εἰς ἔξοδον ἑνὸς στεφάνου κατατεθέντος εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κουρτίου » 63.50								
Εἰς ἔξοδον ἑνὸς τηλεγραφήματος συλλυπητηρίου εἰς τὴν Σύζυγον ἰδίου » 10.95								
Εἰς διορθωτικὰ ἑνὸς καναπέ. . . » 16.—								
Εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Ταμίου διὰ τὴν ἀπώλειαν 131 Λαχείων . . » 235.80								
Εἰς διαφόρους δημοσιεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων . . . . » 278.85 » 1,731.10 »	α) 1,735	80	1,731	10				
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'								
Λαχεῖον								
Ἄρθρον 1								
Ἀμοιβαι								
Δαπανηθέντα: Εἰς ἀμοιβὰς κληρωθέντων								
γραμμ. Α' τετραμ. 1896 . . . Δρ. 50,000.—								
Β' » » . . . . » 50,000.—(γ)								
Γ' » » . . . . » 50,000.—(δ) » 150. 00.— »	150,000	—	150,000	—			4	70

Εἰς ποσοστὰ Α' τετραμηνίας 1896 . Δρ.	14,955.10									
» » Β' » » »	14,928.35									
» » Γ' » » »	14,993.—	» 44,876.45 »	45,000	—	44,876	45			123	55
Ἄρθρον 2										
Ἔξοδα Λαχείου										
Δαπανηθέντα: Εἰς ἀξίαν χάρτου, λιθογράφησιν καὶ τύπωσιν 225,000 γραμματ. λαχ.. Δρ.	4,800.—									
Εἰς τὴν εἰς βιβλία ἀνὰ 100 ἕκαστον βιβλιοδέτησιν τῶν γραμματίων . »	540.—									
Εἰς διορθωτικὰ τῶν σφραγίδων . »	106.—									
Εἰς ἀγορὰν 1 ψαλλιδίου διὰ τὰ γραμμάτια . . . . . . »	9.—									
Εἰς δημοσιεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδ. »	159.—									
Εἰς ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ τῶν προγραμμάτων τῆς κληρώσεως τῶν πινάκων τῶν κληρωθέντων γραμματίων ὡς καὶ διαφόρων ἐγκυκλίων καὶ ἐντύπων . . . »	201.—									
Εἰς ταχυδρομικὰ . . . . . »	6.30									
Εἰς γραφικὴν ὕλην. . . . . »	75.30									
Εἰς διάφορα μικροέξοδα . . . »	51.75	» 5,948.35 »	ε) 6,190	—	5,948	35			241	65
		Δρ.	472,445	10	448,497	45	760	25	20,507	90

(*) Ἡ κατὰ 756.25 ὑπέρβασις τῆς ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεως ἐγένετο κυρίως ἕνεκα τῶν ἐξόδων ἃ ἀπῄτησεν ἡ δημοσίευσις τῶν Πρακτικῶν εἰς τόμον λίαν ὀγκώδη· ἐκ λογιστικῆς δὲ παραδρομῆς δὲν ἐζητήθη ἐγκαίρως ἡ ἀπαιτουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐπιτρεπομένη συμπληρωτικὴ πίστωσις. Ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897 ἐνέκρινε τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμένου ποσοῦ γενομένην ταύτην πληρωμήν· διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον ὅμως τῆς εἰς αὐτὴν ὑποβολῆς ἐπικαλεῖται καὶ τὴν κύρωσιν τῆς συνελεύσεως.

(α) Ἐδόθη συμπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 235.80.
(γ) Ἐκ τούτων δὲν ἐπληρώθησαν δρ. 2,600.
(δ) Ἅπαν τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει πληρωθῇ τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1897.
(ε) Ἐδόθη συμπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 400.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896

Ὁ Λογιστὴς
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

Πίν. Δ'.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1896

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1895 ἀνήρχετο εἰς Δρ.				6,337	25
Κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ 1896 εἰσεπράχθησαν:					
Ἐξ Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου	»	91,950	—		
» ἀτόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ	»	135,000	—		
» ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν	»	25,800	—		
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρείας	»	10,403	40		
Ἐξ ὀφειλῆς τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρώην Ταμίου τῆς Ἑταιρείας .	»	451	90		
» ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν	»	1,526	—		
» ἐγγυοδοσιῶν	»	1,120	—		
» ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ	»	435,631	95	701,883	25
Εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ	»			708,220	50
καὶ ἐπληρώθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:					
Εἰς ἀπόκτησιν Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου	»	125,435	—		
» ἀτόκους καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ	»	207,000	—		
» ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν	»	5,000	—		
» προκαταβολὰς διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρείας	»	8,785	35		
» ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς	»	8,585	15		
» ἐγγυοδοσίας	»	1,120	—		
» ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ	»	333,644	25		
Ἐπληρώθησαν ἐν ὅλῳ	»	689,569	75	689,569	75
Ἔμεινεν ὑπόλοιπον εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896	»			18,650	75

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1897

Ὁ Λογιστὴς

Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

Πίν Ε'.

ΠΙΝΑΞ ἐμφαίνων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1896

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἀνήρχετο εἰς			Δρ. 438,998.26
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς:			
Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας		Δρ. 67,449.99	
Ἐκ 56 Μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας.		» 131,320.—	
Ἐκ 10 Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας . .		» 5,780.—	
Ἐξ 64 Ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Παγίου δανείου τῶν £ 5,000,000 ἀξ.		» 13,760.—	
Ἐκ 40 » » Πατριωτ. » » δρ.30,000,000ἀξ.		» 85.—	
Ἐκ 2 ἀποδείξεων » Δανείου κεφαλαιοποιήσεως ἀξίας. .		» 640.—	
Ἐξ ἀτόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ		» 14,000.—	
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.		» 82,390.57	
» » » τῆς Ἑταιρείας		» 5,449.15	
Ἐξ ὑπολοίπου τοῦ ἐκ δρ. 69,392.18 χρέους τοῦ ἀποβιώσαντος πρώην Ταμίου Γιαννοπούλου		» 31,825.75	
Ἐξ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου ἀξίας		» 45,750.—	
Ἐξ ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν		» 20,518.75	
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν		» 3,577.45	
Ἐκ μιᾶς προκαταβολῆς πρὸς προμήθειαν ξυλείας διὰ τὸ ἰκρίωμα τοῦ Παρθενῶνος		» 26,737.50	
Καὶ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπολοίπου ἐν τῷ Ταμείῳ		» 6,337.25	
		Δρ. 455,621.41	
Ἐκπιπτομένων δὲ τῶν ὀφειλομένων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ.1895			
εἰς ἐγγυοδοσίας	Δρ. 6,500.—		
εἰς ἀνεκκαθαρίστους λογαριασμούς	» 10,123.15	Δρ. 16,623.15	Δρ. 438,998.26
Ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους 1896 ἐπῆλθον αἱ ἑξῆς αὐξομειώσεις:			
α) Εἰς τὸ ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἐκ.		Δρ. 6,337.25	
Προσετέθησαν αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1896 ἐνεργηθεῖσαι εἰσπράξεις (ὅρα ἰδιαιτέραν ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῆς κινήσεως τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ 1896) ἀνελθοῦσαι ἐν ὅλῳ εἰς . .		» 701,883.25	
Τὸ ὅλον.		Δρ. 708,220.50	
ἀφαιρουμένων δὲ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν ἀνελθουσῶν ἐν ὅλῳ εἰς		» 689,569.75	
ἑπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896		Δρ. 18,650.75	Δρ. 18,650.75
β) Εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή . . .			» 67,449.99
γ) Ἐπὶ τῶν Μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 56 τὸν ἀριθμὸν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς .			» 131,320.—
δ) Ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων Ὁμολ. Ἐθν. Τραπέζης 10 τὸν ἀριθμὸν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18,983, 86,883 ἕως 86,884, 89,328 ἕως 89,332, 89,344 καὶ 106,170 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 5,780.—
ε) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογ. Ἐθνικοῦ Παγίου Δαν. τῶν £ 5,000,000 τὸν ἀριθμὸν 64 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 13,760 —
ϛ) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν δραχμῶν 30,000,000 τὸν ἀριθμὸν 40 ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 81,885, ἕως 81,905, 81,907 ἕως 81,909, 81,911 ἕως 81,914, 86,886 ἕως 86,889, 128,955 ἕως 128,957 καὶ 187,052 ἕως 187,056 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 85.—
Εἰς μεταφοράν. . . .			Δρ. 237,045.74

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον	Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον
Ἐκ μεταφορᾶς. . Δρ. 1,518.45 Δρ. 4.349.60 Δρ. 166,712.65 Δρ.	46,080 —	36,894 95	4 —	8,989 05
Εἰς ἁμαξαγώγια τῆς ἐκ Συμβούλων Ἐπιτροπείας . . . » 9.95 » 1,528.40 » 5,878.— »				
Ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι κατὰ τὴν Στοὰν Ἀττάλου:				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν . . . . . Δρ. 564.50 »				
Ἐργασίαι κατὰ τὴν παλαιὰν ἀγοράν:				
Δαπανηθέντα: Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδ. κιγκλιδώματος. δρ. 4,183.60				
Εἰς ἐπίστρωσιν τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρίν. πλακ. πρὸς τοποθέτ. τοῦ κιγκλιδώματος . » 688.— Δρ. 4,871.60				
Εἰς ἡμερομίσθια ἀνασκαφῆς καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων τῆς Στοᾶς Ἀδριανοῦ » 9,501.15				
Εἰς ἀποζημ. ἐφορεύοντος Ι. Λύρη. . » 30.30				
Εἰς ἀγορὰν ἀσβέστου, ἄμμου καὶ ζεμπιλίων » 879.45				
Εἰς δημοσιεύσεις τῶν δημοπρ. τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδ. καὶ τῆς ἐπιστρώσ. τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρ. πλακῶν . » 35.—				
Εἰς δύο ἁμαξαγώγια Συμβούλων. . . » 11.60 » 10,457.50 » 15,329.10				
Περίφραξις καὶ ἐξωραϊσμὸς τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ θησαυροῦ τοῦ Μινύου:				
Δαπανηθέντα εἰς κατασκευὴν σιδηρᾶς θύρας καὶ διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ μνημείου τούτου . . . . . . Δρ. 326.10				
Περισυναγωγή, συγκόλλησις καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων:				
Δαπανηθέντα εἰς ἀγορὰν δύο μαρμαρίνων κεφαλῶν τῆς μιᾶς ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς ἑτέρας ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς . . Δρ. 1,000.—				

Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς κατόπτρου ἔχοντος λαβὴν ἀγαλμάτιον μὲ δύο σφίγγας » 4,000.—	Δρ.	5,000.—								
Ἔξοδα πρὸς ἐπιθεώρησιν ἀρχαιοτήτων:										
Δαπανηθέντα εἰς ἐπιμίσθια, ὁδοιπορικὰ ἐφόρων καὶ ὁδοιπορικὰ συμβούλων	Δρ.	226,90.								
		194,037.25 »	205,038	40	194,037	25			11,000	85
Ἄρθρον 2										
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ										
Δαπανηθέντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ β', γ' καὶ δ' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895 . . Δρ. 4,484.35										
Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1896 . . . . » 5,312.90										
Διὰ τὴν ἔκδ. τῶν Πρακτικῶν 1895. » 1,559.—	Δρ.	11,356.25 »	10.600	—	11,356	25	* 756	25		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'										
Συνδρομαί										
Ἄρθον 1										
Συνδρομαὶ πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων:										
Δαπανηθέντα	Δρ.	1,000.— »	1,000	—	1,000	—				
Συνδρομαὶ εἰς τὴν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων Ἑταιρείαν:										
Δαπανηθέντα	»	2,000.— »	2,000	—	2,000	—				
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'										
Ἔξοδα διάφορα										
Ἄρθρον 1										
Δι' ἀγορὰν φωτογραφικῶν μηχανῶν:			1.000	—						
Ἄρθρον 2										
Δικαστικὰ ἔξοδα:										
Δαπανηθέντα	Δρ.	51.90 »	200	—	51	90			148	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'										
Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων										
Δαπανηθέντα	Δρ.	601.20 »	601	20	601	20				
Εἰς μεταφοράν.	Δρ.		269,519	30	245,941	55	760	25	20,138	—

Διάκρισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα		Δαπανηθέντα		Δαπανηθέντα ἐπὶ πλέον		Δαπανηθέντα ἐπὶ ἔλαττον	
Ἐκ μεταφορᾶς. . . . . Δρ.	269,519	30	245,941	55	760	25	20,138	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'								
Ἔκτακτοι δαπάναι								
Ἄρθρον 1								
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ ἔξοδα ἀπρόβλεπτα :								
Δαπανηθέντα εἰς ἀγορὰν 2 θερμαστρῶν . Δρ. 166.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς χορνίζας τῆς εἰκόνος τοῦ Διαδόχου. . . . . » 70.—								
Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς γραφείου διὰ τὸ λογιστήριον . . . . » 55.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς φωτογρ. Διαδόχου » 15.—								
» » » ἕδρας Διαδόχου . » 200.—								
» » καρπητίων διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου . . . » 530.—								
Εἰς ἀγορὰν 3 ἑδρῶν τῶν νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου . . . . » 84.—								
Εἰς ἀγορὰν μιᾶς φωτοβολίδος Auer » 6.—								
Εἰς ἔξοδον ἑνὸς στεφάνου κατατεθέντος εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κουρτίου » 63.50								
Εἰς ἔξοδον ἑνὸς τηλεγραφήματος συλλυπητηρίου εἰς τὴν Σύζυγον ἰδίου » 10.95								
Εἰς διορθωτικὰ ἑνὸς καναπὲ. . . » 16.—								
Εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Ταμίου διὰ τὴν ἀπώλειαν 131 Λαχείων . . » 235.80								
Εἰς διαφόρους δημοσιεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδων . . . . » 278.85 » 1,731.10 »	α) 1,735	80	1,731	10				
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'								
Λαχεῖον								
Ἄρθρον 1								
ΑΜΟΙΒΑΙ								
Δαπανηθέντα: Εἰς ἀμοιβὰς κληρωθέντων γραμμ. Α' τετραμ. 1896 . . . Δρ. 50,000.—								
Β' » » . . . . » 50,000.—(γ)								
Γ' » » . . . . » 50,000.—(δ) » 150. 00.— »	150,000	—	150,000	—			4	70

Εἰς ποσοστὰ Α' τετραμηνίας 1896 . Δρ.	14,955.10									
» » Β' » » »	14,928.35									
» » Γ' » » »	14,993.—	» 44,876.45 »	45,000	—	44,876	45			123	55
Ἄρθρον 2										
Ἐξοδα Λαχειου										
Δαπανηθέντα: Εἰς ἀξίαν χάρτου, λιθογράφησιν καὶ τύπωσιν 225,000 γραμματ. λαχ.. Δρ.	4,800.—									
Εἰς τὴν εἰς βιβλία ἀνὰ 100 ἕκαστον βιβλιοδέτησιν τῶν γραμματίων . »	540.—									
Εἰς διορθωτικὰ τῶν σφραγίδων . »	106.—									
Εἰς ἀγορὰν 1 ψαλλιδίου διὰ τὰ γραμμάτια . . . . . . »	9.—									
Εἰς δημοσιεύσεις διὰ τῶν ἐφημερίδ. »	159.—									
Εἰς ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ τῶν προγραμμάτων τῆς κληρώσεως τῶν πινάκων τῶν κληρωθέντων γραμματίων ὡς καὶ διαφόρων ἐγκυκλίων καὶ ἐντύπων . . . »	201.—									
Εἰς ταχυδρομικὰ . . . . . »	6.30									
Εἰς γραφικὴν ὕλην. . . . . »	75.30									
Εἰς διάφορα μικροέξοδα . . . »	51.75	» 5,948.35 »	ε) 6,190	—	5,948	35			241	65
		Δρ.	472,445	10	448,497	45	760	25	20,507	90

(*) Ἡ κατὰ 756.25 ὑπέρβασις τῆς ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεως ἐγένετο κυρίως ἕνεκα τῶν ἐξόδων ἃ ἀπῄτησεν ἡ δημοσίευσις τῶν Πρακτικῶν εἰς τόμον λίαν ὀγκώδη· ἐκ λογιστικῆς δὲ παραδρομῆς δὲν ἐζητήθη ἐγκαίρως ἡ ἀπαιτουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐπιτρεπομένη συμπληρωτικὴ πίστωσις. Ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Ἰανουαρίου 1897 ἐνέκρινε τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμένου ποσοῦ γενομένην ταύτην πληρωμήν· διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον ὅμως τῆς εἰς αὐτὴν ὑποβολῆς ἐπικαλεῖται καὶ τὴν κύρωσιν τῆς συνελεύσεως.

(α) Ἐδόθη συμπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 235.80.
(γ) Ἐκ τούτων δὲν ἐπληρώθησαν δρ. 2,600.
(δ) Ἅπαν τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει πληρωθῇ τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1897.
(ε) Ἐδόθη συμπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 400.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896

Ὁ Λογιστὴς
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

Πίν. Δ'.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1896

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1895 ἀνήρχετο εἰς Δρ.			6,337	25
Κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ 1896 εἰσεπράχθησαν:				
Ἐξ Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου . . . . »	91,950	—		
» ἀτόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ . . . . . »	135,000	—		
» ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν . . . . »	25,800	—		
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρείας . . . . . . »	10,403	40		
Ἐξ ὀφειλῆς τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρῴην Ταμίου τῆς Ἑταιρείας . »	451	90		
» ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν . . . . »	1,526	—		
» ἐγγυοδοσιῶν . . . . »	1,120	—		
» ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ . . . . »	435,631	95	701,883	25
Εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ . . . . »			708,220	50
καὶ ἐπληρώθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:				
Εἰς ἀπόκτησιν Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου . . . . »	125,435	—		
» ἀτόκους καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ . . . . . »	207,000	—		
» ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν . . . . . »	5,000	—		
» προκαταβολὰς διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρείας . . . . . . »	8,785	35		
» ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς . . . . »	8,585	15		
» ἐγγυοδοσίας . . . . »	1,120	—		
» ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ . . . . »	333,644	25		
Ἐπληρώθησαν ἐν ὅλῳ . . . . »	689,569	75	689,569	75
Ἔμεινεν ὑπόλοιπον εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 . . . . »			18,650	75

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1897

Ὁ Λογιστὴς

Α. Ι. Λαππας

Πίν. Ε'.

ΠΙΝΑΞ ἐμφαίνων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1896

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἀνήρχετο εἰς			Δρ. 438,998.26
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς:			
Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας		Δρ. 67,449.99	
Ἐκ 56 Μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας.		» 131,320.—	
Ἐκ 10 Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας . .		» 5,780.—	
Ἐξ 64 Ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Παγίου δανείου τῶν £ 5,000,000 ἀξ.		» 13,760.—	
Ἐκ 40 » » Πατριωτ. » » δρ. 30,000,000 ἀξ.		» 85.—	
Ἐκ 2 ἀποδείξεων » Δανείου κεφαλαιοποιήσεως ἀξίας. .		» 640.—	
Ἐξ ἀτόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ		» 14,000.—	
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.		» 82,390.57	
» » » τῆς Ἑταιρείας		» 5,449.15	
Ἐξ ὑπολοίπου τοῦ ἐκ δρ. 69,392.18 χρέους τοῦ ἀποβιώσαντος πρώην Ταμίου Γιαννοπούλου		» 31,825.75	
Ἐξ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου ἀξίας		» 45,750.—	
Ἐξ ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν		» 20,518.75	
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν		» 3,577.45	
Ἐκ μιᾶς προκαταβολῆς πρὸς προμήθειαν ξυλείας διὰ τὸ ἰκρίωμα τοῦ Παρθενῶνος		» 26,737.50	
Καὶ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπολοίπου ἐν τῷ Ταμείῳ		» 6,337.25	
		Δρ. 455,621.41	
Ἐκπιπτομένων δὲ τῶν ὀφειλομένων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1895			
εἰς ἐγγυοδοσίας	Δρ. 6,500.—		
εἰς ἀνεκκαθαρίστους λογαριασμοὺς	» 10,123.15	Δρ. 16,623.15	Δρ. 438,998.26
Ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους 1896 ἐπῆλθον αἱ ἑξῆς αὐξομειώσεις:			
α) Εἰς τὸ ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἐκ.		Δρ. 6,337.25	
Προσετέθησαν αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1896 ἐνεργηθεῖσαι εἰσπράξεις (ὅρα ἰδιαιτέραν ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῆς κινήσεως τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ 1896) ἀνελθοῦσαι ἐν ὅλῳ εἰς . .		» 701,883.25	
Τὸ ὅλον.		Δρ. 708,220.50	
ἀφαιρουμένων δὲ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν ἀνελθουσῶν ἐν ὅλῳ εἰς		» 689,569.75	
ἑπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896		Δρ. 18,650.75	Δρ. 18,650.75
β) Εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολὴ . . .			» 67,449.99
γ) Ἐπὶ τῶν Μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 56 τὸν ἀριθμὸν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς .			» 131,320.—
δ) Ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων Ὁμολ. Ἐθν. Τραπέζης 10 τὸν ἀριθμὸν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18,983, 86,883 ἕως 86,884, 89,328 ἕως 89,332, 89,344 καὶ 106,170 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 5,780.—
ε) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογ. Ἐθνικοῦ Παγίου Δαν. τῶν £ 5,000,000 τὸν ἀριθμὸν 64 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 13,760 —
ς) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν δραχμῶν 30,000,000 τὸν ἀριθμὸν 40 ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 81,885, ἕως 81,905, 81,907 ἕως 81,909, 81,911 ἕως 81,914, 86,886 ἕως 86,889, 128,955 ἕως 128,957 καὶ 187,052 ἕως 187,056 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 85.—
Εἰς μεταφοράν. . . .			Δρ. 237,045.74

'Εκ μεταφορᾶς. . . .			Δρ.	237,045.74
ζ) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως μενουσῶν ἀνεισπράκτων δύο ἀποδείξεων οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			»	640.—
η) Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπολοίπου τῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου ἀνερχομένου εἰς Δρ. 45,750.— εἰσεπράχθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896 τὸ ὅλον ποσόν Ἠγοράσθησαν δὲ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους τὰ ἑξῆς:				
τὸ ὑπ' ἀρ. 123 (1896) ἐντ. γραμμ. λῆγον τῇ 4 Ἰαν. 1897 ἐκ		Δρ. 18,000.—		
» 134 » » » » 23 » » ἐκ		» 21.220.—		
» 195 » » » » 12 Φεβ. » ἐκ		» 14,000.—		
» 162 » » » » 28 Μαρ. » ἐκ		» 21,015.—		
» 159 » » » » 28 » » ἐκ		» 5,000.—	»	79,235.—
θ) Εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπόλοιπον ἀτόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐκ	Δρ. 14,000.—			
προσετέθησαν διὰ νέων καταθέσεων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896	» 207,000.—	» 221,000.—		
καὶ ἀνελήφθησαν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους		» 135,000.—		
ἑπομένως τὸ ὑπόλοιπ. κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1896 ἀνέρχεται εἰς			»	86,000.—
Διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς διαταγὴν τῆς Ἑταιρείας αἱ ἑξῆς ἀποδείξεις:				
ἡ ὑπ' ἀριθ. 531 (τοῦ 1896) ἀπόδειξις διὰ .	Δρ. 8,000.—			
» » 557 » » » » .	» 15,000.—			
» » 562 » » » » .	» 10,500.—			
» » 567 » » » » .	» 12,000.—			
» » 577 » » » » .	» 12,500.—			
» » 593 » » » » .	» 20,000.—			
» » 595 » » » » .	» 8,000.—			
	Δρ. 86,000.—			
ι) Εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπόλοιπον ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν ἐκ		Δρ. 20,518.75		
προσετέθησαν διὰ νέων καταθέσεων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896 εἰς μετρητὰ	Δρ. 5,000.—	»		
καὶ εἰς τόκους τοῦ αὐτοῦ λ/σμοῦ πρὸς 4 $^0/_0$.	» 348.15	» 5,348.15		
Τὸ ὅλον.		Δρ. 25,866.90		
κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἔτος ἀνελήφθησαν		» 25,800.—		
ἑπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 . . .		Δρ. 66.90	Δρ.	66.90
ια) Εἰς τὰς προκαταβολὰς διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολὴ			»	82,390.57
ιβ) Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρείας εἰς ἐφόρους καὶ ἐπιστάτας ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὠφείλοντο		Δρ. 5,449.15		
ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους 1896 ἐδόθησαν νέαι προκαταβολαὶ . .		» 8,785.35		
Τὸ ὅλον.		Δρ. 14,234.50		
κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἔτος ἀπεδόθησαν.		» 10,558.40		
ἑπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 . . .		Δρ. 3,676.10	»	3,676.10
Ὀφειλέται δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσὶν οἱ ἑξῆς:				
Κ. Δημητριάδης ἔφορος		Δρ. 1,000.—		
Κ. Μυλωνᾶς		» 145.—		
Α. Σκιᾶς ἔφορος ἀρχαιοτήτων		» 330.—		
Θ. Σοφούλης ἐφορεύων.		» 1,000.—		
Κ. Καμπάνης ἀρχιεργάτης τῆς Ἑταιρείας		» 300.—		
Κ. Κοντόπουλος ἐπιστάτης		» 600.—		
Εἰς μεταφοράν.		Δρ. 3,375.—	Δρ.	489,054.31

Ἐκ μεταφορᾶς. . . .	Δρ.	3,375.—	Δρ.	489,054.31
Θεόκλητος ἀρχιεπίσκοπος Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας . .	»	301.10		
Τὸ ὅλον.	Δρ.	3.676.10		
ιγ) Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἐκ δρ.69,392.18 χρέους πρὸς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ ἀποβιώσαντος ταμίου αὐτῆς Π. Γιαννοπούλου ἀνερχομένου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 εἰς. . . .	Δρ.	31,825.75		
εἰσεπράχθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896	»	451.90		
ἑπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 ὀφειλόμενον ἐκ	Δρ.	31,373.85	»	31,373.85
ιδ) Ἐξ ἐκκρεμῶν λ/σμῶν ὠφείλοντο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1895	Δρ.	3,577.45		
Εἰσεπράχθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896.	»	1,546.—		
Ὑπόλοιπον	Δρ.	2,031.45		
καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ὡς κατωτέρω . . .	»	309.60		
ἑπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896	Δρ.	2,341.05	»	2,341.05
Τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφείλεται ὑπὸ τῶν ἑξῆς:				
ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξένου Λονδίνου ἐκ γραμμ. Λαχ. α' ἑξαμ. 1895	Δρ.	200.—		
» Προξένου Ἀδριανουπόλεως » » 6' » »	»	106.—		
» » Καΐρου » » » » »	»	100.—		
» » Προύσης γραμμ. Λαχ. 6' ἑξαμ. 1891 Δρ. 60				
» τοῦ ἰδίου » » α' » 1892 » 90	»	150.—		
» Γεν. Προξ. Σμύρνης Ε. Φίλωνος » Λαχ. α' ἑξαμ. 1892	»	98.—		
» » » Ἀργυροπούλου » 6' » 1894	»	254.—		
» Πολ. Πρακτ. Ἀλεξανδρείας Γρυπάρη » » » 1895	»	550.—		
» Γεν. Προξένου Κ/πόλεως Ε. Φίλωνος ἐκ νομισμ. διαφορᾶς	»	320.15		
» Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὰ καταβληθέντα εἰς τὸν ἐν Σμύρνῃ Κοντολέοντα	»	220.—		
» Ἐνοικιαστοῦ τῆς ἐν Κηφισσίᾳ οἰκίας	»	33.30		
» Κεντρικοῦ Ταμείου τὰ κατατεθέντα πρὸς ἔκδοσιν Β.Διατάγματος διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν δύο ἀγρῶν ἐν τῇ θέσει Διμῆνι τοῦ Βόλου	»	309.60		
Τὸ ὅλον.	Δρ.	2,341.05		
ιε) Ἐκ τῶν χρεωστῶν ἐκ γραμμ. Λαχείου Β' τετραμ. 1896. .			»	9.50
τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ Ταμ. Μήλου Μπεΐκου				
ιϛ) Ἐκ τῶν χρεωστῶν ἐκ γραμμ. Λαχείου Γ' τετραμ. 1896. .			»	1,911.60
τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφείλεται ὑπὸ τῶν ἑξῆς ἀνταποκριτῶν:				
ὑπὸ τοῦ Σχολάρχ. τοῦ Α' Ἑλλ. Σχολ. Σύρου τὸ ἀντίτ. 130 γραμμ.	Δρ.	234.—		
» » Ἀλιβερίου » 60 »	»	108.—		
» Διευθυντοῦ ταχυδρ. Αἰγίου » 10 »	»	18.—		
» » » Καλαμῶν » 300 »	»	540.—		
» Γυμνασιάρχου Α' Γυμνασίου Πατρῶν » 262 »	»	471.60		
» » Β' » » » 300 »	»	540.—		
Τὸ ὅλον.	Δρ.	1,911.60		
Τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1896			Δρ.	524,690.31
Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ ἔτος 1896 ηὔξησε κατὰ			Δρ.	85,692.05
Ἐκπιπτομένων δὲ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας δι' ἐγγυοδοσίας τῷ μὲν πρώην Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρείας Π. Χρυσανθοπούλῳ	Δρ.	5,000.—		
τῷ δὲ ἐργολάβῳ Ν. Μοσχοῦ	»	1,500.—		
Τὸ ὅλον. . .	Δρ.	6,500.—		
Δι' ἀνεκκαθαρίστους λογαριασμοὺς	»	5,864.45		
» ὀφειλομένας ἀμοιβὰς κληρωθ. γραμμ. τοῦ Λαχ. Β' τετραμ. 1896	»	2,600.—		
» » » » » » Γ' » »	»	50.000.—	»	64,964.45
Ὑπολείπεται καθαρὸν περίσσευμα πρὸς αὔξησιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας . .			Δρ.	20,727.60

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1897

Ὁ Λογιστὴς Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

Πίν. ΣΤ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΛΗΨΟΔΟΣΙΑ

		Χρέωσις (Πληρωμαί)					
		Υπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1895		Πράξεις εντός του έτους 1896		Τό όλον	
Ταμείον	Δρ.	6,337	25	701,883	25	708,220	50
Ακίνητα κτήματα	»	67,449	99			67,449	99
Μετοχαί Εθνικής Τραπέζης	»	131,320	—			131,320	—
Λαχειοφόροι ομολογίαι Εθνικής Τραπέζης	»	5,780	—			5,780	—
Ομολογίαι Εθνικού Παγίου Δανείου των £ 5,000,000	»	13,760	—			13,760	—
Ομολογίαι Πατριωτικού Δανείου των Δρ. 30,000,000	»	85	—			85	—
Ομολογίαι Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640	—			640	—
Έντοκα Γραμμάτια του Δημοσίου	»	45,750	—	125,435	—	171,185	—
Εθν. Τράπεζα άτοκος κατάθεσ.	»	14,000	—	207,000	—	221,000	—
Τράπεζα Αθηνών	»	20,518	75	5,348	15	25,866	90
Προκαταβολαί δια λογαριασμόν του Δημοσίου	»	82,390	57			82,390	57
Προκαταβολαί διά λογαριασμόν της Εταιρείας	»	5,449	15	8,785	35	14,234	50
Π. Γιαννόπουλος πρώην ταμίας της Εταιρείας	»	31,825	75			31,825	75
Εκκρεμείς λογαριασμοί	»	3,577	45	309	60	3,887	05
Χρεώσται εκ γραμματίων Λαχείου Β' τετραμηνίας 1896	»			9	50	9	50
Χρεώσται εκ Γραμματίων Λαχείου Γ' τετραμηνίας 1896	»			1,911	60	1,911	60
Προκαταβολαί χρήσεως 1896	»	26,737	50			26,737	50
Κεκλεισμέναι χρήσεις	»			570	75	570	75
Εγγυοδοσίαι	»			1,120	—	1,120	—
Εκκρεμείς Λογαριασμοί	»			9,114	30	9,114	30
Κεφάλαιον	»						
Αποθεματικόν Κεφάλαιον	»			371,548	27	371,548	27
Προϋπολογισμός του 1896	»			469,225	05	6) 469,225	05
	Δρ.	455,621	41	1,902,260	82	2,357,882	23

α) Τό ποσόν τούτο μετηνέχθη εις τό Κεφάλαιον της Εταιρείας κατά τό 1896.
6) Έξοδα πληρωθέντα . . . . Δρ. 448,497.45
Περίσσευμα προστεθέν εις τό Κεφάλαιον . . » 20,727.60
Δρ. 469,225.05

Εν Αθήναις τη 10 Ιανουαρίου 1897

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1896

Πίστωσις (Εἰσπράξεις)						Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1896			
Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1895		Πράξεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896		Τὸ ὅλον		Χρέωσις Ἐνεργητικόν		Πίστωσις Παθητικόν	
		689,569	75	689,569	75	18,650	75		
						67,449	99		
						131,320	—		
						5,780	—		
						13,760	—		
						85	—		
						640	—		
		91,950	—	91,950	—	79,235	—		
		135,000	—	135,000	—	86,000	—		
		25,800	—	25.800	—	66	90		
						82,390	57		
		10,558	40	10,558	40	3,676	10		
		451	90	451	90	31,373	85		
		1,546	—	1,546	—	2,341	05		
						9	50		
						1,911	60		
		26,737	50	26,737	50				
		570	75	570	75				
6,500	—	1,120	—	7,620	—			6,500	—
10,123	15	57,455	60	67,578	75			58,464	45
67,449	99	392,275	87	459,725	86			459,725	86
α) 371,548	27			371,548	27				
		469,225	05	469,225	05				
455,621	41	1,902,260	82	2,357,882	23	524,690	31	524,690	31

Ὁ Λογιστὴς

Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1897

Ψηφισθεὶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπείας ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς 8 καὶ 12 Φεβρουαρίου 1897

ΤΜΗΜΑ Α'. Εσοδα

Εἶδος ἐσόδων	ἐτήσιαι εἰσπράξεις		ποσὰ κατ' ἄρθρον		ποσὰ κατὰ κεφάλαιον	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'						
Ἔσοδα Ἑταιρείας.						
Ἄρθρον 1						
Εισφοραι						
Ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τακτικῶν Ἑταίρων . . . . Δρ.	2,500	—				
Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων Ἑταίρων . . . . . . »	300	—				
Ἑκούσιαι εἰσφοραί, δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα . . . »	500	—	3,300	—		
Ἄρθρον 2						
Τοκοι και Μερισματα						
Τόκοι 64 Ὁμολ. Ἑλλ. Παγίου Δανείου £5,000,000 . »	384	—				
Νομισματ. διαφορὰ αὐτῶν . . . . »	288	—				
Τόκοι 10 Ὁμολ. Λαχειοφ. Δαν. Ἐθν. Τραπέζης . . »	160	—				
Νομισματ. διαφορὰ αὐτῶν. . . . . »	112	—				
Τόκοι ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου. . . . . »	3,500	—				
Μέρισμα 56 Μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης . . . . »	5,040	—	9,484	—		
Ἄρθρον 3						
Εσοδα εκ Ακινητων Κτηματων						
Ἐνοίκιον οἰκίας τῆς Ἑταιρείας ἐν Κηφισσίᾳ . . . . . »	200	—				
» » » ἐν Ἀθήναις . . . . . »	60	—	260	—		
Εἰς μεταφοράν. . . . . . Δρ.			13,044	—		

Εἶδος ἐσόδων	ἐτήσιαι εἰσπράξεις		ποσὰ κατ' ἄρθρον		ποσὰ κατὰ κεφάλαιον	
Ἐκ μεταφορᾶς. . . . . Δρ.			13,044	—		
Ἄρθρον 4						
Ἐσοδα ἐκ Δημοσιευμάτων						
Ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος . »	5,000	—				
» » » τῶν Πρακτ. τῆς Ἑταιρ. »	300	—	5.300	—		
Ἄρθρον 5						
Ἐσοδα Κεκλεισμένων Χρήσεων						
Καθυστερούμενα ἐξ ἐνοικίων . . . . »	260	—				
» » εἰσφορῶν Ἑταίρων . . . . . . »	600	—	860	—		
Ἄρθρον 6						
Ἐσοδα Διάφορα						
Ἐκ πωλήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν . . . . »	1,100	—				
Ἐκ προστίμων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλομένων . . »	50	—	1,150	—	20,354	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'						
Ἔσοδα ἐκ τοῦ Λαχείου						
Ἄρθρον 1						
Ἀντίτιμον γραμμματ. Λαχείου Α' τετραμηνίας 1897 . »	150,000	—				
» » » Β' » » . »	150,000	—				
» » » Γ' » » . »	150,000	—	450,000	—		
Ἄρθρον 2						
Ἀπρόοπτα ἔσοδα . . . . »			3,500	—	453,500	—
Ἐν ὅλῳ. . . . . Δρ.					473,854	—

ΤΜΗΜΑ Β'. Εξοδα

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων	ἐτησία δαπάνη	ποσὰ κατ' ἄρθρον	ποσὰ κατὰ κεφάλαιον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'			
Προσωπικὸν			
Ἄρθρον 1			
Μισθοι του Προσωπικου των Γραφειων			
1 Ταμίας πρὸς δρ. 250 μηνιαίως . Δρ.	3,000 —		
1 Λογιστὴς » » 200 » . »	2,400 —		
1 Βοηθὸς τοῦ Γραμματέως » » 160 » . »	1,920 —		
1 Εἰσπράκτωρ » » 120 » . »	1,440 —		
1 Κλητὴρ » » 120 » . »	1,440 —		
1 Κλητὴρ » » 90 » . »	1,080 —	11,280 —	
Ἄρθρον 2			
Μισθοι του Προσωπικου επι των Αρχαιοτητων			
3 Ἔφοροι πρὸς δρ. 200 μηνιαίως . »	7,200 —		
8 Φύλακες » » 70 » . »	6,720 —		
5 » » » 60 » . »	3,600 —		
1 » » » 45 » . »	540 —		
6 » » » 30 » . »	2,160 —		
6 » » » 20 » . »	1,440 —		
5 Ἐπιμεληταὶ ἀρχ. συλλογῶν » » 30 » . »	1,800 —	23,460 —	34,740 —
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'			
Γραφεῖα, Διαχείρισις καὶ Βιβλιοθήκη			
Ἄρθρον 1			
Ἐνοίκιον Καταστήματος πρὸς δρ. 350 μηνιαίως . . . »		4,200 —	
Ἄρθρον 2			
Εξοδα Γραφειων και Διαχειρισεως			
Θέρμανσις καὶ φωτισμὸς τῶν Γραφείων . . . . . »	250 —		
Γραφικὴ ὕλη, λογιστικὰ βιβλία, χάρτης, τυπωτικὰ τῶν ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραφείων, ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη καὶ διάφορα μικρὰ ἔξοδα τῶν Γραφείων . . . . »	1,300 —		
Φύλακτρα Χρεωγράφων καὶ Μετοχῶν Ἑταιρείας . . »	10 —	1,560 —	
Ἄρθρον 3			
Ἐπιχορήγησις τοῦ Γραμματέως τοῦ διοικητ. Συμβουλίου πρὸς δρ. 120 μηνιαίως. . . . . »	1,440 —		
Δαπάναι ἐποπτείας τῆς Ταμιακῆς καὶ Λογιστ. ὑπηρεσίας. »	1,000 —	2,440 —	
Ἄρθρον 4			
Βιβλιοθηκη			
Ἀγορὰ βιβλίων. . . . . »	5,000 —		
Δετικὰ βιβλίων, δημοσίευσις τοῦ Καταλόγου καὶ διάφορα ἄλλα ἔξοδα . . . . »	1,500 —	6,500 —	14,700 —
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'			
Ἀνασκαφικὰ ἔργα καὶ Δημοσιεύματα			
Ἄρθρον 1			
Ανασκαφαι και Συντηρησεις Αρχαιων Μνημειων			
Ἀνασκαφαί, ἀγορὰ κτημάτων πρὸς ἀνασκαφὰς καὶ πᾶσαι αἱ πρὸς ἀνασκαφὰς σχετιζόμεναι δαπάναι, ὑποστήριξις,			
Εἰς μεταφοράν. . . . Δρ.			49,440 —

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων		ἐτησία δαπάνη		ποσὰ κατ' ἄρθρον		ποσὰ κατὰ κεφάλαιον	
Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.					49,440	—
συντήρησις καὶ ἐξωραϊσμὸς ἀρχαίων μνημείων καὶ τόπων ἰδίως τοῦ Παρθενῶνος, περισυναγωγή, συγκόλλησις καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων, ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐπιμίσθια Ἐφόρων, συνδρομαὶ ἢ ἀποζημιώσεις καὶ ἀγοραὶ γηπέδων χορηγηθησόμεναι τοῖς περὶ τὰ Ἀναφιώτικα οἰκοῦσι πρὸς μετοικισμὸν αὐτῶν	»			192,287	40		
Ἄρθρον 2							
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ							
Ἔκδοσις τῆς ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας, τοῦ καταλόγου τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, τῶν Μνημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Καβεράου ἀρχιτεκτονικῶν πινάκων καὶ ἄλλα δημοσιεύματα.	»			20,000	—	212,287	40
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'							
Συνδρομαὶ							
Ἄρθρον 1							
Συνδρομαὶ πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ὀργανισμοῦ	»			1,500	—	1,500	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'							
Ἔξοδα Διάφορα							
Ἄρθρον 1							
Ἀγορὰ φωτογραφικῶν μηχανῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐφόρων. Ἀγορὰ ἀρχιτεκτονικῶν ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν πρὸς καταμέτρησιν καὶ σχεδιαγράφησιν	»			4,000	—		
Ἄρθρον 2							
Ἔξοδα δικαστικὰ	»			200	—	4,200	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'							
Ἔξοδα παρελθουσῶν Χρήσεων							
Ἄρθρον 1							
Ὀφειλόμενα εἰς Πάλλην καὶ Κοτζιᾶν διὰ χάρτην χρώματα καὶ ἄλλα εἴδη δοθέντα τῷ 1895 εἰς τὸν Ἔφορον Α. Λυκάκην διὰ σχεδιαγράφησιν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Λυκοσούρᾳ ἀρχαίων	»			69	20		
Ὀφειλόμενα εἰς Γ. Δημητριάδην φύλακα τῶν κατὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἀρχαιοτήτων δι' ἀμοιβήν του 10 ἡμερῶν	»			23	30		
Ὀφειλόμενα τῷ Boris Pharmakovsky δι' ἄρθρον αὐτοῦ καταχωρισθὲν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα τοῦ 1896 τεῦχος 1-2	»			116	25		
Ὀφειλόμενα εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ Novo Ε. Τριανταφύλλην δι' ἀμοιβὴν αὐτοῦ 5 ἡμερῶν	»			50	—		
Ὀφειλόμενα εἰς Πάλλην καὶ Κοτζιᾶν δι' ἀξίαν γραφικῆς ὕλης ἣν ἐπρομήθευσαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.	»			125	35		
Ὀφειλόμενα εἰς Ἀδελφοὺς Περρῆ δι' ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, τῶν προσκλήσεων διὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τῶν δελτίων τῆς ἐκλογῆς	»	97	—				
Εἰς μεταφοράν.	Δρ.	97	—	384	10	267,427	40

Προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων		ἐτησία δαπάνη		ποσὰ κατ' ἄρθρον		ποσὰ κατὰ κεφάλαιον	
Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.	97	—	384	10	267,427	40
Ὁμοίως εἰς τοὺς ἰδίους δι' ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ 250 ἐγκυκλίων τοῦ Λαχείου	»	20	—	117	—		
Ὀφειλόμενα εἰς τὸ Διεθνὲς Βιβλιοπωλ. δ' ἀξίαν 2 βιβλίων	»			40	50		
Ὀφειλόμενα εἰς λιθογράφον Κόλμαν διὰ τὰ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1895 δημοσιευθέντα σχεδιαγραφήματα τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τοῦ Penrose.	»			300	—		
Ὀφειλόμενα δι' ὁδοιπορικὰ νομομηχανικοῦ Σιδερίδου διὰ Μυκήνας	»			25	—		
Ὀφειλόμενα εἰς Δ. Μανδολανάκην διὰ γραφικὴν ἐργασίαν τῆς Ἑταιρείας ἣν ἐξετέλεσε κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐφόρων Β. Λεονάρδου καὶ Π. Καστριώτου . . .	»			100	—	966	60
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'							
Ἔκτακτοι Δαπάναι							
Ἄρθρον 1							
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως.	»			500	—		
Ἀγορὰ χρηματοκιβωτίου	»			1,200	—		
Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.	»			1,000	—	2,700	—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'							
Λαχεῖον							
Ἄρθρον 1							
Ἀμοιβαὶ κληρουμ. γραμμ. Λαχείου Α' τετραμην. 1897.	»	50,000	—				
» » » » Β' » » .	»	50,000	—				
» » » » Γ' » » .	»	50,000	—	150,000	—		
Ποσοστὰ πωλουμ. γραμμ. Λαχείου Α' τετραμην. 1897.	»	15,000	—				
» » » » Β' » » .	»	15,000	—				
» » » » Γ' » » .	»	15,000	—	45,000	—		
Ἄρθρον 2							
Ἔξοδα Λαχείου							
Χάρτης, λιθογράφησις, τύπωσις καὶ ἀρίθμισις 225,000 γραμματίων τοῦ Λαχείου	»	4,800	—				
Βιβλιοδέτησις τῶν 225,000 γραμματίων εἰς βιβλία ἀνὰ 100 ἕκαστον	»	540	—				
Δι' ἔκτακτον γραφικὴν ἐργασίαν ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου	»	1,320	—				
Χάρτης καὶ τυπωτικὰ ἐπιστολῶν καὶ ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς	»	200	—				
Χάρτης καὶ τυπωτικὰ τῶν προγραμμάτων τῶν τριῶν κληρώσεων καὶ τῶν πινάκων τῶν κληρουμένων γραμματ.	»	250	—				
Τέλη ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ	»	100	—				
Τέλη χαρτοσήμου τῶν χρηματικῶν γραμματίων καὶ τῶν τραπεζικῶν Ἐπιταγῶν.	»	200	—				
Ἐπιδιόρθωσις καὶ ἐπαργύρωσις τῶν σφραγίδων . . .	»	250	—				
Εἰς τὰς Ἐφημερίδας διὰ δημοσιεύσεις περὶ τῶν κληρώσεων τοῦ Λαχείου	»	100	—	7,760	—	202,760	—
Ἐν ὅλῳ.	Δρ.					473,854	—

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Προθύμως ἐπιληφθέντες τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς ἐξηλέγξαμεν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ σύντονον μελέτην τῶν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας κεκανονισμένων καὶ διπλογραφικῶς τηρουμένων λογιστικῶν βιβλίων, ἀντιπαραβληθέντων πρὸς τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου καὶ πρὸς τὰ διπλότυπα τῶν ἄλλων πόρων τῆς Ἑταιρείας, ὡς ἐπίσης πρὸς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος γενομένων πληρωμῶν εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς λ/σμῶν εὕρομεν ταῦτα πάντα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβείᾳ καὶ καθ' ὅλα συμφωνοῦντα πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἔχοντα δὲ ὡς ἑξῆς:

Α'. Ἔσοδα

Ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ.....		Δρ. 471,809.30
Εἰσεπράχθησαν ἐκ τακτικῶν ἐσόδων	Δρ. 467,710.05	
Καὶ ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων..	» 1,515.—	
Ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ	Δρ. 469,225.05	» 469,225.05
Ὑπολειφθέντα μόνον τῶν προϋπολογισθ. κατὰ		Δρ. 2,584.25

Β'. Ἔξοδα

Ἐπὶ τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων ἐκ	Δρ. 471,809.30
Προσετέθησαν διὰ συμπληρωτικῆς πιστώσεως συμφώνως τῷ 35 ἄρθρῳ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1895 Β. Διατάγματος......	» 635.80
Ἤτοι προϋπελογίσθησαν ἐν ὅλῳ ἔξοδα.....	Δρ. 472,445.10
Ἐδαπανήθησαν δὲ..................	» 448,497.45
Τουτέστιν ἐδαπανήθησαν ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων................	Δρ. 23,947.65

Γ'. Περιουσία τῆς Ἑταιρείας

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 10βρίου 1895 ἀνήρχετο εἰς Δρ. 455,621.41 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς:

Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων.............	Δρ. 67,449.99
» Μετοχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης.......	» 131,320.—
» Ὁμολογ. Λαχειοφ. ἰδίας.........	» 5,780.—
» » Παγίου Δανείου........	» 13,760.—
» » Πατριωτ. Δανείου......	» 85.—
Ἐκ 2 ἀποδείξεων δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	» 640.—
Ἐκ λ/σμοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης........	» 14,000.—
» » Τραπέζης Ἀθηνῶν........	» 20,518.75
Ἐξ Ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου.	» 45,750.—
Ἐκ προκαταβολῆς τοῦ Δημοσίου.......	» 82,390.57
» προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρείας.....	» 5,449.15
» τοῦ χρέους Γιαννοπούλου.........	» 31,825.75
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν..........	» 3,577.45
Ἐκ προκαταβολῆς χρήσεως 1896......	» 26,737.50
Ἐκ τῶν μετρητῶν ἐν τῷ Ταμείῳ......	» 6,337.25
Περιουσία τῆς 31 10βρίου 1895.......	Δρ. 455,621.41

'Αφ' ἑτέρου ἡ περιουσία τῆς 'Εταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 ἀνέρχεται εἰς Δρ. 524,690.31 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς:

'Εξ ἀκινήτων κτημάτων.............	Δρ.	67,449.99
» Μετοχ. 'Εθνικῆς Τραπέζης......	»	131,320.—
» 'Ομολογ. Λαχειοφ. ἰδίας.........	»	5,780.—
» 'Ομολογ. Παγίου Δανείου.......	»	13,760.—
» » Πατριωτ. Δανείου......	»	85.—
'Εκ 2 ἀποδείξεων δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640.—
'Εκ λ/σμοῦ 'Εθνικῆς Τραπέζης........	»	86,000.—
» » Τραπέζης 'Αθηνῶν........	»	66.90
'Εξ 'Εντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου..	»	79,235.—
'Εκ προκαταβολῆς τοῦ Δημοσίου.......	»	82,390.57
» προκαταβολῶν τῆς 'Εταιρείας.....	»	3,676.10
» τοῦ χρέους Γιαννοπούλου.........	»	31,373.85
'Εξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν............	»	2,341.05
'Εκ τῶν μετρητῶν ἐν τῷ Ταμείῳ.......	»	18,650.75
'Εκ χρεωστῶν διαφόρων.............	»	1,921.10
Περιουσία τῆς 31 10βρίου 1896.......	Δρ.	524,690.31

'Εκ τοῦ ἀνωτέρω συγκριτικοῦ πίνακος καταφαίνεται ὅτι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1896 προέκυψε περίσσευμα ἐκ Δρ. 20,727.60

'Επὶ τῆς περιουσίας τῆς 'Εταιρείας κατὰ τὴν 31 10βρίου 1896 παρετηρήσαμεν εὐχαρίστως ὅτι τὸ εἰς ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου διατεθὲν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ποσὸν ἐκ δρ. 79,235. ὑπερβαίνει τὸ τῆς 31 10βρίου 1895 ἐκ δρ. 45,750. κατὰ δρ. 34,000 περίπου. Τοῦτο προδήλως μαρτυρεῖ τὴν μέριμναν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅπως διατίθενται ἀσφαλῶς τὰ περισσεύοντα χρήματα τῆς 'Εταιρείας καὶ λαμβάνηται διὰ ταῦτα ἀνάλογος τόκος, διότι, ὡς γνωστόν, τὸ δημόσιον καταβάλλει τῇ 'Εταιρείᾳ τόκον πρὸς 5 % διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ διαχειριζόμενα κεφάλαια τῆς 'Εταιρείας.

'Επὶ τῶν προκαταβολῶν παρετηρήσαμεν ἐπίσης εὐχαρίστως ὅτι τὸ εἰς διαφόρους ἐφόρους καὶ ἐπιστάτας διατεθὲν ποσὸν ἄχρι

τῆς 31 10βρίου 1895 περιωρίσθη ἄχρι τῆς 31 10βρίου 1896 κατὰ δρ. 1,773.

Καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκρεμῶν Λογαριασμῶν παρετηρήσαμεν μείωσιν τοῦ ὑπολοίπου κατὰ δρ. 1,546.

Ἐπὶ τῶν Ἐκκρεμῶν ὅμως Λογαριασμῶν τοῦ Παθητικοῦ παρατηρεῖται αὔξησις τοῦ ὑπολοίπου κατὰ δρ. 48,341. Ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς γενομένης τὴν 22 10βρίου 1896 κληρώσεως τοῦ Λαχείου τῆς Γ' τετραμηνίας 1896, τῶν γραμματίων τῆς ὁποίας αἱ ἀμοιβαὶ ἐπληρώθησαν μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν τῆς 31 10βρίου 1896, τουτέστι κατὰ τὸ Α' δεκαήμερον τοῦ λήγοντος μηνός.

Πλὴν τούτων ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὀλίγας παρατηρήσεις, ἐξ ὧν καταδείκνυται ὅτι εὐκτέα ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον ἀναθεώρησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας.

Οὕτω τὸ 38ον ἄρθρον τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ κρατῶνται χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ πλέον τῶν δρ. 5,000. τὰ δὲ πλεονάζοντα πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ κατατίθενται παρά τινι ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ. Καὶ ὅμως τοῦτο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀποδείκνυται ἐνίοτε ἀδύνατον, διότι, ὡς τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστόν, τὰ ἐνταῦθα τραπεζικὰ καταστήματα ἀρνοῦνται ἀπολύτως νὰ δεχθῶσιν εἰς ἀτόκους καταθέσεις τραπεζογραμμάτια τῆς μιᾶς καὶ τῶν δύο δραχμῶν, ἀνθ' ὧν συνήθως πωλοῦνται τὰ γραμμάτια τοῦ λαχείου εἰς τοὺς εἰς τὸ ταμεῖον προσερχομένους μικροπωλητάς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀθρόα ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριτῶν ἀποστολὴ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γινομένη συνήθως ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς κληρώσεως, καθιστᾷ οὐχ ἧττον ἀδύνατον τὴν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξαργύρωσιν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομικοῦ Γραφείου μὴ ἔχοντος συνήθως ἐπαρκὲς χρηματικὸν ποσόν.

Ἀφ' ἑτέρου ὡς πρὸς τὴν ὑποβολὴν τῶν καταστάσεων παρετηρήσαμεν ὅτι αὗται ὑποβάλλονται καθ' ὅλα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὑπογεγραμμέναι δηλονότι πολλάκις ὑπὸ μόνου τοῦ Ἐπιστάτου τῆς ἀνασκαφῆς, ἐν ᾧ, καθ' ἡμᾶς,

θὰ ἠσκεῖτο πληρέστερος ἔλεγχος, ἐὰν συνυπέγραφε καὶ τὸ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ τυγχάνει νὰ ἦναι ἀνατεθειμένη ἡ διεύθυνσις τῆς ἀνασκαφῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως δ' ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐλήφθησαν μέτρα, ὅπως ἐφεξῆς ἐνεργῆται τακτικωτέρα ἀπογραφὴ τῶν ἐντύπων τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας, διὰ τὰ ὁποῖα δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ μερὶς ἐν τῷ Καθολικῷ βιβλίῳ τῆς Ἑταιρείας.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ Βιβλιοθήκη πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ Καθολικῷ βιβλίῳ αὐτῆς, ἀφοῦ ἔν τε τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τῷ ἀπολογισμῷ ἀναγράφονται ὑπὲρ αὐτῆς δαπάναι.

Ἐπίσης φρονοῦμεν ὅτι ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ λογιστικοῦ συστήματος ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας οὐδαμῶς συμφέρει· συνιστῶμεν δὲ τὴν ἐφαρμογὴν μονίμου λογιστικοῦ συστήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ νῦν λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας εὐδοκίμως ἐφαρμοζομένου.

Περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν εὐάρεστον ἐπιτελοῦμεν καθῆκον προτείνοντες εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1896 καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της πρὸς τὸν ἀόκνως ἐργαζόμενον διαπρεπῆ Ἀντιπρόεδρον καὶ ἅπαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν παραδειγματικὴν ἀφιλοκέρδειαν καὶ ἐνδελεχῆ μέριμναν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἱδρύματος, οὗ ἡ κοινωφελὴς ἐκπολιτιστικὴ δρᾶσις εἶναι πρόδηλος τοῖς πᾶσι.

Τὴν αὐτὴν ἐπικαλούμεθα ἔκφρασιν εὐαρεσκείας ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀποχωρήσαντος ταμίου κ. Π. Χρυσανθοπούλου, ὅστις διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν γενικωτέραν διάδοσιν καὶ πλήρη τοῦ λαχείου κατανάλωσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὲρ τοῦ λογιστοῦ κ. Λάππα τοῦ τόσον μεθοδικῶς καὶ φιλοκάλως τηροῦντος τὰ Βιβλία τῆς Ἑταιρείας καὶ τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας, ἅτινα μεγάλως διηυκόλυναν καὶ τὸ ἀνατεθὲν ἡμῖν ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας. Οἱ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν εὑρισκόμενοι πίνακες

λίαν εὐμεθόδως συντεταγμένοι εἶναι τρανὸν δεῖγμα τῆς λογιστικῆς ἐμπειρίας τοῦ κ. Λάππα καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1897.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. ΞΑΝΘΑΚΗΣ

Π. ΚΑΝΑΚΗΣ

Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ Εἰσηγητὴς

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Α' τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἑταίρων πρὸς λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου διὰ τὸ 1896.

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1897, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10ῃ Π.Μ. συνῆλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ συμβουλίου Δημοσθ. Τσιβανοπούλου, 37 ἑταῖροι ἵνα κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκλέξωσι τὸ Προεδρεῖον τῆς συνελεύσεως, ἀκούσωσι τὴν διὰ τὸ ἔτος 1896 λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκλέξωσι τὴν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπείαν.

Γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας ἐξελέγησαν Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων ὁ κ. Π. Κορωναῖος διὰ ψήφων 34, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος διὰ ψήφων 35, α' γραμματεὺς ὁ κ. Π. Καστριώτης διὰ ψήφων 36 καὶ β' γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Διπλαράκος διὰ ψήφων 35.

Ἀκολούθως, τοῦ κ. Κορωναίου καταλαβόντος τὴν προεδρικὴν ἕδραν καὶ εὐχαριστήσαντος τοὺς ἑταίρους ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του, ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου Π. Καββαδίας ἀνέγνω τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις δημοσιευομένην (σ. 9-37) ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1896.

Μετὰ ταῦτα ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας οἱ κ. κ. Ἀθ. Μπασιᾶς Τυπάλδος, Π. Κανάκης καὶ Π. Ξανθάκης διὰ ψήφων 37 ἕκαστος, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Β τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἑταίρων.

Τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1897 συνῆλθον τὸ δεύτερον οἱ ἑταῖροι εἰς τακτικὴν συνέλευσιν. Τῆς συνελεύσεως προήδρευσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας κ. Ἀθ. Τυπάλδος Μπασιᾶς ἀνέγνω τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐν σελ. 79-84 δημοσιευομένην ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ 1896 καὶ προέτεινεν ὅπως ἡ συνέλευσις «ἐγκρίνῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκονομικὴν διαχείρισιν καὶ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της εἴς τε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον μεθ' ὧν ἐκτελοῦσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα». Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὁμοθύμως.

Ἀκολούθως ἐξελέγη πενταμελὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Δουκάκη, Α. Κατριβάνου, Α. Καράλη, Β. Γιαννούλη καὶ Ι. Μούση, διὰ ψήφων 35 ἑκάστου, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1896

Α' ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἑταίρων.

Τῇ 10ῃ Μαρτίου 1896 ἐγένετο ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἑταίρων ἐν ᾗ ἐψηφίσθη τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθ' ἣν μόνιμος τακτικὸς Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἀνεκηρύχθη ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος. Τὰ τῆς συνελεύσεως ταύτης ἐδημομοσιεύθησαν ἐν τοῖς *Πρακτικοῖς* τῆς Ἑταιρείας τοῦ ἔτους 1895, σ. 143-146.

Σημειωτέον δὲ ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ αὐξηθέντων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κατὰ δύο, ἐξελέγησαν σύμβουλοι, ἐν τῇ συνελεύσει τῆς 12 Μαρτίου 1896, οἱ **Ὄθων Λύδερς** διὰ ψήφων 68 καὶ **Δ. Παπαδημητρακόπουλος** διὰ ψήφων 60.

Β' ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἑταίρων πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου ἐστάλη εἰς τοὺς ἑταίρους τὸ ἑξῆς ἔντυπον προσκλητήριον:

Πρὸς τοὺς ἑταίρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ Ὀργανισμοῦ καλεῖσθε εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου ὥρᾳ 10ῃ Π. Μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρείας πρὸς συζήτησιν τῆς ἐν τοῖς ἑπομένοις προτάσεως περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ἐπαύξησις τῶν χρηματικῶν πόρων τῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ κατ' ἀκολουθίαν ἐπέκτασις τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων αὐτῆς καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ συμμετοχὴν πλειοτέρων ὅσον ἔνεστιν ἀρχαιολόγων. Τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης σκοπεῖ κυρίως ἡ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν ὑποβαλλομένη πρότασις.

Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης κανονίζονται οὕτω τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὥστε ἐξασφαλίζεται πλέον ἡ ἐν αὐτῷ παρουσία τεσσάρων τοὐλάχιστον ἀρχαιολόγων. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦ νὰ ἐκλέγωνται πάντοτε οἱ καὶ διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς πείρας καὶ διὰ τῶν γνώσεών των ἀναμφισβητήτους κεκτημένοι τίτλους πρὸς κατάληψιν θέσεως ἐν τῷ συμβουλίῳ, ἡ ἐκλογὴ τῶν τεσσάρων τούτων ἀρχαιολογούντων συμβούλων ἀνατίθεται εἰς αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκλεγόμενον συμβούλιον καὶ γίνεται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Κανονίζονται δὲ οὕτω τὰ ἀφορῶντα τοὺς τέσσαρας τούτους συμβούλους, ὥστε, τροποποιουμένου τοῦ Ὀργανισμοῦ, δύνανται οὗτοι ἀκωλύτως νὰ ἐκτελῶσιν ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρείας καθ' ὃν τρόπον καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς των. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ ἀπεδέχοντο οὗτοι βεβαίως τὴν ἐκλογήν των, διότι θὰ ἠδίκουν ἑαυτοὺς ἐγκαταλείποντες τὸ κύριον αὐτῶν ἔργον, τὴν ἐκτέλεσιν

δηλ. ἀνασκαφῶν, δι' ὧν μεγίστας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην δύνανται νὰ παρέχωσιν. Ἔπειτα καὶ ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ σπουδαίως θὰ ἐζημιοῦτο, διότι θὰ ἐστερεῖτο τῶν καταλλήλων ὀργάνων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀνασκαφικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Προστιθεμένων οὕτω τεσσάρων συμβούλων ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκλεγομένων μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἵνα μὴ τοῦτο γείνῃ ὑπερμέτρως πολυάριθμον. Προτείνεται δὲ ἡ ἐλάττωσις τούτου μόνον κατὰ δύο, ὅπως μὴ ἀποβαίνῃ δυσχερὴς ὁ καταρτισμὸς ἀπαρτίας τοῦ συμβουλίου, διότι δὲν θὰ παρευρίσκωνται διαρκῶς ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ τέσσαρες προστιθέμενοι νέοι σύμβουλοι, ἅτε μέλλοντες νὰ ἐπασχολῶνται καὶ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν.

Ἕνεκα δὲ τῶν εἰσαγομένων τροποποιήσεων ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἰδίως ἕνεκα τῆς διατάξεως, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἑταίρων μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο, ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος εἶνε νέα ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκλογὴ διοικητικοῦ συμβουλίου. Οὕτως, ὅσοι ψήφῳ τῶν ἑταίρων ἀποτελέσουσι καὶ πάλιν μέρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐκ τοῦ δείγματος τούτου τῆς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης θὰ ἀντλήσωσι νέον θάρρος ἐν ταῖς προσπαθείαις των πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἔργων τοῦ συμβουλίου.

Γινομένων δεκτῶν τῶν προτάσεων τούτων τοῦ συμβουλίου, παρέχονται τὰ μέσα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας κοινῆς ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ συνεργασίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὃν αὕτη ἐπιδιώκει, καὶ ἐμπεδοῦται κατάστασις τὰ βέλτιστα ὑπισχνουμένη.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων ἐκλεγομένων με-

λῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο. Τοῦτο δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἐκλεγόμενον συμβούλιον ἐκλέγει αὐτὸ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογήν του συνεδρίαν, τέσσαρας εἰσέτι συμβούλους ἐξ ἑταίρων, οἵτινες διατελοῦσιν ἢ ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον διετέλεσαν ἔφοροι ἀρχαιοτήτων τοῦ δημοσίου ἢ καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ τῆς Ἀρχαιολογίας, ἢ ἁπλῶς ἐξ ἑταίρων διακριθέντων διὰ συγγραφῶν ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ.

Οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενοι σύμβουλοι, ὁσάκις διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου ἐκτελοῦσιν ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρείας, λαμβάνουσι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριζόμενον ἐπίδομα 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Προσωρινὴ διάταξις.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ Β. Διατάγματος ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ Ὀργανισμοῦ θέλει κληθῇ συνέλευσις τῶν ἑταίρων ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895 συντεταγμένου ἐκλογικοῦ καταλόγου συμπληρουμένου α΄) διὰ τῶν πρὸ τοῦ 1896 ἑταίρων τῶν καταβαλόντων ἣν καθυστέρουν συνδρομήν των διὰ τὸ ἔτος 1895· β΄) διὰ τῶν κατὰ τὸ 1896 ἐκλεγέντων ἑταίρων, ὅσοι μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου θέλουσι καταβάλει κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ὀργανισμοῦ τὴν ἐνιαύσιον συνδρομήν των.

Τὸ οὕτως ἐκλεχθησόμενον ὑπὸ τῶν ἑταίρων συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογήν του συνεδρίαν, καθ' ἣν θέλει ἐκλέξει κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ὀργανισμοῦ τὸν β΄ Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ συμβουλίου, θέλει ἐκλέξει καὶ τοὺς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τέσσαρας συμβούλους.

Ἡ δευτέρα ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου γενήσεται κατὰ

τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῇ πρώτῃ Κυριακῇ Φεβρουαρίου 1900 καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐν τῷ προσκλητηρίῳ τούτῳ συνῆλθον 66 ἑταῖροι εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν, καθ' ἣν τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καὶ ἡ προσωρινὴ διάταξις ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς συνελεύσεως ἐνεκρίθη διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1896 δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 128 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Γ' ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἑταίρων πρὸς ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Συμφώνως τῇ προσωρινῇ διατάξει τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς συνέλευσιν τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1896 καθ' ἥν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων κ. Θρ. Ἀγγελοπούλου, προέβησαν διὰ ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου μέλλοντος νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς Ἑταιρείας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1899.

Ἐψήφισαν ἑταῖροι 116 καὶ ἐξελέγησαν Ἀντιπρόεδρος ὁ **Δημοσθ. Τσιβανόπουλος** διὰ ψήφων 116 καὶ μέλη τοῦ συμβουλίου **Π. Καββαδίας** διὰ ψήφων 111, **Ὄθων Λύδερς** διὰ ψήφων 110, **Δημ. Μακκᾶς** διὰ ψήφων 103, **Γεώργ. Νικολαΐδης**, **Στ. Ἀνδρόπουλος**, **Γ. Τυπάλδος Κοζάκης** καὶ **Δημ. Θεοφανόπουλος** διὰ ψήφων 101 ἕκαστος, **Βασ. Λάκων** καὶ **Σπ. Βάσης** διὰ ψήφων 100, **Π. Καρολίδης** διὰ ψήφων 97 καὶ **Γ. Μιστριώτης** διὰ ψήφων 97.

Ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ **Ἄθως Ῥωμάνος** διὰ ψήφων 108, **Ἐρν. Τσίλλερ** διὰ ψήφων 94, **Μαργ. Δήμιτσας** διὰ ψήφων 93, **Κλὼν Στέφανος** καὶ **Σπ. Δουκάκης** διὰ ψήφων 88, **Ἀντ. Μομφερράτος** διὰ ψήφων 83.

Συμπλήρωσις τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Τὸ οὕτως ἐκλεχθὲν ὑπὸ τῶν ἑταίρων συμβούλιον πρὸς συμπλήρωσιν ἑαυτοῦ, κατὰ τὰ διατασσόμενα ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ, συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ 11 Νοεμβρίου καὶ ἐξελέξατο ἐκ τῶν αὐτοῦ μελῶν Βον Ἀντιπρόεδρον τὸν **Γ. Νικολαΐδην** καὶ γραμματέα τὸν **Π. Καββαδίαν**. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἐξελέξατο μέλη τοῦ συμβουλίου τοὺς **Ἀντ. Οἰκονόμον** καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, **Χρ. Τσούνταν, Βαλέριον Στάην** καὶ **Ἀνδρ. Σκιᾶν** ἐφόρους ἀρχαιοτήτων,

---

ΑΡΧΑΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΔΟΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἑταιρείας εὑρισκόμενα ἀρχαῖα κατατίθενται ἀμέσως ἐν τοῖς Μουσείοις τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων αὐτὰς ἐφόρων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας εἶχον κατατεθῆ προσωρινῶς καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκομίσθησαν τῇ 22 Ἀπριλίου 1897, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 290 καὶ 291 πρωτοκόλλων παραδοθέντα τοῖς ἐν αὐτῷ ἁρμοδίοις ἐφόροις Β. Στάῃ καὶ Π. Καστριώτῃ, τὰ ἑξῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀγορασθέντα ἀρχαῖα.

1) Κάτοπτρον χαλκοῦν, ἄρτιον, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Ὁ δίσκος ἑδράζεται ἐπὶ εἰδωλίου γυναικὸς στηριζομένου ἐπὶ μακρᾶς κυκλοτεροῦς βάσεως. Τὸ εἰδώλιον εἰκονίζει γυναῖκα κρατοῦσαν διὰ τῆς προτεταμένης δεξιᾶς πτηνὸν καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχουσαν τὸ ἔνδυμα, κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον, οἷος κυρίως ἐπὶ

τῶν ἀρχαϊκῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀκροπόλεως παρουσιάζεται. Πρὸς τὰ λίθινα ἀγάλματα ταῦτα ἔχει τὸ εἰδώλιον καὶ ἄλλας τεχνικὰς συγγενείας. Ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ εἰδωλίου στηρίζονται σφίγγες συγκρατοῦσαι τὸν δίσκον. Ὕψος ὁλικὸν 0,29, ὕψ. εἰδωλίου 0,20. Ἠγοράσθη παρὰ τῷ Π. Αὐγερινῷ, εὑρέθη ἐν Κορινθίᾳ.

2) Πωρίνη κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ, ἀρχαϊκῆς τέχνης, ἐρυθροβαφής, φέρουσα λεοντῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κατερχομένην μέχρι τῶν ὤτων καλύπτουσαν αὐτά. Τὸ ὄπισθεν μέρος εἶνε ἐπίπεδον. Ἔχει τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν οἵαν τὰ ἐν Δήλῳ καὶ μάλιστα τὰ ἐν Ἀκροπόλει εὑρεθέντα ἀγάλματα. Ῥὶς ἀποκεκρουσμένη ὡς καὶ τὰ χείλη. Μέγεθος φυσικόν. Ὕψος 0,34, Προέρχεται ἐκ Λυχίας.

3) Κεφαλὴ λευκοῦ μαρμάρου μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ, νεανική, τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων. Περίεργος διὰ τὴν διάθεσιν τῆς κόμης, ἥτις ἀπολήγει ἔμπροσθεν καὶ κατὰ τὰ πλάγια εἰς τρεῖς ἐπαλλήλους βοστρύχους, τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων φέρουσιν ὀπὰς εἰς ἃς προσηλοῦντο, ὡς φαίνεται, μετάλλινα κοσμήματα. Ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς προεξέχει ὁ λίθος ἐν σχήματι ἐμβόλου. Σώζεται ἐν καλῇ καταστάσει πλὴν τοῦ ἄκρου τῆς ῥινὸς καὶ ἐλαχίστου μέρους τοῦ μέσου τοῦ μετώπου, ἅτινα εἶνε ἀποκεκρουσμένα. Ὕψος 0,26. Προέρχεται ἐκ Λυχίας.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΚΟΣΟΥΡᾼ

ΙΕΡΟΥ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

(Πίν. 1-4) (1).

Τῆς Λυκοσούρας ἡ θέσις μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος διετέλει ἄγνωστος. Ὁ Gell (2) ἔτι μνημονεύει μὲν πλησίον τοῦ χωρίου (Ἀ)στάλα an ancient city, καὶ μάρμαρα, ἐκεῖθεν προερχόμενα, ἐν νεοδμήτῳ λευκῷ πύργῳ τοῦ χωρίου Δεληχασάνη ἐνεκτισμένα (τὸ Ἀκακήσιον τίθησιν ἐν μονήρει λόφῳ ἐπὶ τῆς ἀπὸ Δεληχασάνη εἰς Λυκόσουραν ὁδοῦ), τὴν θρυλουμένην ὅμως ὡς πρεσβυτάτην τῶν πόλεων ἀναζητεῖ ἢ ἐπὶ τοῦ remarkable peak called «Sourias [Ὡρηᾶς, Ὀβρηᾶς; κλπ.] To Kastro» (2[a]), ἢ σχεδὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς Διαφόρτι.

Πρῶτος ὁ Dodwell (3) εἰς τὴν παρὰ τὸ χωρίον Ἀστάλα ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ πέριξ ἐρείπια, ἅτινα ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει Ἐκκλησίας ὠνομάζοντο Ἅγιος Γεώργιος, ἀποδοὺς τὸ προσῆκον ὄνομα περιέγραψε μετ' ἀκριβείας τὰ μέχρι ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐν Λυκοσούρᾳ περισῳζόμενα ἀρχαῖα λείψανα.

Ἐν Ἁγ. Γεωργίου ἐρειπίοις τίθησι καὶ ὁ Müller (4) τὸ Ἱε-

(1) Ἕνεκα βραδύτητος περὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν διαγραμμάτων ἡ παροῦσα δὲν ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς προηγουμένοις «Πρακτικοῖς».

(2) *W. Gell* Itineray of the Morea (London 1817) σελ. 101.

(2[a]) Πρβ. καὶ *Gell* Narrative of a journey in the Morea (1823) σελ.125· ἔτι *Gell* τὰ ἐν γερμαν. μεταφρ. Probestücke von Städtemauern des alten Griech. (München κλπ.) 1831, σελ 27 ἑξ. πίν XI. Περὶ τῶν ὀνομάτων πρβ. *Ross* κατωτ. σημ. 9 (Reiserouten I, σελ. 86, σημ. 42).

(3) *Dodwell* Classical and topographical tour through Greece, II (London 1819) σελ. 394-96. Ὅρα καὶ ἐν ταῖς ὕστερον (1834) ἐκδοθείσαις Views and Descriptions εἰκόνα ἀριθ. 1, παριστᾶσαν ἄποψιν ἐκ νότου.

(4) *K. O. Müller* Dorier[1]. 2. Abth. (Breslau 1824) σελ. 447.

ρὸν τῆς Δεσποίνης (4[a]), (τὸ Ἀκακήσιον παρὰ τὸ Δεληχασάνη).

Ὁ Leake (5) ἀποδεχόμενος τὴν τοῦ Dodwell γνώμην περὶ τῆς Λυκοσούρας ὡς αὐτόθι κειμένης «nearly in the position which I have stated», καὶ πεποιθότως ὑποστηρίζων, ὅτι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἀκρόπολιν κεῖται τὸ Ἱερὸν τῆς Δεσποίνης, συνίστησι νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντες συμφωνοῦσι περὶ τῆς θέσεως. Ἐν τῇ Expédition de Morée (6) παρέχεται πρὸς τῇ περιγραφῇ καὶ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν πέριξ, κακῶς ὅμως ἐν αὐτῷ, ὡς ἤδη ὁ Ross (7) παρετήρησεν, Ἅγιος Γεώργιος ὀνομάζεται τὸ ἐπὶ τοῦ πρὸς Ἀνατολὰς λόφου ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ἡλίου. Αὐτόθι (σελ. 40) ἀναφέρεται καὶ ἑτέρα Ἐκκλησία, μεταξὺ τοῦ Πλατανιστῶνος ποταμοῦ καὶ τοῦ ὄρους κειμένη (ἴσως ὁ νῦν Ἅγ. Νικόλαος).

Ὡσαύτως ὁ Puillon-Boblaye (8) ποιεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις λόγον περὶ τοῦ τείχους ὡς ἐκ λίθων λογάδων (πρβ. καθόλου Παυσαν. II 34, 10, VII 22, 5, X 5, 4 καὶ 36, 8· Θουκυδ. IV 31 λογάδην) πεποιημένου μᾶλλον ἢ Κυκλωπείου.

Ὁ Ross (9) δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἐνταῦθα θέσεως τῆς Λυκοσούρας καὶ τοῦ τῆς Δεσποίνης Ἱεροῦ, ἀναφέρει δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ πρὸς Ν. τοῦ Πλατανιστῶνος ἐπίμηκες ἐξ ὀγκολίθων κτίριον (τότε ἢ καὶ ἀρχῆθεν δεξαμενὴν) καὶ τὴν ἐπὶ τῆς νοτίας

(4[a]) Εἰρήσθω ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι ἡ Δέσποινα ἦν, ὡς γνωστόν, θυγάτηρ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Δήμητρος· ἡ Δημήτηρ μετεμορφώθη εἰς θήλειαν ἵππον, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἐρωτικὴν δίωξιν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀλλὰ μάτην, ἅτε τοῦ Ποσειδῶνος ἐννοήσαντος τὴν ἀπάτην καὶ ἄρρενι ἵππῳ εἰκασθέντος (Παυσαν. VIII, 25, 5. 42, 1 ἑξ. κλπ.).

(5) *Leake* Travels in the Morea, II (1830) σελ. 308 καὶ 312. Πρβ. *Leake* Peloponnesiaca (1846) σελ. 244.

(6) Expédition scientifique de Morée, II (1833) σελ. 40-41, πίν. 35, II. Πρβ. ὅμως *Bory de Saint-Vincent* Relation (de l'Expéd. scient.) tom. I 1836, σελ. 397, 400, ἀλλὰ καὶ 398.

(7) *Ross* κατωτ. σημ. 9 (Reiserouten I, σελ. 87).

(8) *Puillon-Boblaye* Recherches géographiques sur les ruines de la Morée (Paris 1835) σελ. 162-63.

(9) *Ross* Reisen und Reiserouten durch Griechenland, I (Berlin 1841) σελ. 85-88· πρβ. *Ross* Reisen des Königs Otto und des Königin Amalia (Halle 1848) I σελ. 217.

τοῦ λόφου πλευρᾶς δεξαμενήν, ὅπου καὶ χρῖσμα εἶδεν ἐπὶ τοῦ τοίχου· ὡσαύτως ἀναγράφει καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως βυζαντιακοὺς ἢ φραγκικοὺς τοίχους.

Μετὰ τούτους ὁ E. Curtius (10) ὡσαύτως διὰ μακρῶν περιγράφει τὰ κατὰ Λυκόσουραν καὶ Δέσποιναν παρέχων καὶ τοπογραφικὸν πίνακα (Taf. IV, 2) ἐκ τῆς Expédition (ἀνωτ. σημ. 6) ἐν ἐλάσσονι κλίμακι μετενηνεγμένον.

Τέλος ὁ Bursian ἰδὼν τῷ 1854 τὴν Λυκόσουραν, δυσὶ μὲν ἔτεσιν ὕστερον (11) τὰ τῶν τειχῶν πραγματευόμενος ἀποδίδωσιν αὐτὰ εἰς Λυκιακὴν καταγωγήν, ἔπειτα δὲ ἐν τῇ «Γεωγραφίᾳ τῆς Ἑλλάδος» (12) μνημονεύει τά τε ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὅπου καὶ ἀνθέμιόν τι ἀναφέρει (13), καὶ τὰ πέριξ περιλειπόμενα ἐρείπια, ἐν οἷς καὶ κατηρειμμένην Ἐκκλησίαν [πιθανῶς τὸν νῦν παρὰ τὴν Στοὰν Ἅγιον Ἀθανάσιον, ὃν ὅρα ἐν ἡμετέρῳ διαγράμματι (14) πίν. 1].

Καὶ ἡ μὲν Λυκόσουρα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἦν ἤδη παραδεδεγμένον ὅτι ἔκειτο ἐν τοῖς ἡμίσειαν ὥραν πρὸς Α. τοῦ Ἀστάλα σῳζομένοις ἐρειπίοις, ἡ μὲν ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ «κάστρου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου», τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τὸ φρούριον τοῦτο καὶ τὰς Ἐκκλησίας Ἅγ. Ἀθανάσιον, Ἅγ. Ἠλίαν, Ἅγ. Νικόλαον. Ποῦ ὅμως ἀκριβῶς ἔκειτο ὁ Ναὸς τῆς Δεσποίνης καὶ τὰ λοιπὰ οἰκο-

(10) *E. Curtius* Peloponnesos I (1851) σελ. 295-8 καὶ σελ. 337 σημ. 10.

(11) *Bursian* ἐν Jahrbüch. für Philologie τόμ. 74ν (1856), σελ. 428-29.

(12) *Bursian* Geographie von Griechenland, II σελ. 237-40.

(13) Ἐν χωρίῳ Ἀστάλα ὑπὲρ τὴν νοτίαν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει νῦν πρὸς δωρικοῖς γείσοις ἐνεκτισμένον μαρμάρινον ἀκρωτήριον (ἀνθέμιον· πρβ. Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 224, σημ. 1. Περὶ ἑτέρων δύο ἀκρωτηρίων ὅρα κατωτ. ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Δεσποίνης). Εἰ ἐν Geographie II σελ. 237 ἐννοεῖται τοιοῦτον ἀνθέμιον, ἐκτὸς τῆς παρούσης κείσθω ζητήσεως.

(14) Τὰ ἐν τέλει τῶν Πρακτικῶν τούτων προσαπτόμενα διαγράμματα (πίν. 1-4) ἐξεπονήθησαν μετὰ πάσης ἐπιμελοῦς φιλοτιμίας καὶ δυνατῆς ἀκριβείας ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κ. Ἀλεξάνδρου Λυκάκη, μεταβάντος τῷ 1895 ἐντολῇ τῆς Ἑταιρείας εἰς Λυκόσουραν. Ἐλλείποντος ταχυμετρικοῦ ἐργαλείου ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ, δὲν ἐξεπονήθη ἅμα καὶ τοπογραφικὸν διάγραμμα εὐρύτερον· τοῦτο, ὡς καὶ σχεδιογραφήματα τῶν καθ' ἕκαστα ἀρχιτεκτονικῶν κλπ. εὑρημάτων, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὅταν ἐπαναληφθῇ καὶ συμπληρωθῇ καὶ τῶν λοιπῶν τόπων ἡ ἀνασκαφικὴ ἔρευνα.

δομήματα ἕκαστον, πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1889 ἐτύγχανεν ἄδηλον.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ διατελῶν Ἔφορος τῷ 1889 ἔλαβον ὑπουργικὴν ἐντολήν, ἐκδοθεῖσαν κατὰ πρότασιν τοῦ Γεν. Ἐφόρου, νὰ ἐξερευνήσω δημοσίᾳ δαπάνῃ διὰ σκαφικῶν ἐργασιῶν τὴν περιοχὴν τῆς ἀρχαίας Λυκοσούρας. Ὅθεν μεταβὰς ἐκεῖσε ἐποιησάμην ἔναρξιν τῶν ἀνασκαφῶν τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1889, καὶ δὴ τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἀνεύρηκα τὸν Ναὸν τῆς Δεσποίνης. Κεῖται δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ στενοῦ καὶ ἐπιμήκους ἐπιπέδου, ὅπερ 'ς τὰ μάρμαρα καλούμενον ἐκτείνεται ἀπὸ Δ. πρὸς Α. ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως πρὸς Α. φερομένου βραχίονος, τοῦ Τερζῆ ὀνομαζομένου (πρβ. διάγραμμα ἐν Expédition ἢ παρὰ Curtius ἀνωτ. σημ. 6 καὶ 10).

Εἰς τὴν τοῦ τόπου τούτου σκαφικὴν ἔρευναν ὡρμήθην ἰδίᾳ ἐκ τῶν εἰδήσεων, ἃς παρὰ τῶν Ἀσταλαίων καὶ ἄλλων χωρικῶν ἔλαβον, καὶ ἐκ τῶν μαρμαρίνων ἀρχιτεκτονικῶν λειψάνων, ἅτινα ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀστάλα εἶδον ἐνεκτισμένα (πρβ. ἀνωτ. σημ. 13). Τὰ μαρμάρινα ταῦτα λείψανα ἐκ πρώτης ὄψεως δέν μοι ἐνέπνευσαν ἀρίστας ἐλπίδας, περιελθὼν ὅμως πρὸς τῷ τόπῳ τῆς προελεύσεως αὐτῶν καὶ πάντα τὰ πέριξ ἐπελαβόμην τῆς ἐκεῖθεν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν. Προστεθήτω ὅτι ἠκρωτηριασμένη ἐπιγραφὴ Ἱεροῦ Νόμου ἀρχομένη διὰ τῆς λέξεως Δεσποίνας ἐπεδείχθη μοι πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς, εὑρεθεῖσα ἐν ἀγρῷ Παναγ. Ζέρβα ἐν θέσει «'ς τὰ Σελά», περ. 15' ὥρ. πρὸς Ν. τοῦ Τερζῆ κειμένῃ. — Οἱ δύο λάκκοι, οὓς ὀρύξας συνέδεσα εἶτα διὰ τάφρου, συνέπεσον ἐπὶ τοῦ μεγάλου βάθρου τοῦ Ναοῦ καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ βορείου καὶ νοτίου μέρους αὐτοῦ. Τῇ πρώτῃ τῆς ἐργασίας ἡμέρᾳ εὑρέθησαν αὐτόθι μαρμάρινα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη δωρικοῦ ῥυθμοῦ, γεῖσα μετὰ σταγόνων παρεμφερῆ τοῖς ἐν Ἀστάλᾳ, τμήματα τυμπάνου κλπ. Σπουδαιότατον δὲ τῆς ἡμέρας εὕρημα ἦν τεμάχιον πηλίνης κεραμίδος, ἐφ' οὗ ἐσῴζοντο λείψανα γραμμάτων **σποι**, ἅπερ εὐθὺς τότε ἀπέδωκα εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἐκεῖ λατρευομένης θεᾶς Δεσποίνης. Ἡ εἰκασία μου ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλων κατόπιν εὑρεθέντων τεμαχίων.

Ἐν τῷ διαγράμματι ἀριθ. 1 τὸ σχῆμα τοῦ εἰρημένου ἐπιπέ-

δου ὁρίζεται ἐπαρκῶς διὰ τῶν σῳζομένων λειψάνων. Πρὸς Β. τοῦ περιβόλου τὸ ἔδαφος κλίνει ἀποτόμως παρὰ τὴν Στοὰν καὶ τὸν Ναόν. Πρὸς Νότον δὲ ὁρίζεται τὸ ἐπίπεδον ὑπὸ τοῦ βορείου χείλους τοῦ Τερζῆ, ὅπερ διήκει ἀποκρήμνως μὲν διακοπτόμενον ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς ἀντηρίδος, ὁμαλώτερον δὲ χωροῦν πρὸς τοὺς πρὸς Ν. τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου τάφους. Ἐνταῦθα δὲ πρὸς Ν. καὶ Α. τούτων ἦν καὶ ἡ εἴσοδος ἡ πρὸς τὸν Ναὸν μεταξὺ τῆς Στοᾶς καὶ τῶν βωμῶν ἄγουσα. Τὸ πρὸς Δ. τοῦ Ναοῦ ἔδαφος βαίνει ἐπικλινῶς πρὸς βορρᾶν, στενούμενον οὐχὶ πάνυ ἠρέμα, καθ' ἃ δηλοῖ καὶ τὸ πρὸς τὴν ῥάχιν Τερζῆ λοξῶς ἀνιὸν δυσμικὸν ἥμισυ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου.

Ὁ οὕτω ὁριζόμενος χῶρος δὲν ἦτο βεβαίως πρόσφορος πρὸς ἵδρυσιν πολλῶν καὶ εὐμεγέθων οἰκοδομημάτων. Καὶ ἂν μὲν ἐν παλαιοτέροις χρόνοις ἐπῆλθεν ἐν τῷ Ναῷ φυσικόν τι ἀτύχημα προκαλέσαν τὴν τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἐπισκευήν, περὶ ἧς ποιεῖται μνείαν ἡ ἐπὶ τῆς νοτίας αὐτοῦ παραστάδος ἐγκεχαραγμένη ἐπιγραφή, ἣν ἐξέδωκα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 (σελ. 217 ἑξ.), δὲν βεβαιοῦται. Ὅτι δὲ ἡ ἀντηρὶς δὲν ἐδυνήθη νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐκ καταπτώσεως πετρῶν καὶ χωμάτων ζημίαν (μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Παυσανίου, ἐφ' οὗ τὸ Ἱερὸν καὶ τὰ ἀγάλματα καλῶς διεσῴζοντο), τοῦτο πρόκειται πιθανὸν τῷ θεωμένῳ. Τοὐναντίον δ' ἴσως μάλιστα· ἡ γὰρ ἀντηρὶς διὰ τῆς αναλόγως μεγάλης κλίσεως ὑποσκάψασα σχεδὸν τὰ πλευρὰ τοῦ λοφίσκου κατέστησεν αὐτὰ ἀσθενέστερα. Οὕτω δὲ ὕστερον, δεινοῦ τινος ἐμπεσόντος χειμῶνος, μέγας χώματος ὄγκος ἄνωθεν καταπεσὼν συμπαρέσυρε πιθανῶς καὶ μέρη τῶν τυχὸν ἐπὶ τῆς ὡσαύτως στενῆς κορυφῆς τοῦ Τερζῆ περισῳζομένων ἔτι τότε ἀρχαίων λειψάνων· διότι λείψανά τινα εὑρέθησαν ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα κλιτύος, οὐ τῷ Ναῷ ἀνήκοντα, ἀλλ' ἑτέροις ὑψοῦ, ὡς εἰκάσαι, κειμένοις κτιρίοις, ὧν ἄλλως καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κορυφῆς δυσμικώτερον ἱκανὰ ἀπεκαλύφθησαν ἐρείπια, περὶ ὧν βραχέα τινὰ μνημονεύομεν ἐν τέλει. Ὅτι δὲ τοιαύτη τις ἐγένετο κατάπτωσις, ᾗπερ ἴσως ἐπηκολούθησε κατόπιν ἐν νεωτέροις χρόνοις ἑτέρα ἐπίχωσις, φαίνεται ἀποχρώντως τῷ τὰ ποικίλα ὁρῶντι στρώματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος καταπεσόντος χώματος· τὸ μὲν γὰρ

εὐθὺς σχεδὸν ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ἀντηρίδος στρῶμα παρίσταται πάντη στερεόν, δυνάμενον σχεδὸν νὰ παραπλανήσῃ τὸν ἀνασκάπτοντα ὥστε νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸ ὡς παρθένον. Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ στρώματος ἕπεται ἄλλο χαλίκων καὶ λίθων, μεθ᾽ ὃ ὕπερθεν μελάντερον χῶμα μετὰ τεμαχίων κεράμων καὶ ἄλλων τέχνης λειψάνων, τέλος δ᾽ ἀνωτάτω τὸ κοινὸν τῶν νεωτέρων χρόνων χῶμα, ἐν ᾧ πάλιν οὐδὲν σχεδὸν ἀρχαῖον λείψανον διεκρίνετο, ἅτε ἴσως ἤδη τῶν ἐπὶ κορυφῆς ἐρειπίων μεταξὺ ἐκλελοιπότων (15).

Μετὰ πάροδον χρόνου ἀπὸ τῆς πρώτης καταπτώσεως, ἐπικεχωσμένων ἤδη τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ἀντηρίδος, κατεσκευάσθη ἐπὶ τούτων πήλινον ὑδραγωγεῖον, ἐκ τοῦ Τερζῆ κατιὸν πρὸς Ἀνατολὰς (ἡ φορὰ αὐτοῦ, ὅσον ἔγνωσται, δηλοῦται ἐν τῷ διαγράμματι πίν. 1 διὰ λοξῆς ἡμιστίκτου γραμμῆς ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος).

Ἡ κατάπτωσις χώματος ἐκ τοῦ Τερζῆ ἐξικνεῖτο μέχρι καὶ τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ ἄκρας, καθ᾽ ἃ ἰδίᾳ ἐφάνη ἐν τῇ κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον τῆς Στοᾶς ἀνασκαφῇ. Προστεθήτω ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὸ μέσον που τοῦ ἐπιπέδου τὸ ἔδαφος ἔκειτο πιθανῶς ταπεινότερον, ἢ τὸ χῶμα ἦν ἧττον στερεόν, δι᾽ ὃ καὶ ἐδέησε νὰ κατασκευασθῶσιν ἀρχῆθεν αὐτόθι μείζονες τῶν λοιπῶν αἱ ἀντηρίδες τοῦ τοίχου 6 τῆς Στοᾶς (ὅρα διάγραμμα ἀριθ. 1 παρὰ τὴν ἀνατ. πλευρὰν τοῦ μουσείου καὶ ἀνατολικώτερον). Ὡσαύτως κατὰ τὰ δυσμικὰ τῆς Στοᾶς μέρη καὶ ἐπέκεινα τὸ ἔδαφος ἔβαινε βαθμηδὸν πρὸς Β. ἐπικλινέστερον, ἐξ οὗ καὶ κατ᾽ ἀνάγκην ἐσκάφησαν πάλαι βαθύτερον τὰ θεμέλια τοῦ μικροῦ τῆς Στοᾶς δωματίου (πίν. 1, ω)· τοῦτο παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ θεμελίῳ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ Ναοῦ (ὅρα διάγραμμα πίν. 3, Α).

Ταῖς φυσικαῖς ταύταις ἢ τοιαύταις αἰτίαις καὶ τῷ χρόνῳ ἐφάμιλλοι ἐγένοντο περὶ τὴν καταστροφὴν τῶν μνημείων τὸ μὲν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ ἡ ὄρυξις τάφων, τὸ δὲ κά-

(15) Παρεμφερὴς τῶν στρωμάτων σύστασις παρετηρήθη καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Β. τοῦ περιβόλου ὑποκειμένου ἀγροῦ τοῦ ἱερέως Ἰω. Μαγλάρα, γενομένης σκαφικῆς ἀποπείρας. Τὸ πάχος τῶν στρωμάτων ποικίλλει ἀπὸ 0.40—1.80, καὶ δὴ ἀντικρὺ μὲν τοῦ Ναοῦ τυγχάνει ὂν βραχύτερον ἕνεκα τῆς τούτου ἐπιπροσθήσεως, δυσμικώτερον δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ κωλύματος παχύτερον.

μινός τις παρὰ τὴν ἀντηρίδα. Καὶ οἱ μὲν τοῖχοι τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου σύγκεινται κατὰ μέγα μέρος ἐκ λίθων ἐξειργασμένων τῶν πέριξ ἀρχαίων κτιρίων, οἱ δὲ τάφοι, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ διαγράμματι δηλοῦται, καταλαμβάνουσιν ἅπαν τὸ (μέχρι τοῦ Μουσείου) ἀνατολικὸν ἥμισυ τῆς Στοᾶς, ἡ δὲ κάμινος ὕπερθεν τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς ἀντηρίδος κατασκευασθεῖσα κατέστρεψε πάντως τὰ προχειρότερα τῶν τοῦ Ναοῦ μαρμάρων· τῆς καμίνου διεκρίνοντο τελευταῖον μᾶλλον ὁρατὰ τὰ ἴχνη (διαμέτρ. περ. 2μέτρ.), πολλὰ δὲ λείψανα μαρμάρων εὑρέθησαν δεινῶς διὰ τὴν τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ὑγρασίας ἴσως βλάβην κατατριβόμενα.

Διὰ τῆς ἀνασκαφικῆς ἐρεύνης τοῦ 1889, διαρκεσάσης μετὰ διαλειμμάτων τὸ πλεῖστον τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου (ἐν Λυκοσούρᾳ διέτριψα διαρκῶς μέχρι τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1890) ἀπεκάλυψα ἐν ἰδιωτικοῖς ἀγροῖς ἅπαντα σχεδὸν τὸν Ναὸν καί τινα μέρη τῶν θεμελίων τῆς Στοᾶς, ἔτι δὲ μεταξὺ ὀγκολίθων ἐκ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Τερζῆ πεπτωκότων ἀνεφάνησαν τὰ ἄνω μέρη λίθων, οἵτινες, ὡς διὰ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1895 ἀπεδείχθη, ἦσαν οἱ βωμοί. Τῷ δὲ 1895 συνεπλήρωσα δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Στοᾶς μετὰ τοῦ δωματίου ω, ἀνεῦρον δὲ καὶ τοὺς βωμούς. Ἔτι δὲ ἐγένετο ἔρευνα ἐπὶ τῶν δυσμικῶν τόπων τοῦ Τερζῆ, ὅπου καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἱκανὰ λείψανα δωματίων καὶ ἄλλα οἰκοδομικὰ ἐρείπια.

Οὕτως ἡ τοῦ Παυσανίου περιγραφὴ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ (παραλειπομένων διὰ τὸ ἀτελὲς ἔτι τῆς ἐρεύνης τῶν ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ εὑρημένων) συμφωνεῖ πληρέστατα τοῖς διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἀποκαλυφθεῖσιν ἐρειπίοις: τῷ εἰς τὸ Ἱερὸν εἰσιόντι δεξιὰ μὲν κεῖται ἡ Στοά, προχωροῦντι δὲ πρὸς τὸν Ναὸν πρόκεινται τρεῖς βωμοί.

Α' Ναὸς Δεσποίνης.

Περὶ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ τῶν εὑρημάτων οὐκ ὀλίγα ἤδη ἐγράφησαν (16), ὅθεν οὐ πολλῶν δεῖ λόγων περί τινων ἐνταῦθα.

(16) *Καββαδίας* Δελτ. Ἀρχ. 1889 καὶ 1890 καὶ Fouilles de Lycosoura, li-

Ὁ ναὸς βλέπων σχεδὸν ἀκριβῶς πρὸς ἀνατολὰς εἶχε μαρμάρινον τὸ ἀνατολικὸν πρόσωπον καὶ τὸ τῆς δυσμικῆς προσόψεως ἀέτωμα. Τὸ βόρειον τρίτον τοῦ οἰκοδομήματος ἕνεκα τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης θέσεως ὑπέστη μείζονα φθοράν, ἐξέκειτο δὲ καὶ ῥᾷον ἔπειτα ταῖς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζημίαις (16ᵃ). Ἐν τῷ διαγράμματι τῆς τοῦ Ναοῦ κατόψεως (πίν. 2) φαίνεται εὐκρινῶς τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς· σχεδὸν μὲν γὰρ πάντες οἱ ὁριζοντίως κείμενοι λίθοι τῆς τοὺς ὀρθοστάτας ἐπιστεφούσης ζώνης τοῦ βορείου τοίχου, πλεῖσται δὲ τῶν πλακῶν τοῦ δαπέδου τοῦ προνάου ἀπεκομίσθησαν ἢ κατεστράφησαν, πολὺ δὲ τοῦ ἐν τῷ σηκῷ ψηφωτοῦ ἠφάνισται, μετεκινήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες ὀρθοστάται τοῦ μεγάλου βάθρου. Ἀγαθῇ ὅμως τύχῃ τὰ ἐναπομένοντα ἐρείπια καὶ τὰ ἀνευρημένα ἀρχιτεκτονικὰ μέρη ἐπιτρέπουσι τὴν ἀναπαράστασιν σύμπαντος σχεδὸν τοῦ οἰκοδομήματος.

Ὁ ναὸς διαιρούμενος διὰ τοίχου εἰς πρόναον καὶ σηκὸν εἶχε μῆκος μέν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον εἰθισμένων ἀναβαθμῶν, μέτρ. 21.35 (ἄνευ τῆς 0.21 πλατ. εὐ-

vraison I 1893. *Dörpfeld* ἐν Mitth. des athen. Inst. 1890 σελ. 230 καὶ 1893 σ. 219-21. *Normand* Ami des monuments, tom. VI 1892 N° 31 σ. 150-64 μετὰ δύο πινάκων. *Conze* ἐν Arch. Anzeiger 1893 σ. 125. *Collignon* ἐν Bull. de la Soc. des Antiquaires 1894 σ. 71 καὶ Histoire de la sculpture grecque II (1897) σελ. 626-30. *Overbeck* Gesch. der griech. Plastik⁴ II σελ. 485 ἑξ. *Robert* ἐν Hermes 1894 σελ. 429-35. *Bérard* Origine des cultes arcadiens 1894 σελ. 4, 109. *Sal. Reinach* ἐν Revue archéol. 1890 ἑξ., 1893 II σ. 259, 1894 II σ. 88, 1895 II σ. 338 καὶ ἐν Gazette des beaux arts 1894 I σ. 229-33. *Th. Reinach* ἐν Revue des Étud. gr. 1889 ἑξ. *Haussoullier* αὐτ. 1889 σ. 423. *Diehl* αὐτ. 1894 σ. 232-33. *Waldstein* ἐν Athenaeum 1890. I σ 377. *E. Gardner* ἐν Journ. of Hell. stud. 1890 σ. 213-4, 1891 σ. 390-1 καὶ ἐν Athen. 1889 II σ 713, 1890 II σ. 783. *Σ. Λάμπρος* αὐτ. 1895 II σ. 169. *Cook* ἐν Journ. of Hell. stud 1894 σ. 90. *Milchhöfer* ἐν Berl. philol. Wochenschrift 1895 σελ. 948-51. *Sittl* Archäologie der Kunst (*Iw. v. Müller* Handbuch der kl. Altert. VI) 1895 σελ. 110. Americ. Journ. of Archaeol. 1889 ἑξ. Berl. ph. Wochenschr. 1889 σ. 1610-11, 1896 σ. 769. Arch. Anzeiger 1896 σ. 73. Athenaeum 1889 II σ. 234 καὶ 425, 1890 I σ. 840 κλπ. Περὶ Δαμοφῶντος τοῦ τῶν ἀγαλμάτων τεχνίτου πρβ. καὶ (πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν) *Brunn* Gesch. der griech. Künstler² Stuttgart 1889, I σ. 202 ἑξ. κλπ.

(16ᵃ) Ἡ κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἐπίχωσις ἦν βραχυτέρα τῆς πρὸς νότον, ἐξικνουμένης εἰς ὕψος 4 μέτρων καὶ πλέον.

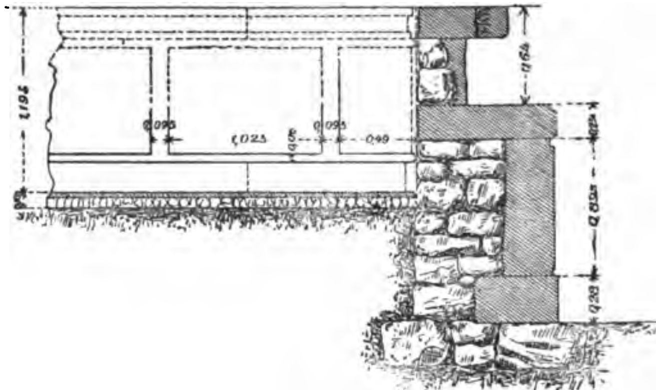
θυντηρίας), πλάτος δὲ ἐπὶ μὲν τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς μέτρ. 11.15, ἤτοι περ. τὸ ½ τοῦ μήκους, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου, προστιθεμένου καὶ τοῦ τῶν ἀναβαθμῶν πλάτους, 12.31. Τὴν κυρίαν εἴσοδον ἔχει ἐξ Ἀνατολῶν, ὑπάρχει δὲ καὶ μικρὰ ἔξοδος κατὰ τὸ μέσον που τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ σηκοῦ (πρβ. Παυσ. VIII 37, 7;). Οἱ ἐπὶ τῆς εὐθυντηρίας τρεῖς ἀναβαθμοὶ (ἐγχωρίου τιτανολίθου) ἔχουσιν ὕψος μὲν ἐκ τῶν κάτω 0.30, 0.24, 0.228, πλάτος δὲ 0.32 καὶ 0.275· τούτων οἱ δύο ἀνώτεροί εἰσιν ἐνεγλυμμένοι τὰ κάτω εἰς δύο μικρὰς ταινίας ὑψ. 0.04 καὶ 0.045 (πίν. 3).

Τὰ θεμέλια καὶ τὰ κάτω μέρη τῶν τοίχων τοῦ Ναοῦ, ἔτι δὲ τὸ δάπεδον τοῦ προνάου καὶ τὸ μέγα βάθρον τοῦ σηκοῦ σύγκεινται ἐκ τιτανολίθων ἐγχωρίων χρώματος ὑποφαίου μετὰ στρωμάτων ἢ φλεβῶν ἐνιαχοῦ ὑπερύθρων (πρβ. σηκοπροδόμιον οὐδόν, παραστάδας νοτίου θυρώματος, τὰ ἔνδον τοῦ μεγάλου βάθρου ἐν μέρει), τὰ δὲ ἄνωθεν τῆς ἐπὶ τῶν ὀρθοστατῶν ἐπικειμένης λιθίνης ζώνης μέρη τῶν τοίχων ἀπετελοῦντο ἐκ παχειῶν μεγάλων πηλίνων πλίνθων, ἀτελῶς ὠπτημένων. Μαρμάρου δὲ ἦν λευκοῦ (τῶν Δολιανῶν) τὸ πρόσωπον, ἤτοι οἱ ἓξ κίονες καὶ αἱ παραστάδες μετὰ τοῦ θριγκοῦ, καὶ τὸ ἀέτωμα τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς μετὰ τῶν προσκειμένων ὑδρορροῶν.

Σύστημα οἰκοδομίας ἐπικρατεῖ ἐν γένει τὸ ἰσοδομικὸν μετά τινων ἀνωμαλιῶν ἐν τοῖς θεμελίοις καὶ τῇ ἑτέρᾳ τῶν τοίχων ἐπιφανείᾳ. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τριῶν ἐξωτερικῶν τοίχων τοῦ ναοῦ συνίσταται ἐκ τριῶν δόμων μεγάλων ὀρθογωνίων πλίνθων ἐγχωρίου λίθου, τοῦ μὲν κάτω καὶ ἄνω δόμου ὁριζοντίως, τοῦ δὲ μεταξὺ καθέτως τεταγμένων. Καὶ ὁ μὲν κάτω, ἁπλοῦς ὢν τὸ σχῆμα καὶ ἀκόσμητος κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ κάτω τῆς εἰσόδου ἀναβαθμὸς ἐπιπέδου, ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ ὕψος θεωρούμενος ὡς συνέχεια τοῦ ἀναβαθμοῦ τούτου. Ὁ δὲ μέσος δόμος σύγκειται ἐκ καθέτως παρ' ἀλλήλους (κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἥμισυ τῶν τοίχων) τεταγμένων ὀρθοστατῶν, ὧν ἕκαστος φέρει κατὰ τὰ 3 ἢ καὶ τὰ 4 χείλη ἐνεγλυμμένην ταινίαν ὡς πλαίσιον, οὕτω δὲ παρέχεται ὄψις τοῦ γερμανιστὶ «Spiegel» καλουμένου (17).

(17) Πίν. 3. Ἐν τῇ διατάξει τῶν κατόπτρων παρατηρεῖται σύστημά τι ἐν γένει·

Ὁ δὲ τούτους ἐπιστέφων δόμος ἀποτελεῖται ἐκ πλατέων ὁριζοντίως, ὡς εἴρηται, κειμένων λίθων, ὧν ἕκαστος κατέχει ἅπαν τὸ πάχος τοῦ τοίχου, φέρει δὲ κατὰ τὴν ὁρατὴν (στενὴν) ἐπιφάνειαν παρεμφερῆ τοῖς εἰρημένοις πλαίσια πλὴν ὅτι ἡ ἄνω ἐγγλυφὴ αὐτῶν εἶνε ὑπόκοιλος(18). Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων τοῦ προδόμου ἐστὶν ὁμοίως κατεσκευασμένη (οἱ δόμοι αὐτοῦ κεῖνται ἐπὶ ἐδάφους ὑψηλοτέρου κατὰ τὸ ὕψος τῶν τῆς εἰσόδου ἀναβαθμῶν). Τοῦ δὲ σηκοῦ ἡ ἐσωτερικὴ τῶν τοίχων ἐπιφάνεια συγκειμένη τὰ κάτω ἐξ ἐλασσόνων λίθων ποικίλου μεγέθους (πίν. 3, Α) ἐπήλειπτο δι' ἐπιχρίσματος(19), ὅπερ, καθ' ἃ ἐκ λειψάνων κατὰ χώραν κειμένων παρετήρησα ἐπὶ τῆς δυσμικῆς ἐπιφανείας τοῦ σῳζομένου ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ σηκοῦ, διῄρητο εἰς τετράγωνα πλαίσια, (ὕψ. κάτω ταινίας 0.06), κατὰ τὸ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ναοῦ κτλ. εἰρημένον σχῆμα, ὡδέ πως:

(*Δυσμ. ὄψις μέρους τοῦ Α. τοίχου τοῦ σηκοῦ μετὰ τομῆς τοῦ Ν. τοίχου*).

ἡ ἐγγλυφὴ ὑπάρχει κατὰ τὸ ἄνω, κατὰ τὸ κάτω καὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν συνήθως χεῖλος ἑκάστου ὀρθοστάτου· εἰς συμπλήρωσιν τῶν τετραγώνων οἱ ἄκροι συνήθως λίθοι φέρουσι πλήρη (κατὰ τὰ 4 χείλη) περιγλυφήν. Προστεθήτω ἐνταῦθα ὅτι οἱ πρὸς τῇ νοτίᾳ μαρμαρίνῃ παραστάδι δύο τελευταῖοι ὀρθοστάται τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ναοῦ καταλειφθέντες ὑπὸ τοῦ λιθουργοῦ ἡμίεργοι φέρουσιν ἐξέχον καὶ ἀλέαντον τὸ πλεῖστον τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας (πρβ. *πρόσεργον*, *ἄπεργον*).

(18) Ἐνταῦθα ἡ κάθετος ταινία ἔγλυπται ἐν γένει κατὰ τὸ δεξιὸν χεῖλος ἑκάστου λίθου (πρβ. ἀνωτ. σημ. 17).

(19) Τοῦ ἐπιχρίσματος ἐφαίνοντο, ἂν μὴ σφάλλωμαι, ἔστιν ὅπου ὡσεὶ δύο στρώματα ἐπὶ τοῦ νοτίου τοίχου, ἦν δὲ τοῦτο παχύτατον.

Τὸ ἐπίχρισμα τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ δυσμικοῦ τοίχου, ὡς πεδίον τῶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου βάθρου ἀγαλμάτων, ἣν καθ' ἃ ἐκ πολλῶν αὐτόθι πεπτωκότων τεμαχίων εἰκάζω, ἐρυθρῷ κεχρωσμένον. Τεμάχια ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ χρίσματος εὑρέθησαν καὶ παρὰ τὸ νότιον θύρωμα τοῦ σηκοῦ.

Οἱ λίθοι τῆς τοὺς ὀρθοστάτας ἐπιστεφούσης ζώνης συνεδέοντο τοῖς μὲν ὀρθοστάταις δι' ἁπλῶν γόμφων, ἀλλήλοις δὲ διὰ συνδέσμων ἐκ σιδηροῦ ἐλάσματος, σχήματος τοιοῦδε ⊓. Ἑνὸς εὑρεθέντος τοιούτου συνδέσμου μῆκος τοῦ μὲν σώματος εἶνε 0.185, ἑκατέρου δὲ μικροῦ σκέλους 0.023, πλάτ. 0.018, πάχ. 0.007· καὶ ἁρμόττει μὲν οὗτος ἐπὶ τοῦ δυσμικοῦ ζεύγους τῶν τόρμων τῆς ἐκ νότου 2ας καὶ 3ης πλίνθου, ἤτοι λίθου, τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ, ἄδηλον ὅμως ποῦ ἀκριβῶς εὑρέθη, δύναται δὲ νὰ ἀνήκῃ καὶ ἄλλοις τοῦ ναοῦ λίθοις.

Τὰ ἄνωθεν τῆς μνημονευθείσης λιθίνης ζώνης μέρη τῶν τοίχων συνίσταντο, ὡς εἴρηται, ἐκ μεγάλων πηλίνων πλίνθων πάχους μὲν 0.08, μεγέθους δὲ διττοῦ, τῶν μὲν περ. □ 0.38, τῶν δὲ κατὰ τὸ $^1/_2$ ἐλασσόνων (περ. 0.38×0.18)(20). Πρὸς ἀκεραίοις εὑρέθησαν πολλὰ πολλαχοῦ τεμάχια ἢ λείψανα πλίνθων εἰς κόνιν ἐν μέρει ἐξ ὑγρασίας ἴσως διαλελυμένων. Αἱ πλίνθοι συνεδέοντο, ὡς φαίνεται, ἀλλήλαις δι' ἀσβέστου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ παρετήρησα τεμάχια ἀσβεστώματος κεκολλημένα (ἐπὶ τῆς λιθίνης ζώνης), ἐν δὲ τῷ προνάῳ μεταξύ που τοῦ βάθρου Ἀδριανοῦ (Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 104, ἀριθ. 4) καὶ τῆς εἰς τὸν σηκὸν ἀγούσης θύρας εὑρέθη πλίνθος ὡς ἀσβέστῳ ἐπαληλιμμένη.

Τῆς στέγης εὑρέθησαν πολλὰ τεμάχια κεράμων, ὧν οὐκ ὀλίγα φέρουσι λείψανα τῆς λέξεως Δεσποίνας.

Οἱ κίονες τῆς προστάσεως (διαμ. κάτω 0.81) ἔχουσιν 20 ραβδώσεις, ὧν ἑκάστη ἔχει χορδὴν μὲν περ. 0.12, βέλος δὲ 0.03. Μεταξόνιον διάστημα τῶν μὲν γωνιαίων κιόνων ἀπὸ τῶν παρακειμένων 1.90, τῶν δὲ λοιπῶν 2.13. Τῶν κιόνων τούτων ἵσταν-

(20) Μία εἶχε μῆκ. 0.40×0.30 (πάχ. 0.09), ἄλλη 0.40×0.21.

ται νῦν κατὰ χώραν τὰ κάτω τῶν δύο νοτίων, ἤτοι τοῦ μὲν γωνιαίου οἱ δύο κάτω σπόνδυλοι (ὕψ. τοῦ κατωτάτου 0.918, τοῦ δὲ ἐπὶ τούτου 0.86), τοῦ δὲ παρ' αὐτὸν ὁ κατώτατος σπόνδυλος (ὕψ. 0.92)· τῶν ἄλλων τεσσάρων κιόνων οὐδὲν σῴζεται κατὰ χώραν. Εὑρέθησαν πεπτωκότες καὶ τρεῖς ἄλλοι σπόνδυλοι, ὧν δύο μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, εἷς δὲ ἐν Ἁγ. Ἀθανασίῳ (χορδὴ ραβδώσεως, 0.115), πάντες δὲ οἱ λοιποὶ κατεστράφησαν, ὡς φαίνεται· ἑνὸς τεμαχίου τὰ δύο τεκτονικὰ σήματα ἐδημοσίευσα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 234, ἀριθ. 25. Κιονόκρανα εὑρέθησαν τρία βεβλαμμένα, ὕψ. 0.384 (ὕψ. πλίνθου 0.145, ὕψ. ἐχίνου 0.108)· περὶ τὸ ἄνω χεῖλος τῶν καθέτων ἐπιφανειῶν τῆς πλίνθου φαίνεται ὡσεὶ ἐξοχή τις μικρά· ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας ἐν μέσῳ τόρμος τετράγωνος (0.10), ἑκατέρωθεν δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς (διαμέτρου) τορμίσκος (0.04).

Αἱ παραστάδες ἦσαν ὡσαύτως, ὡς εἴρηται, λευκοῦ μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς νοτίας παραστάδος ὑπῆρχεν ἐγκεκολαμμένη ἡ ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 217 ἑξ. ἐκδεδομένη ἐπιγραφή· τῆς παραστάδος ταύτης ὁ κάτω λίθος κεῖται ἔτι κατὰ χώραν, εὑρέθη δὲ αὐτόθι πεπτωκὸς καὶ τὸ ἐπίκρανον φέρον δύο μὲν πλήρεις ὀκταφύλλους ρόδακας ἀναγλύπτους (διαμ. 0.15) ἐπὶ τῆς προσθίας ἤτοι ἀνατολικῆς, ἥμισυ δὲ ρόδακος ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἤτοι νοτίας ἐπιφανείας.

Τὸ ἐπιστύλιον συνέκειτο ἐκ διπλῆς σειρᾶς καθέτως κειμένων πλινθίδων· τούτων ἀνευρέθη μία μόνη, σχεδὸν ἀκέραιος, ἀνήκουσα ἐπὶ τοῦ νοτίου γωνιαίου κίονος καὶ τῆς ἀντιστοίχου παραστάδος· εὑρέθη πεπτωκυῖα κάτωθεν τοῦ οἰκείου τόπου. Ὕψος ἔχει 0.54, πλάτος σῳζ. 2.44, πάχ. 0.405 (ἤτοι τὸ $^1/_2$ τοῦ κίονος)· ἡ δεξιὰ αὐτῆς ἐπιφάνεια εἶνε λοξῶς πρὸς τὰ ἔσω τετμημένη, ἵνα συνδέηται μετὰ τῆς ἀναλόγως τετμημένης ἀριστερᾶς ἐπιφανείας τοῦ παρακειμένου τμήματος τοῦ προσώπου.

Τοῦ διαζώματος εὑρέθησαν κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ναοῦ 5 τμήματα (ὕψ. 0.75, πάχ. 0.28-0.34), ἐν οἷς ἓν γωνιαῖον. Πλάτος τριγλύφου περ. 0.42 (ἑκάστης ἐγγλυφῆς πλάτ. 0.08, βάθ. 0.038), πλάτ. μετόπης περ. 0.605. Αἱ γραμμαὶ τῶν τριγλύφων εἰσὶν ἐν γένει εὐθεῖαι· οἱ τόρμοι ἁπλοῖ ὡς οἱ ἐπὶ τῆς

λιθίνης τῶν τοίχων ζώνης, ὑπάρχει ὅμως καὶ τραπεζιοειδὴς ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν μέρους τῆς ἄνω ἐπιφανείας τριγλύφου.

Γείσου εὑρέθησαν πολλὰ τμήματα ἔκ τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς, τὰ μὲν μετὰ σταγόνων, τὰ δὲ ἄνευ σταγόνων. Τὰ γωνιαῖα ἔφερον ἐπὶ τῆς γωνίας τῆς κάτω ἐπιφανείας ἀνάγλυπτον ἀνθέμιον ἑπτὰ ἀναπτυσσομένων (δηλ. τριῶν ἑκατέρωθεν ἀποκλινόντων) φύλλων μετὰ κάλυκος καὶ στρεπτοῦ μίσχου. Αἱ σταγόνες εἰσὶν ἁπλαῖ, ἔχουσαι διάμ. 0.05, ὕψ. 0.015.

Ἡ μαρμαρίνη στεφάνη ἔφερεν ἀνάγλυπτα ἀνθέμια μετὰ συγκλινόντων ἐναλλὰξ καὶ ἀποκλινόντων φύλλων. Τὰ μαρμάρινα λεοντόκρανα, ὡς ἐκ τῶν διασωθέντων εἰκάζεται, δὲν ἦσαν δοκιμωτάτης τέχνης· τὸ αὐτὸ ἴσως ῥητέον καὶ περὶ ἄλλων μαρμαρίνων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν. Αἱ μακραὶ πλευραὶ εἶχον κατὰ τὸ πλεῖστον (τὸ ὑπόλοιπον) πηλίνην τὴν στεφάνην.

Ἀκρωτήρια εὑρέθησαν τρία, ἓν μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ μέσον (31), ἓν δὲ κατὰ τὴν ΒΔ. γωνίαν τοῦ Ναοῦ (1 $^1/_2$ μέτρ. ἔξωθεν αὐτῆς). Τὸ τρίτον κεῖται ἐν χωρίῳ Ἀστάλα ὑπὲρ τὴν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας ἐνεκτισμένον.

Τυμπάνων τμήματα καὶ τεμάχια εὑρέθησαν 4, ἐν οἷς ἓν τοῦ μέσου μετὰ μονογραφήματος 2-3 τεκτονικῶν στοιχείων.

α΄. Πρόδομος. Τὸ δάπεδον τοῦ προδόμου ἐπέστρωται διὰ τεσσάρων ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς σειρῶν μεγάλων πλακῶν ἐγχωρίου, ὡς εἴρηται, τιτανολίθου· κάτωθεν αὐτῶν εὕρηνται μόνον μικροὶ λίθοι ὅσον πρὸς ἰσοπέδωσιν ἀναγκαῖοι. Ἐν τῷ ἐμβαδῷ τοῦ προδόμου αἱ στεναὶ πλευραὶ ἔχουσι λόγον πρὸς τὰς μακρὰς ὡς περ. 1 : 2. Κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ προνάου (ὅρα πίν. 2) κεῖνται βάσεις τινὲς ἀγαλμάτων (τὰς οἰκείας ἐπιγραφὰς ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τοῦ 1895 καὶ 1896), βεβαίως δὲ ἀνάλογα ἔργα ἀναθηματικὰ ὑπῆρχον καὶ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον (βόρειον) πλευράν, ἧς νῦν οὐδ' αἱ πλάκες σῴζονται. Καὶ ἀριστερόθεν μὲν τῆς εἰς τὸν σηκὸν εἰσόδου κεῖται κατὰ χώραν τὸ βάθρον Ἀδριανοῦ σ ρ (Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 104 ἀριθ. 4), οὗ ὁ ὄπισθεν ὀρθοστάτης ρ ἀνῆκεν εἰς τὸ βάθρον τῆς ἱερείας Ἀρι-

(21) Ἀπόκειται ἐν τῷ μουσείῳ Μεγαλοπόλεως· τὰ φύλλα τῶν δύο ἐν μέσῳ ῥοδάκων τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ τό τε σχῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν διάφορα ἀλλήλων.

στοῦς ('Εφ. 'Αρχ. 1896 σελ. 101), ἐν δὲ τῇ ΝΔ. γωνίᾳ ἔκειτο ἀνεστραμμένον τὸ βάθρον Λυδιάδου π ('Εφ. 'Αρχ. 1895 σελ. 263 ἑξ.(22)). Πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ κεῖνται οἱ λίθοι ξ, κ, λ, μ, ὧν ἐπειράθην νὰ ἀναπαραστήσω ἐν μέρει τὰ βάθρα· ξ= 'Εφ. 'Αρχ. 1896 σελ. 117, ἀριθ. 12 (πρβ. καὶ σελ. 118 ἑξ. ἀριθ. 13(23))· περὶ τῆς μαρμαρίνης βάσεως κ πρβ. αὐτ. ἀριθ. 11 σελ. 115, ὅπου καὶ περὶ μαρμαρίνου τινὸς ἐπικράνου ν, περὶ δὲ τοῦ λ ὅρα αὐτ. σελ. 241 (ἀριθ. 29)· τῆς δὲ ἐξ ἐγχωρίου λίθου βάσεως μ ἄδηλον τὸ βάθρον.

Τῶν ἄλλων εὑρημάτων τοῦ προνάου μνημονευθήτωσαν 1) ἀνεπίγραφος μαρμαρίνη στήλη Νικασίππου ('Εφημ. 'Αρχαιολ. 1896, σελ. 106, ἀριθ. 5). 2) βωμίσκος περιφερὴς κοινοῦ λίθου (ὕψ. 0.66, διαμ. 0.37 καὶ 0.43) μεθ' ὑποκοίλου ἐσχάρας φέρων ζώνην ἀνάγλυπτον περὶ τὸν λαιμόν. 3) βαθρίδιον περιφερὲς κοινοῦ λίθου (ὕψ. 0.79, διαμ. 0.42) μετὰ γεισιδίου καὶ ὁμοίου ἁπλοῦ κόσμου περὶ τὴν βάσιν. 4) ἁπλούστερον βαθρίδιον περιφερές, κοινοῦ λίθου (ὕψ. 0.70) δίχα τεθραυσμένον. 'Εν τῷ προνάῳ ὡσαύτως εὑρέθη μεταξὺ τοῦ βάθρου 'Αδριανοῦ καὶ τῆς εἰς τὸν σηκὸν εἰσόδου τὸ ἐν 'Εφημ. 'Αρχαιολ. 1896 σελ. 239 ἑξ., ἀριθ. 29, ἀναφερόμενον ἀκέφαλον ἄγαλμα, ἔτι δὲ κεφαλὴ γυναικὸς μαρμαρίνη (ὅλον ὕψ. 0.25) ἔχουσα τὴν κόμην ἔμπροσθεν μὲν κυματοειδῶς πως ἢ οὔλως ὡς ἐπὶ ὑποκειμένης στεφάνης ἀνεκτενισμένην (ὕψ. 0.09), ὄπισθεν δὲ κατὰ τὸ ἰνίον σπειροειδῶς πεπλεγμένην· τὰ δύο ταῦτα γλυπτὰ λείψανα ἀπόκεινται ἐν τῷ μουσείῳ Μεγαλοπόλεως.

'Η ἐκ τοῦ προδόμου εἰς τὸν σηκὸν εἴσοδος (πλάτ. 1.95) ἔχει οὐδὸν λίθον ὑπέρυθρον φέροντα ἔμπροσθεν κάτω κόσμον μετὰ κυματίου, ἐκ τῶν τοξοειδῶν δὲ ἰχνῶν, τῶν ἐπὶ τῶν προσκειμένων πλακῶν τοῦ προδόμου διακρινομένων, ἰδίᾳ φαίνεται ὅτι ἦν δίφυλλος πρὸς τὸν πρόδομον ἀνοιγομένη, ἕτερα δὲ δύο φύλλα ἀνεῴγοντο πρὸς τὸν σηκόν, καθ' ἃ φαίνεται ἐξ ὁμοίων ἰχνῶν παρα-

(22) 'Εκεῖ ἐν σελ. 263 ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ γράφε *0.24* ἀντὶ *0.14*.

(23) Εἰρήσθω ἐκ παρέργου ὅτι ἐκεῖ ἐν σελ. 121 στίχ. 8 ἐκ τυπωτικῆς παραδρομῆς ἐγράφη *ἐν* ἀντὶ *ἐν*.

τηρουμένων ἐπὶ τεσσάρων πλακῶν, αἵτινες κεῖνται ταπεινότερον μὲν τοῦ οὐδοῦ, ὑψηλότερον δὲ τοῦ δαπέδου τοῦ προδόμου· ἡ ἀμοιβαία χρονικὴ ἀναφορὰ τῶν δύο θυρωμάτων τυγχάνει ἄδηλος. Ἡ εἴσοδος, καθ' ἃ ἐκ πεπτωκότων λειψάνων εἰκάζεται, ἔφερε πέριξ πλαίσιον καὶ γεῖσον ὑπερύθρου λίθου.

β'. Σηκός. Τὸ δάπεδον τοῦ σηκοῦ κεῖται ὀλίγῳ ταπεινότερον τοῦ οὐδοῦ τῆς εἰσόδου (αἱ πρὸς τῷ οὐδῷ 4 πλάκες τοῦ σηκοῦ κεῖνται ὀλίγῳ ὑψηλότερον τοῦ λοιποῦ δαπέδου), διαιρεῖται δὲ διὰ διαφράγματος εἰς δύο χώρους, ὧν τὸν μὲν πρὸς ἀνατολὰς καταλαμβάνει τὸ ψηφωτόν (24), τὸν δὲ δυσμικὸν τὸ μέγα βάθρον.

Τὸ ψηφωτόν, ἐν μέρει κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ 1889 ἀναφανέν, ἀπεκάλυψα τῷ 1895. Δι' ἔλλειψιν φωτογραφικοῦ ἢ ἄλλου μέσου ἠναγκάσθην νὰ ἰχνογραφήσω κατὰ τὸ ἐνόν μοι πᾶσαν τὴν ψηφωτὴν παράστασιν (25), φοβούμενος μὴ μεταξὺ ἐπέλθῃ τις ζημία, ἐπεκάλυψα δ' εἶτα τὸ ἔδαφος πάλιν διὰ χωμάτων. Εὐτυχῶς κατὰ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ θέρους (1895) ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μετ' ἐμοῦ (ἐλθόντος μεταξὺ εἰς Ἀθήνας) ὁ ἀρχιτέκτων τῆς Ἑταιρείας κ. Ἀλέξανδρος Λυκάκης, ὅστις καὶ ἐξεπόνησεν ἐπὶ τόπου τὸ προσῆκον διάγραμμα, μεθ' ὃ ἐπέχωσα πάλιν τὸ ψηφωτὸν πρὸς πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης φθορᾶς.

Ἡ χάριν τῆς ψηφοθετήσεως γενομένη ὑπόστρωσις, ὡς ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μερῶν εἰκάζεται, ἐτελέσθη διὰ μικρῶν λίθων (περ. 0.10) καθέτως τεταγμένων, ἐφ' ὧν στρῶμα λεπτὸν πηλοῦ μετ' ἀσβέστου καὶ ἄμμου.

Τὸ ψηφωτὸν κατέχον πλάτος μὲν 9.25, μῆκος δὲ ἐξ Α. πρὸς Δ. 7.30 (διακόπτεται μόνον ὑπὸ τῶν πρὸς τῇ εἰσόδῳ τεσσάρων λιθίνων πλακῶν), ἐξικνεῖτο μέχρι τῶν τοίχων τοῦ σηκοῦ οὕτως, ὥστε θὰ ἐκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ χρίσματος αὐτῶν. Σύγκειται δὲ ἐκ

(24) Τῷ 1889 παρετήρησα ὡσεὶ ψηφῖδάς τινας καὶ μεταξὺ τοῦ μεγάλου βάθρου καὶ τῆς πρὸ αὐτοῦ στρώσεως τοῦ διαφράγματος· ἄδηλον ἂν ἀνῆκον εἰς ψηφωτὸν αὐτόθι κείμενον καὶ κατεστραμμένον ἢ ἄν, ὃ πιθανώτερον, προήρχοντο ἐκ τοῦ σῳζομένου μεγάλου ψηφωτοῦ.

(25) Τὰ λευκὰ λιθάρια δὲν διακρίνονται σαφῶς ἀπὸ τῶν ἑτεροχρόων· πρὸς εὐχερεστέραν διάκρισιν δύναται νὰ γίνηται ἐπὶ ἐκείνων χρῆσις γραφικῆς κιμωλίας ἵνα μᾶλλον ἐξαίρηται ἡ λευκότης.

λιθαρίων μικρῶν (0.02-0.03) ὑπερύθρου καὶ λευκοῦ χρώματος· καὶ τὸ μὲν πεδίον, ἐν ᾧ ἡ παράστασις, ἀποτελεῖται ἐκ ψηφίδων ἐρυθροῦ κοινοῦ λίθου, αἱ δὲ παριστάμεναι μορφαί, ἤγουν τὰ δύο θηρία καὶ τὰ κοσμήματα, ἐκ ψηφίδων λευκοχρόων (περὶ τῆς 1ης, 2ας καὶ 4ης ζώνης τοῦ πλαισίου πρβ. κατωτέρω) καὶ δὴ τὰ μὲν κοσμήματα ἐκ λιθαρίων τιτανολίθου, τὰ δὲ ζῷα ἐκ λιθαρίων μαρμάρου. Αἱ ἐσωτερικαὶ γραμμαὶ τοῦ ἀριστεροῦ λέοντος συνίστανται ἐκ ψηφίδων ἐρυθρῶν, ἡ δὲ χαίτη τοῦ δεξιοῦ ζώου ἐκ ψηφίδων λευκῶν κοινοῦ λίθου, ἡ δὲ προέκτασις τοῦ προσθίου ἀριστεροῦ σκέλους τούτου εἶνε ἐρυθρά.

Μεταξὺ τῶν δύο ζώων εἰκονίζονται λευκῷ κύκλος ὡς καρπὸς καὶ παρ' αὐτὸν φύλλον κισσοῦ μετὰ μίσχου, ὑπὲρ δὲ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σῴζονται ἴχνη τινὰ δυσδιάκριτα· ἴσως καὶ ἐνταῦθα, ὡς ἀλλαχοῦ, ἐγένετο ἐπισκευή τις τὸ πάλαι. Τὴν ἐν μέσῳ παράστασιν ταύτην περιβάλλει τετράγωνον πλαίσιον ἐκ 5 ζωνῶν, ὧν ἡ μὲν ἐσωτερικὴ φέρει τετράγωνα, ἐναλλὰξ καὶ ἀντιστρόφως λευκὰ καὶ ἐρυθρά, ὡς πυργίσκους μετ' ἐπάλξεων, καὶ κατὰ τὰς 4 γωνίας ἀνὰ ἓν πεντάφυλλον ἀνθέμιον (σῴζονται τὰ δύο), ἡ δὲ μετ' αὐτὴν (2α) καὶ ἡ 4η ζώνη ἀποτελεῖται ἐκ ταινίας σπειροειδοῦς μαιάνδρου (ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων ζωνῶν ἔγκειται ἐν τῇ θέσει τοῦ χρώματος· ἡ μὲν γὰρ 2α ἔχει τὸ ἐρυθρὸν πρὸς τὰ ἔξω, ἡ δὲ 4η πρὸς τὰ ἔσω)· μεταξὺ τῶν δύο ζωνῶν τῶν μαιάνδρων περιθέει 3η πλατυτέρα ζώνη ἐκ κλάδων καὶ κλωνῶν ἀνθούντων, ποικιλώτατα καὶ ἐν ποιᾷ τινι συμμετρίᾳ (οὐχὶ πλήρει) καμπτομένων καὶ συμπλεκομένων. Ἡ ἔξωθεν τῶν εἰρημένων (5η) ζώνη συνίσταται ἐκ λευκῶν λιθαρίων, πλὴν τῶν ἔμπροσθεν τοῦ νοτίου θυρώματος μέρους, ὅπερ φέρει ρόμβους λευκούς, κατὰ κορυφὴν ἐφαπτομένους ἀλλήλων, μετὰ τριγώνων ἐρυθρῶν ἐν τοῖς κενοῖς. Μεταξὺ δὲ τῆς Α. πλευρᾶς τῆς 5ης τοῦ ψηφωτοῦ ζώνης καὶ τοῦ σηκοπροδομίου τοίχου ὑπῆρχον ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰσόδου δύο ψηφοθετήματα συνεχόμενα μὲν πρὸς τὸ λοιπόν, ἀφοριζόμενα δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν εἰρημένων τεσσάρων πλακῶν· ἐπὶ τοῦ σῳζομένου (νοτίου) παρίσταται ἐν ἐρυθρῷ πεδίῳ ζεῦγος λευκῶν εὐτέχνων ἀνθεμίων πενταφύλλων· παρόμοιον πάντως, ὡς εἰκάσαι, ἦν καὶ τὸ πρὸς βορρᾶν ἀντίστοιχον, οὗπερ οὐδὲ ἴχνος διεσώθη.

Τὸ κατεστραμμένον τοῦ ψηφωτοῦ μέρος διακρίνεται ἐν τοῖς διαγράμμασι (πίν. 1 καὶ 2), ὑπάρχουσι δὲ ἐνιαχοῦ καὶ μέρη, ἔνθα ἐγένοντο πάλαι ἐπισκευαί, οἷον ἐπὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς 3ης ζώνης τοῦ πλαισίου, ἐκ μειζόνων λίθων, ἐν οἷς καὶ μέλανος χρώματος, ἀλλαχοῦ δὲ τεμάχια μικρὰ κεραμίδων ἐξήκουσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ψηφωτοῦ ἢ ὀλίγῳ ταπεινότερον αὐτῆς. Παρὰ τὸ νότιον τοῦ σηκοῦ θύρωμα τὰ ἐρυθρὰ λιθάριά εἰσι σκληρότερα καὶ ὀρφνότερα, ἐλάσσονα τῶν λοιπῶν· ὅτι δ' αὐτόθι ἐγένετο ἐπισκευή, δηλοῦται καὶ ἐκ τῆς τεταραγμένης εὐθυγραμμίας ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς ζώνης τοῦ ἐξωτερικοῦ μαιάνδρου καὶ ἐπέκεινα πρὸς νότον.

Τοῦ διαφράγματος, ὅπερ ἔκειτο μεταξὺ τοῦ ψηφωτοῦ καὶ τοῦ μεγάλου βάθρου, σῴζεται (μικρὸν τοῦ δαπέδου ὑπερέχουσα) ἡ στρῶσις, ἤτοι βάσις, συγκειμένη ἐκ στενῶν ὀρθογωνίων λίθων (πλάτ. 0.32), ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι κατὰ τόπους τόρμοι πρὸς ἵδρυσιν, ὡς εἰκάσαι, κιγκλιδώματος ἢ θωρακείου γενομένου εἰς ἀποκώλυσιν τῆς πρὸς τὸ μέγα βάθρον προσόδου τῶν πολλῶν· μικρὸν θύρωμα ὑπῆρχε πιθανῶς κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ διαφράγματος μᾶλλον ἢ κατὰ τὸ μέσον.

Τὸ μέγα βάθρον ἔχει σχῆμα ταυοειδές, ἤγουν ἀνάλογον τῇ θέσει τῶν ὑπὸ Παυσανίου (VIII, 37, 3) περιγραφομένων δύο ἱσταμένων καὶ δύο ἐν μέσῳ καθημένων ἀγαλμάτων, κατέχον δὲ κατὰ πλάτος ἅπαντα σχεδὸν τὸν πρὸς δυσμὰς χῶρον τοῦ σηκοῦ ἐᾷ μόνον στενὴν δίοδον ἑκατέρωθεν (περ. 0.40) καὶ ὀπίσω (0.525).

Τοῦ βάθρου τὰ ἔξω σύγκεινται ἐκ τεσσάρων ἐγχωρίου λίθου δόμων, ὧν ὁ μὲν κάτω (πλίνθος) ἦν ἁπλοῦς, ὁ δ' ἐπὶ τούτου (βάσις) ἔφερε κόσμον, ὁ δὲ 3ος συνίστατο ἐξ ὀρθοστατῶν καὶ ὁ 4ος ἀπετέλει τὸ ἐπίκρανον. Τὸ ἔνδον αὐτοῦ ἐπληροῦτο διὰ 4 σειρῶν μειζόνων λίθων, ἰσοδομικῶς τὰ πολλὰ τεταγμένων.

Ἡ θέσις τῶν 4 ἀγαλμάτων ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐστὶν ἤδη γνωστὴ ἐκ τῆς διηκριβωμένης τοῦ Παυσανίου περιγραφῆς: τὰ ἀγάλματα τῆς Δήμητρος καὶ Δεσποίνης ἦσαν ἐν μέσῳ καθήμενα ἐπὶ θρόνου (διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἔμπροσθεν προεξοχὴ τοῦ βάθρου), πρὸς νότον δὲ παρὰ τὴν Δήμητρα ἵστατο ἡ Ἄρτεμις, πρὸς βορρᾶν δὲ παρὰ τὴν Δέσποιναν ὁ τροφεὺς ταύτης Τιτὰν Ἄνυτος.

Τῶν ἀγαλμάτων τούτων εὑρέθησαν πλεῖστα μέρη, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ἦσαν λευκοῦ μαρμάρου τῶν Δολιανῶν, ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, καὶ δὴ τὰ τῆς Δήμητρος καὶ Δεσποίνης μείζονα τῶν τῆς 'Αρτέμιδος καὶ τοῦ 'Ανύτου (πρβ. Παυσ. VIII, 37, 3). Εὑρέθησαν δὲ πρὸς πλείστοις τεμαχίοις κλπ. τάδε: 1) κεφαλὴ ὑπερμεγέθης γυναικὸς μετὰ πέπλου. 2) κεφαλὴ γυναικὸς ἐλάσσων τῆς πρώτης, ἀλλὰ καὶ αὕτη ὑπερφυσικοῦ μεγέθους. 3) κεφαλὴ ἀνδρικὴ γενειάτου ἀνάλογος τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 μνημονευθείσῃ. 4) τεμάχιον ἐσθῆτος ποικίλοις κεκοσμημένον ἀναγλύφοις, ἐν οἷς δύο Νῖκαι (μείζονες τῶν λοιπῶν τοῦ τεμαχίου μορφῶν) κρατοῦσαι λυχνεῖα, Νηρηὶς ἐπὶ θαλασσίου τέρατος, ἄλλη ἐπὶ Τρίτωνος, τετράποδα ζῷα ἐν ἀνθρώπου στάσει καὶ ἱματισμῷ αὐλοῦντα, κιθαρίζοντα κλπ. ἔτι δὲ ἀετοί, πτερωτοὶ κεραυνοί, κλάδοι, σπειροειδὴς μαίανδρος κλπ. (πρβ. ἀνωτ. σελ. 96, σημ. 4[α]). 5) τὸ ἄνω κορμοῦ ἀγάλματος ὑπερμεγέθους γυναικείου, ὕψ. σῳζ. 0.87, πλάτ. 1.20, κοῖλος τὰ ὄπισθεν. 6) ἕτερος ἐλλιπὴς κορμὸς ἰσομεγέθης, εἰς τεμάχια. 7) τρία μεγάλα τεμάχια πέπλων ἢ ἱματίων (1.50-2.00×0.55-0.90). 8) τεμάχιον μετ' ἐσθῆτος φερούσης ἀνάγλυπτα πτηνά, πτερωτοὺς κεραυνούς, κλάδους κλπ. (1.05×0.32×0.30) ὡς τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 4, ἀλλ' ἐλλιπέστερον καὶ μὴ σῷζον, ὡς ἐκεῖνο, πτερωτὰς Νίκας ἢ ἄλλας μορφάς. 9) τεμάχιον ἀγάλματος μετ' ἀμπεχόνης, ἧς ἡ τέχνη φαίνεται ὡς μιμουμένη ἐριῶδές τι περίβλημα (0.80×0.40×0.30) ἴσως τῆς 'Αρτέμιδος. Πρὸς τούτοις εὑρέθησαν 4 μαρμάρινα ἀγαλμάτια ἐλλιπῆ, ὧν τὰ δύο, ἧττον βεβλαμμένα (ὕψ. περ. 0.50), ὡς Τριτωνίδων φαινόμενα, τὸ μὲν ἄνω μέχρι καὶ τῆς κοιλίας ἔχουσι σῶμα γυναικὸς γυμνῆς κρατούσης τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ περιφερὲς κανοῦν ἐπὶ κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν εὐθὺς πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀπίσω καμπτομένων καὶ ἑλικοειδῶς ἀνιόντων σκελῶν ἐστήριζον ὡσαύτως τὸ κανοῦν οὐ ἥπτοντο τὰ οὐραῖα· παρεμφερῆ πως ἦσαν καὶ τὰ ἕτερα δύο καὶ ἰδίᾳ τὸ ἕν.

Πάντα σχεδὸν τὰ εὑρημένα μετήνεγκα εἰς 'Αθήνας· καὶ αἱ μὲν κεφαλαὶ (ἀνωτ. ἀριθ. 1-3) καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐσθῆτος τεμάχιον, ἐν τῷ 'Αθηναϊκῷ μουσείῳ (αἴθουσα Γ', ἀριθ. 225[α]) εἰς κοινὴν θέαν κείμενα, εἰσὶν ἤδη καὶ τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένα. Τὰ

δὲ λοιπὰ ἐκτεθήσονται ὡσαύτως ἐν καιρῷ, ὅταν συγκολληθῶσι, κομισθῶσι δὲ καὶ τὰ ἐν Λυκοσούρᾳ δι' ἔλλειψιν ἁμαξιτοῦ (ἐκεῖθεν εἰς Μεγαλόπολιν) ὁδοῦ ἐναπομείναντα μεγάλα λείψανα, ἅτινα νῦν ἀπόκεινται ἐν τῷ ἐκεῖ τῷ 1890 ἱδρυθέντι μικρῷ μουσείῳ.

Καὶ αἱ μὲν ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 δύο κεφαλαὶ ἀνήκουσι τοῖς ἀγάλμασι τῆς 'Αρτέμιδος καὶ τοῦ Τιτᾶνος 'Ανύτου· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν πρόσθετοι, εὕρηκα δὲ δύο βολβοὺς ὀφθαλμῶν λευκοῦ μαρμάρου καὶ δισκάριον λίθινον ὡσεὶ ἶριν ὀφθαλμοῦ ἰώδους πως χρώματος μετὰ κόρης ἐκ διαφανοῦς ὕλης κυανῆς (μεταξὺ ἴριδος καὶ κόρης ὑπῆρχε λεπτὸν ἔλασμα ὑποπράσινον χαλκοῦν;).

Τῶν δὲ δύο κορμῶν ὁ μὲν ὑπ' ἀριθ. 6, ἅτε σῴζων μέρος εὐρέος τινὸς πράγματος, (τῆς παρὰ Παυσανίᾳ μνημονευομένης κίστης), ἀνήκει τῇ Δεσποίνῃ, ὁ δὲ ὑπ' ἀριθ. 5 (τῆς Δήμητρος) (26) φέρει χιτῶνα ἐῶντα τὸ ἄνω τοῦ στέρνου γυμνὸν καὶ σῴζει ἔμπροσθεν ἐπὶ ἑκατέρου ὤμου ἀνὰ ἕνα βόστρυχον· τῶν βοστρύχων τούτων ὁ μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ στέρνου (ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι) καθήκει ταπεινότερον τοῦ ἀντιστοίχου, ἐκ τούτου δὲ ἰδίᾳ καὶ τῶν σῳζομένων τοῦ λαιμοῦ ἰχνῶν εἰκάζεται, ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ κορμοῦ τούτου ἐστρέφετο πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὦμον (ἐκ τοῦ Παυσανίου γινώσκομεν ὅτι ἡ Δημήτηρ πρὸς τὰ ἑαυτῆς ἀριστερὰ εἶχε τὴν Δέσποιναν καὶ ἔπειτα τὸν Ἄνυτον, πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ μόνην τὴν Ἄρτεμιν)· ὁ λαιμὸς τοῦ κορμοῦ τούτου καὶ ἡ κεφαλὴ ἦσαν ἐξ ἄλλου τεμαχίου μαρμάρου, διότι ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ θώρακος ἐν μέσῳ ὑπάρχει μικρὰ κοιλότης χάριν γόμφου ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω φερομένη (27), κοιλότης δὲ γόμφου ὑπάρχει καὶ ὑπὸ τὸν λαιμὸν τῆς ἐν τῷ 'Αθηναϊκῷ μουσείῳ μεγάλης πεπλοφόρου κεφαλῆς (ἀνωτ. ἀριθ. 1), ἥτις ὡσαύτως πρὸς τὰ ἑαυτῆς ἀριστερὰ φαίνεται στρεφομένη.

Τῆς δὲ τετάρτης, ἤτοι τῆς δευτέρας ὑπερμεγέθους, κεφαλῆς εὕρηκα (πρὸς Β. τοῦ Ναοῦ τῷ 1895) μόνην τὴν ῥῖνα (ὕψ. 0.08)·

(26) Μένει ἐν Λυκοσούρᾳ.

(27) 'Εκ τούτου ἰδίᾳ καὶ ἐξ ἑτέρων ἀλλαχοῦ τόρμων δηλοῦται ὅτι τὸ ἐπὶ Παυσανίου (VIII, 37, 3) διαδιδόμενον, ὅτι τὰ δύο ἀγάλματα καὶ ὁ θρόνος καὶ ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας θρῆνυς δὲν συνεδέοντο διὰ σιδήρου ἀλλ' ἦσαν ἑνὸς ὁμοίως λίθου ὀρυχθέντος ἐντὸς τοῦ περιβόλου κατὰ ὄψιν ὀνείρατος, ἦν ἁπλοῦς οὐκ ἐν πάνυ προσφάτῳ πιθανῶς χρόνῳ πλασθεὶς θρῦλος.

ἀμφίβολον, ἂν ἐν τοῖς Ἀθήνησιν εὑρισκομένοις τεμαχίοις σῴζονται καὶ ἕτερα μέρη τῆς κεφαλῆς ταύτης.

Εὑρέθησαν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν λειψάνων τούτων ἐν τῷ σηκῷ ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου βάθρου μέχρι τοῦ οὐδοῦ τῆς ἐκ τοῦ προδόμου εἰσόδου, καὶ δὴ πρῶτον τὸ καλὸν τῆς ἐσθῆτος τεμάχιον (ἀνωτ. ἀριθ. 4), ἔπειτα δὲ (περ. 3.00-3.50 ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου) ἡ πεπλοφόρος κεφαλὴ (ὑπτία, περ. 3.00 ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν προεξοχῆς τοῦ βάθρου), πρὸς ἀνατολὰς δὲ αὐτῆς ἡ τοῦ Ἀνύτου (πρὸς Β. βλέπουσα)· ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀρτέμιδος εὑρέθη (ὑπτία) πρὸς Α. τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ πάλαι ἵστατο, ἤτοι πρὸς Α. (πλησίον) τῆς νοτίας μοίρας τοῦ βάθρου, ὁ δὲ ἐν Λυκοσούρᾳ μένων κορμὸς (ἀνωτ. ἀριθ. 5) κατὰ τὸ Β. τοῦ βάθρου κατὰ τὴν ΒΔ. γωνίαν τοῦ ναοῦ.

Τῶν λοιπῶν τοῦ σηκοῦ εὑρημάτων ἀναγραφήτωσαν α') αἱ δύο ἢ τρεῖς τράπεζαι ἃς ἐδημοσίευσα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 107-111, ἀριθ. 6 (28) καὶ 7. β') τὰ δύο βαθρίδια Ἰουλίου καὶ Ἰουλίας Λάκωνος (Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 111-113, ἀριθ. 8 καὶ 9). γ') τὸ δενδροειδὲς βάθρον Φιλοπάππου (Ἐφ. Ἀρχ. 1896, σελ. 127-30, ἀριθ. 16). δ') ὄψις βάθρου Ξενάρχου Ὀνασικράτους (Ἐφ. Ἀρχ. 1896, σελ. 235, ἀριθ. 26). ε') βωμίσκος Ἐπαγάθου (αὐτ. σελ. 238, ἀριθ. 28). ς') κορμὸς ὡσεὶ Νίκης ἐν χιτῶνι μετὰ διπλοϊδίου ἐζωσμένου ἀχειριδώτῳ προβαλλούσης τὸ δεξιὸν σκέλος (ὕψ. ἀπὸ λαιμοῦ ἕως γονάτων περ. 0.55· ἀπόκειται ἐν τῷ μουσείῳ Μεγαλοπόλεως).

Ἄλλων ἀναθημάτων λόγου ἄξιά εἰσιν εἰδώλια πήλινα κριῶν (μήκ. περ. 0.10) καὶ συνεσπειραμένων ὄφεων (διαμ. περ. 0.05).

Τὸ νότιον θύρωμα τοῦ σηκοῦ ἐκ τῶν διασωθέντων λειψάνων δύναται νὰ παρασταθῇ ἐν διαγράμματι πλῆρες. Ἐγένετο πιθανῶς ἀρχῆθεν σὺν τῷ νοτίῳ τοῦ ναοῦ τοίχῳ (οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ θυρώματος τῶν ὀρθοστατῶν ὁριζόντιοι λίθοι δὲν φέρουσιν ἄνω τόρμους). Εἶχε δὲ δύο πρὸς τὸν σηκὸν ἀνοιγόμενα φύλλα, ὧν τὸ

(28) Ἐκεῖ ἐν σελ. 109 ἐκ παραδρομῆς, εὐνοήτου ἄλλως τυγχανούσης, ἐγράφη ἐν στίχ. 6 «κατωτ. ἀρ. 5, 8,» ἀντὶ «ἀνωτ. ἀρ. 5, κατωτ. ἀρ. 8,» ἐν δὲ τῇ προτελευταίᾳ παραγράφῳ στίχ. 4 «δεξιοῦ» ἀντὶ «ἀριστεροῦ» καὶ στίχ. 7 «ἀριστεροῦ» ἀντὶ «δεξιοῦ».

πρὸς δυσμὰς ἐχάραξε ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ ἴχνος τῆς στροφῆς. Τῶν στροφέων εὑρέθησαν τὰ δύο χαλκᾶ περιβλήματα (τὸ ἕτερον κατὰ χώραν ἐν τῇ ἀνατολικῇ κοιλότητι τοῦ λίθου), ὕψ. 0.07, διαμ. 0.07. Τοιαῦτα κέκτηται καὶ ἄλλα τὸ Ἀθήνησι Μουσεῖον (ἐν Χαλκοθήκῃ, ἀριθ. 8004-8006) (29).

Ἐκ τοῦ νοτίου θυρώματος διὰ 3 βαθμίδων κατερχόμεθα εἰς διάδρομον διήκοντα μεταξὺ τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς ἀντηρίδος, πλάτους περ. 1.65. Ὁ διάδρομος στενοῦται ἐν δυσὶ τόποις ἕνεκα τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ νοτίου θυρώματος καὶ τῶν τῆς προστάσεως τοῦ ναοῦ.

Ἡ ἀντηρίς, ἐξ ὀγκολίθων ἐγχωρίων κατεσκευασμένη ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὑψώματος Τερζῆ ἀντικρὺ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ Ναοῦ εἰς μῆκος ἄνω μὲν (ἐπὶ τοῦ 10ου ἀναβαθμοῦ) ἴσον τῷ τοῦ Ναοῦ, πρὸς δὲ τὰ κάτω βαθμηδὸν μεῖζον. Οἱ ἀναβαθμοὶ (πλατ. 0.43-0.85) ἀρχόμενοι κάτω ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ διαδρόμου δὲν ἐξικνοῦνται μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὑψώματος. Καὶ δὲν ἀπεκάλυψα μὲν αὐτοὺς ἐντελῶς (τὸ μὲν δι' ἔλλειψιν χρόνου, τὸ δὲ ὑπὸ φόβου μὴ λίθοι ἄνωθεν καταπίπτοντες ἐπενέγκωσι ζημίαν τινὰ τῷ ναῷ, πρὶν ἐγκαίρως ἀποσοβηθῇ πᾶς κίνδυνος), ἀνέσκαψα ὅμως ἐν μέσῳ καὶ καθ' ἑκατέραν τὴν ἄκραν ἱκανὸν μέρος, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ τὸ τοῦ ὅλου σχῆμα, οὕτω δὲ καὶ ἀπεδόθη δεόντως ἐν τῷ διαγράμματι (πίν. 1)· μεταξὺ τῶν ὀγκολίθων εὕρηται πολλαχοῦ μικρὸν κενὸν ἴσως πρὸς ἐκροὴν τῶν κατασταζόντων ὀμβρίων ὑδάτων.

Ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος κατακεχωσμένης ἤδη, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴρηται, διωχετεύθη ὑδραγωγεῖον πηλίνων σωλήνων (διαμ. 0.05-0.09), ὅπερ προερχόμενον, καθ' ἃ φαίνεται, ἐκ τῶν δυσμικῶν τοῦ Τερζῆ κατέληγεν εἰς μολύβδινον σωλῆνα ἀντικρύ που τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ προνάου, 0.90 ὑπερθεν τοῦ 4ου ἐκ τῶν κάτω

(29) *A. de Ridder* Catalogue des bronzes de la Société Archéolog. d'Athènes (1894) N° 589-591.

ἀναβαθμοῦ· ὁ μολύβδινος σωλὴν (30) ἔχων μῆκος 1.90 ἀποτελεῖται ἐξ ἐλάσματος (πάχ. 0.005), οὗ δύο μακραὶ πλευραί εἰσιν ἀλλήλαις συγκεκολλημέναι οὕτως ὥστε ἡ τομὴ τοῦ σωλῆνος δὲν εἶνε κυλινδρική, ἀλλ' ᾠοειδὴς (διαμ. 0.06×0.035). Τοὺς πηλίνους σωλῆνας ἀπεκάλυψα καὶ ἀπέναντι τοῦ νοτίου θυρώματος τοῦ Ναοῦ, 1.20 ἄνωθεν τῆς γωνίας τοῦ 7ου ἀναβαθμοῦ· τὸ λοιπὸν τοῦ ὑδραγωγείου μέρος, ὡς καὶ ἡ πηγὴ αὐτοῦ, ἔμεινεν ἀνεξερεύνητος.

Ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ πρὸς τῷ κάτω ἀναβαθμῷ κεῖνται δύο βάθρα ἀγαλμάτων περιφερῆ, λίθου ἐγχωρίου. Τούτων τὸ μὲν πρὸς Νότον (ἀντικρύ που τοῦ 3ου κίονος) σῴζεται πλῆρες συγκείμενον ἐξ ὑποβάθρου, σώματος κυλινδρικοῦ (ὕψ. 0.81, μετὰ κόσμου περί τε τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω χεῖλος) καὶ ἐπικράνου, ἐφ' οὗ τύποι τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς στηριζομένου χαλκοῦ ἀγάλματος· εὑρέθη πεπτωκὸς παρὰ τὴν οἰκείαν θέσιν. Τοῦ δὲ βορείου (κειμένου ἀντικρὺ τοῦ 2ου κίονος) πρὸς τῇ βάσει εὑρέθη χαμαὶ ὁ κύλινδρος (ὕψ. 79) φέρων ὅμοιον τῷ τοῦ νοτίου κόσμον· τούτῳ νομίζω ὅτι ἀνήκει ἐπίκρανόν τι ἀνάλογον εὑρεθὲν ἐν τῇ Στοᾷ.

Β' Στοά.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ περιβόλῳ Στοᾶς ὁ Παυσανίας λέγει (VIII, 37, 1) σαφῶς τάδε: «ἰόντων δὲ ἐπὶ τὸν ναὸν στοά τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ λίθου λευκοῦ τύποι κλπ.», παρακατιὼν δὲ ἀναγράφει πρὸ τοῦ ναοῦ τρεῖς βωμούς. Ἡ περιγραφὴ τοῦ ἀρχαίου περιηγητοῦ συμφωνεῖ, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται, πρὸς τὰ εὑρημένα ἐρείπια. Ἡ μόνη ὁδός, δι' ἧς ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἱερὸν ἔβαινε πρὸς τὸν Ναόν, ἦγεν ἐξ ἀνατολῶν καὶ δὴ πρὸς Ν. τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ τῆς Στοᾶς· διότι πρὸς Ν. καὶ Δ. ἐκτείνεται ἢ καταβαίνει ὁ λοφίσκος Τερζῆ, πρὸς δὲ Β. τὸ ἐπίπεδον κλίνει ἀποτόμως παρὰ τὸν περίβολον· ἄλλως δέ, καὶ ἂν ὑπῆρχε δίοδος πρὸς Β. τῆς Στοᾶς, ὁ πρὸς τὸν Ναὸν βαίνων

(30) Ἀπόκειται τριχῆ τεθραυσμένος ἐν τῷ μουσείῳ Λυκοσούρας.

ἔμελλε νὰ φθάσῃ, ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἐκτάσεως τῆς Στοᾶς καὶ τῆς πρὸς τῷ Ναῷ θέσεως τοῦ δυσμικοῦ μέρους αὐτῆς, εἰς τὸ βόρειον ἢ δυσμικὸν μέρος τοῦ Ναοῦ, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα τὸ πρόσωπον τῆς Στοᾶς ἔβλεπε πρὸς νότον, ὅπου ἵδρυντο καὶ οἱ βωμοὶ πρὸ τοῦ ναοῦ.

Τῆς Στοᾶς σῴζονται ἐν μικρῷ τινι ὕψει τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς. Μῆκος ἐσωτερ. 64 μέτρ., πλάτος τοῦ πρὸς νότον χώρου 5.82 (τοσοῦτόν που καὶ τὸ τοῦ Β. χώρου), πάχος τοίχων 0.70.

Ὁ τοῖχος β τῆς στοᾶς συνδεῖται μετὰ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου γ διὰ πλαγίων τοίχων, σῴζει δὲ 6 ἐπιμήκεις λίθους (4 κατὰ τὸ μέσον καὶ 2 κατὰ τὸ δυσμικὸν ἄκρον) ὁριζοντίως κειμένους μετὰ τόρμων ἐνιαχοῦ κιόνων καὶ παραστάδος. Οὕτω φαίνεται ἡ στοὰ ὡς διπλῆ οὖσα μετὰ στυλοβάτου ἐν μέσῳ, εἰς δύο κλίτη ἢ μοίρας αὐτὴν διαιροῦντος. Τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀντίκεινται πλείονες λόγοι. Ὁ νότιος τῆς στοᾶς τοῖχος α, κατὰ μέγα μέρος κανονικῶς κατεστραμμένος, φέρει ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας πολλαχοῦ τόρμους καὶ τὰς γνωστὰς ἀβαθεῖς κοιλότητας, αἵτινες ἐγλύφοντο ἵνα διὰ τοῦ μοχλοῦ προσωθῶνται οἱ ἄνωθεν λίθοι χάριν τῆς ἀκριβοῦς πρὸς ἀλλήλους ἁρμογῆς. Τοῦ δὲ τοίχου β σῴζονται δύο συνήθως δόμοι λίθων ποικίλου μεγέθους καὶ σχήματος, ὧν ἡ ἄνω ἐπιφάνεια δὲν εἶνε παντάπασι λεία καὶ ἰσόπεδος. Ἐπὶ τούτων κεῖνται οἱ 6 εἰρημένοι λίθοι καὶ δὴ ὀλίγῳ βορειότερον τοῦ θεμελίου (καίτοι τοῦτο ἐνεδέχετο νὰ προέρχηται καὶ ἐκ προσωθήσεως ἐκ νότου) καὶ οὐχὶ ἀμέσως ἄνωθεν ἀλλὰ παρεμπίπτοντος στρώματος χώματος ἢ πηλοῦ (ὕψ. 0.05-0.06) μετὰ τεμαχίων ἐνιαχοῦ κεραμίδων πηλίνων· τὰ δὲ περὶ τοῦ νοτίου τοίχου εἰρημένα λογιζόμενος ἀνήγειρα τοὺς ἐπιμήκεις ἐκείνους τοῦ τοίχου β λίθους, ἵνα παρατηρήσω ἂν κάτωθεν φέρουσι τόρμους· καὶ πράγματι κατὰ τὸ ἕτερον αὐτῶν στενὸν ἄκρον ὑπάρχει κάτω τὸ $^1/_2$ τόρμου μικροῦ, ὅστις προδήλως ἦν ἄχρηστος ἂν ἀρχῆθεν οἱ λίθοι οὗτοι προωρίζοντο νὰ τεθῶσιν ὅπως νῦν κεῖνται. Πρὸς δὲ τούτοις, ἂν πρὸς τῇ τοῦ νοτίου θεμελίου α ὑποτεθῇ καὶ μέση ἀνέκαθεν κιονοστοιχία (ἐπὶ τοῦ τοίχου β), παραστάδες κατὰ τὰ ἄκρα ἦσαν, ὡς ἐκ τοῦ συνήθους εἰκάσαι, περιτταί, τοιαύτην δ' ἐν τούτοις κατὰ τὸ δυσμικὸν τοῦ τοίχου β μαρτυροῦσιν ὑπάρχουσαν

οἱ ἐπὶ τοῦ αὐτόθι λίθου τόρμοι. Τέλος δὲ ὁ ἀπὸ τοίχου γ πρὸς τὸν β φερόμενος δυσμικὸς τοῖχος οὔτε κατὰ τὴν προσήκουσαν οἰκοδομικὴν δέσιν συνάπτεται μετὰ τοῦ β, οὔτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς γραμμῆς κεῖται· τοὐναντίον δὲ ὁ τοῖχος β συνδεῖται κατὰ τὸν κανόνα μετὰ τοῦ μεταξὺ α καὶ β δυσμικοῦ τοίχου, ὅστις ἅμα ἀποτελεῖ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον τοῦ δωματίου ω.

Ἐκ τῶν εἰρημένων εἰκάζεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω β λίθοι, ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τοῦ νοτίου τῆς στοᾶς θεμελίου α (ἤγουν ἐπὶ τοῦ προσώπου) ὡς στυλοβάται κείμενοι, μετετέθησαν ὕστερον ὅπου σήμερον εὕρηνται, ἴσως ἵνα εὐρυνθῇ καὶ ὁ μεταξὺ στοᾶς καὶ βωμῶν χῶρος, ὕστερον δ' ἐπῆλθε καὶ ἡ μετὰ τοῦ γ σύνδεσις τοῦ β καὶ ἡ προσθήκη τοῦ πρὸς Δ. λοξοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου.

Περὶ τῶν ἀντηρίδων τῆς στοᾶς ἐγένετο λόγος ἐν ἀρχῇ (σελ. 100).

Τὸ πρόσωπον τῆς Στοᾶς, ὡς ἐκ τῶν εὑρεθέντων λειψάνων ἀποδείκνυται, ἦν δωρικοῦ ρυθμοῦ, λίθου ἐγχωρίου, εὑρέθησαν δὲ κίονες ἀρράβδωτοι (ὧν οἱ δύο κάτω τόρμοι ἔχουσι μετάκεντρον διάστημα ἀνάλογον τῷ τῶν εἰρημένων στυλοβατικῶν λίθων) καὶ μέρη θριγκοῦ ἱκανὰ νὰ ἀποδώσωσιν ἐν διαγράμματι ἀναπαράστασιν τοῦ οἰκοδομήματος. Εὑρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια ἡμικιόνων μετὰ δωρικῶν ραβδώσεων καὶ τετραγώνου ἐγγλυφῆς (χάριν τοιχίων) ἐπὶ τῶν δύο πλαγίων ἐπιφανειῶν κατὰ μῆκος μέχρι τινὸς ὕψους· ἓν σῴζει καὶ τεκτονικὸν ἀγκῶνα.

Κατὰ τὸ δυσμικὸν τῆς στοᾶς εὑρέθη τὸ μετ' ὀνομάτων τῆς οἰκίας τοῦ ἱστορικοῦ Πολυβίου βάθρον (Θεαρίδαν), ὃ ἐξέδωκα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1895 σελ. 270 ἑξ. (πρβ. Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 123, σημ. 33). Ἄλλων εὑρημάτων ἦν ἡ στοὰ σχεδὸν παντάπασιν ἔρημος. Ἂν τὰ παρὰ Παυσανίᾳ (VIII, 37, 1-2) ἀνάγλυφα Πολυβίου κλπ. κατέπεσον εἰς τοὺς πρὸς Β. ὑποκειμένους ἀγροὺς ἢ κατεστράφησαν, διατελεῖ ἄδηλον.

Ἡ στοά, ὅσον ἐκ τοῦ νοτίου θεμελίου α εἰκάζεται, δὲν ἀνάγεται εἰς νεωτέρους τοῦ Ναοῦ χρόνους· τὸ γὰρ δυσμικὸν τοῦ α μέρος ἔστιν ὅπου φαίνεται ὡς εἰσχωροῦν ὑπὸ τὴν εὐθυντηρίαν τοῦ ναοῦ.

Σύγχρονον τῇ στοᾷ εἶνε τὸ δωμάτιον ω, καθ' ἃ κυρίως ἐμ-

φαίνεται ἐκ τῆς μετὰ τούτου οἰκοδομικῆς δέσεως τοῦ τοίχου 6· τὸ δωμάτιον τοῦτο εἶνε τετράγωνον, βαθύτατα κατὰ τὴν ΒΔ. μάλιστα γωνίαν τεθεμελιωμένον (μέχρι βάθους ἢ ὕψους ὡς 2 1/2 μέτρων). Οἱ τοῖχοι ἐκ δύο συνήθως σειρῶν λίθων (ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς παρειᾶς) συγκείμενοι καὶ κατὰ τὸ ἐκεῖ σύνηθες ἰσοδομικὸν μετ' ἀνωμαλιῶν σύστημα ἐκτισμένοι, ἦσαν, ὡς φαίνεται, ἔσωθεν ἀσβεστόχριστοι (σῴζονται εἰς μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὕψος), ἴχνη δὲ ἀσβέστου παρετηρήθησαν καὶ ἐν μικρῷ λίθῳ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ δυσμικοῦ τοίχου. Ἐν τῷ βάθει παρὰ τὴν δυσμικὴν πλευρὰν εὑρέθη κόνις ἀνθράκων, ἀλλαχοῦ δὲ ἐν τῷ δωματίῳ οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο πλὴν ἀστραγάλου χαλκοῦ (μήκ. 0.02), συντριμμάτων μελαμβαφῶν ἀγγείων καὶ ἀγαλματίου χαλκοῦ. Τὸ ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0.078), τέχνης ἀρχαϊκῆς, παρίστησι γυναῖκα (Ἀθηνᾶν πιθανῶς· πρβ. καὶ τὴν ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς, Παυσαν. VIII 37, 12) φέρουσαν ποδήρη ἄπτυχον χιτῶνα ἀχειρίδωτον· διὰ τῆς ἐκτεταμένης καὶ μικρὸν ἀνακεκαμμένης δεξιᾶς ἐκράτει, ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ παλάμῃ αὔλακος δηλοῦται, ραβδίον τι (δόρυ) ἐν στάσει ἐπιτιθεμένης, διὰ δὲ τῆς προκεκαμμένης ἀριστερᾶς ἐκράτει πιθανῶς ἀσπίδα πρόσθετον. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει κάλυμμα ὡς κράνος καθῆκον ὀπίσω ἐν τοξοειδεῖ ἄκρᾳ ἐπὶ τοῦ αὐχένος ὥς που ἡ κόμη ἀρχαϊκῶν ἀγαλμάτων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς φέρει αὔλακα ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω διήκουσαν (ἴσως πρὸς ἐφαρμογὴν κυμβάχου λόφου), ἑκατέρωθεν δὲ κατὰ τὸ βρεγματικὸν ὀστοῦν ὠτοειδῆ ἀπόφυσιν ὡς φαλάρων. Ὑπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ἀτέχνους πόδας ὑπάρχει ἐξοχὴ γόμφου πρὸς ἔνθεσιν ἐπὶ τοῦ (μὴ εὑρεθέντος) βαθριδίου.

Ἅγ. Ἀθανάσιος. Τάφοι. Τὸ πρὸς Α. τῆς Στοᾶς κατερηριμμένον ἐκκλησίδιον ᾠκοδόμητο κυρίως ἐκ παντοίων ἐξειργασμένων λίθων τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Στοᾶς καὶ τῶν βάθρων (31),

(31) Κατὰ τὸ ἀριστερὸν τῆς εἰσόδου εὑρέθη ἐν τῷ τοίχῳ ἐνεκτισμένον τὸ ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 125 ἑξ., ἀριθ. 14-15 ἐκδεδομένον βάθρον (ἀνατετραμμένον, ἔχον τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 ἐνεπίγραφον ἐπιφάνειαν πρὸς δυσμὰς βλέπουσαν).

σύγκεινται δὲ οἱ τοῖχοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ δύο στοίχων ὀρθοστατῶν, ὑφ' οὓς πολλαχοῦ κίονες τῆς στοᾶς κατὰ μῆκος ἐκτάδην κείμενοι. Ἄδηλον ἂν ἐνταῦθα ὑπῆρχεν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα.

Ἡ κυρία εἴσοδος τῆς Ἐκκλησίας ἦν ἐπὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς· ἐν τῇ ἀντικρὺ αὐτῆς ἀνατολ. κόγχῃ εὕρηται σπόνδυλος ἀρραβδώτου κίονος ὡς βάσις πιθανῶς τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Τὸ ἔδαφος τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν δυσμικὴν μοῖραν ἦν ἐστρωμένον διὰ μεγάλων πλακῶν καλυπτουσῶν ἐν μέρει καὶ τοὺς ἐνταῦθα τάφους. Τῶν δύο μεγάλων αὐτόθι τάφων (πίν. 1) ὁ μὲν παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν περιεῖχε δύο νεκρούς, πρὸς ἀνατολὰς ἤτοι χριστιανικῶς βλέποντας, ἦν δὲ ἐστρωμένος διὰ τετραγώνων (☐ 0.29) πηλίνων πλίνθων· αἱ δύο μικραὶ πλευραὶ αὐτοῦ ἀπετελοῦντο ἐκ πλίνθων ὀρθίων, τὰ δ' ἄλλα ὁ τάφος ἦν λιθόκτιστος, ὡς καὶ οἱ πλεῖστοι ἄλλοι τάφοι, ἤγουν ἔφερεν ὡς τοιχώματα πλείονας καθέτους μετρίας τὸ μέγεθος πλάκας. Ὁ δὲ παρὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν περιεῖχεν ὡσαύτως δύο νεκροὺς καὶ ἦν ἐκ πλακῶν λιθίνων μετὰ πηλίνων πλίνθων ἐν τοῖς κενοῖς κατεσκευασμένος. Ἕτερος τάφος πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας περιεῖχε τρία κρανία. Εὕρημα ἐντὸς τῶν τάφων τούτων, ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, οὐδὲν ὑπῆρχεν.

Κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ὑπῆρχεν ἐλάσσων εἴσοδος μετὰ προθύρου, ἑτέρας δὲ κόγχης σῴζεται μέρος πρὸς Β. τῆς προειρημένης· ἐνταῦθα κεῖται τάφος (περιεῖχε δύο νεκροὺς) ἔσωθεν ἐπαληλιμμένος, διὰ τετραγώνων μεγάλων πλακῶν καὶ μαρμάρου μεταγενεστέρου κεκαλυμμένος.

Οἱ τάφοι καθόλου ἐκτείνονται καὶ πρὸς δυσμὰς πρὸς τὸ ανατολ. ἥμισύ που τῆς στοᾶς, ἀνάγονται δὲ εἰς τοὺς μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς στοᾶς χρόνους (πρβ. καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ πλαγίου τοίχου, ὅστις συνδέει τὸν τοῖχον γ μετὰ τοῦ τοίχου β τῆς Στοᾶς)· ἔφερον δὲ τοὺς νεκροὺς χριστιανικῶς βλέποντας.

Γ' Βωμοί.

Κατὰ Παυσανίαν (VIII, 37, 2) ὁ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν εὑρίσκει δεξιὰ τὴν Στοάν, πρὸ δὲ τοῦ Ναοῦ Δήμητρί τέ ἐστι

βωμὸς καὶ ἕτερος Δεσποίνῃ, μετ' αὐτὸν δὲ μεγάλης Μητρός».

Ἐν τοῖς ἐρειπίοις συμφώνως τῇ τοῦ Παυσανίᾳ μαρτυρίᾳ παρατηροῦνται πρὸς Ν. τῆς Στοᾶς τὰ κάτω μέρη τριῶν βωμοειδῶν κτισμάτων. Τούτων τὸ μὲν πρὸς ἀνατολὰς σύγκειται πέριξ ἐκ τεμαχίων μαρμάρων ὑδρορρόης κλπ. (ὕψ. περ. 0.20 πάχ. 0.25), ἐντὸς δὲ ἔχει λείψανα δύο σκελῶν θεμελίων εἰς ὀρθὴν γωνίαν συναπτομένων καὶ συνισταμένων ἐκ φαιῶν λίθων, οἳ νῦν ἐνιαχοῦ «ἄγρια ἀκόνια» καλοῦνται· φαίνεται πιθανὴ μετασκευή τις τοῦ βωμοῦ τούτου. Τὸ δὲ δεύτερον (πρὸς δυσμὰς τοῦ εἰρημένου, 24.30 ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου τοῦ Ναοῦ) εἶνε κανονικώτερον ἐκτισμένον ἐκ μεγάλων ἐγχωρίων τιτανολίθων, ὧν διασώζονται μέρη δύο δόμων, Τοῦ δὲ τρίτου (πρὸς Δ. τοῦ δευτέρου) διεσώθησαν μόνον τρεῖς λίθοι πλάτ. ὡς 0.45-0.65· μνημονευθήτωσαν δὲ καὶ δύο πρὸς Ν. αὐτῶν κείμενοι λίθοι μήκ. 0.30-0.50 καίπερ πιθανῶς οὐχὶ τῷ κτίσματι ἀνήκοντες.

Τὰ τρία ταῦτα κτίσματα δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι, κατὰ Παυσανίαν, τὸ μὲν πρὸς Α. τῆς Δήμητρος, τὸ δὲ ἐν μέσῳ τῆς Δεσποίνης, τὸ δὲ πρὸς Δ. τῆς Μεγάλης Μητρός.

Δ' Ἄλλαι ἔρευναι.

Ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Ἁγ. Ἡλίου μικρὰ γενομένη σκαφικὴ ἀπόπειρα οὐδὲν προήνεγκεν εἰς φῶς.

Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς πλευρὰν ἐν μικρᾷ σκαφικῇ ἐρεύνῃ, ἥτις δεῖται ἐπαναλήψεως, εὑρέθησαν, πλησίον θεμελίων τινῶν ἐγχωρίου λίθου μήκ. 5.50, δύο ἀρχιτεκτονικὰ μάρμαρα.

Ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Τερζῆ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἕνεκα τῆς τελείας αὐτόθι καταστροφῆς οὐδὲν πιθανῶς ἄξιον μνείας προσδοκᾶται· φαίνονται μόνον μέρη τοῦ πρὸς Β. θριγκώματος τοῦ λόφου. Κατὰ τὸ δυσμικὸν δὲ μέρος ἀντικρύ που (ἄνωθεν) τοῦ δυσμικοῦ ἄκρου τοῦ εἰρημένου πρὸς Β. τοῦ Ναοῦ περιβόλου

ἐφαίνετο πολυγωνικὸς τοῖχος καὶ παρ' αὐτὸν δεξαμενὴ εὐπαγής, ἧς κάτωθεν ἄλλα λείψανα τοίχων ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων καλῶς ἐξειργασμένων. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα ἔμελλον νὰ γένωνται ὑποκείμενον ἐρεύνης ἐν προσεχεῖ ἀνασκαφικῇ περιόδῳ. Τότε δ' ἐγὼ περατώσας τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Στοᾶς μετὰ τῶν βωμῶν, εἰς ὃ καὶ κυρίως ἀφεώρα ἡ ἐμὴ τοῦ 1895 ἐργασία, ἐπανῆλθον ἐκ Λυκοσούρας, ὅπου ἔμεινεν ὁ πρό τινος ἐντολῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐκεῖσε ἐλθὼν κ. Ἰωάννης Λύρης, εἰς Ἀθήνας, ὁπόθεν μετὰ δύο ἑβδομάδας μετέβην πάλιν εἰς Λυκόσουραν μετὰ τοῦ κ. Λυκάκη, μέλλοντος νὰ ἐκπονήσῃ τὸ διάγραμμα τοῦ ἀνεσκαμμένου χώρου. Ἐν τῷ μεταξὺ προχωρήσας ἐκεῖ ὁ κ. Λύρης μετὰ φιλοτίμου ζήλου καὶ ἐπιμελείας ἀπεκάλυψεν ἐν μέρει τὰ πρὸς τῇ δεξαμενῇ καὶ τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ ἐρείπια δωματίων καὶ ἄλλων τινῶν κτισμάτων.

Παρεμείναμεν τότε ἐν Λυκοσούρᾳ μετὰ τῶν κυρίων Λύρη καὶ Λυκάκη, ἐργαζομένου μεταξὺ περὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἐνταῦθα δημοσιευομένων διαγραμμάτων (πίν. 1-4), ἐπὶ 20 ἡμέρας πρὸς περαιτέρω ἀποκάλυψιν τῶν εἰρημένων λειψάνων, μεθ' ὃ διεκόπη ἡ ἐργασία, ἀναβληθείσης καὶ τῆς χαράξεως τοῦ διαγράμματος αὐτῶν ἐς ἄλλοτε μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς αὐτόθι ἀνασκαφῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μνημονευθήτω ὅτι τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ (πρὸς ΝΔ) προσερείδονται πρὸς τῇ δεξαμενῇ 6 δωμάτια καὶ πρὸ τούτων ἕτερα 6, μεταγενεστέρων τὰ πολλὰ χρόνων· ὑπὸ τοὺς τοίχους τινῶν δωματίων ὑποφαίνονται θεμέλια ἀρχαιοτέρων δωματίων. Πρὸς τὸ ὄπισθεν δὲ μέρος τοῦ πολυγωνικοῦ τοίχου σῴζονται ὡσαύτως λείψανά τινα οἰκοδομημάτων, ἐν οἷς μία πλευρὰ φέρει 2-3 ἀναβαθμοὺς μετὰ δύο τεκτονικῶν ἀγκώνων.

Τῶν ἐνταῦθα εὑρημάτων ἄξια λόγου εἰσὶ τρία ἀρχαϊκὰ χαλκᾶ εἰδώλια ἐξ ἐλάσματος λεπτοῦ, ὕψ. 0.04, ἀτέχνου ἐργασίας· τὸ ἔλασμα εἶνε ἐψαλισμένον ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἀνατείνοντος ἐν ἱκεσίᾳ τὰς χεῖρας, ἄνευ διακρίσεως λαιμοῦ καὶ τῶν καθ' ἕκαστον πλὴν τριῶν σφαιρίων ἐκτύπων δηλούντων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ῥῖνα(32). Ὡσαύτως ἀρχαϊκῆς τέχνης ἀναγραφήτωσαν καὶ μικραὶ

(32) Ταῦτα ἐμνημόνευσε καὶ ἡ ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς «Ἄστυ» τῇ 20ῇ Σεπτεμβρίου 1895,

τινες λεπτοῦ χαλκοῦ ἐλάσματος ταινίαι καὶ δισκάρια, ἐφ' ὧν εἰσι διὰ τροχίσκου πιθανῶς κεχαραγμένα ἁπλᾶ ἐκ τεθλασμένων ἤτοι ζητοειδῶν γραμμῶν κοσμήματα· ταῦτα εὑρέθησαν πλησίον βωμοειδῶν τινων θεμελίων. Ἔτι δ' εὑρέθη τεμάχιον μικροῦ πηλίνου εἰδωλίου κορυθοφόρου καὶ ἕτερον κριοκεφάλου (ὕψ. 0.065) καὶ πολλὰ συντρίμματα ἀγγείων πηλίνων ἁπλῶν καί τινα χειροποιήτων. Εἰρήσθωσαν καὶ δύο μικρὰ τεμάχια ἀγγείων κοινῶν μετὰ λειψάνων μορφῆς, τὸ μὲν μελανομόρφου, τὸ δὲ ἐρυθρομόρφου. Τεμάχια πηλίνων κεραμίδων εὑρέθησαν καὶ ἐνταῦθα μετὰ μέρους τῆς λέξεως Δεσποίνας· ἄξιον δὲ μνείας τυγχάνει τεμάχιον κεραμίδος ἐφ' οὗ σῴζονται τὰ τελευταῖα στοιχεῖα τῆς λέξεως Φιλιππείου· τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἐν Μεγαλοπόλει ὁμωνύμου στοᾶς (πρβ. Παυσαν. VIII, 30, 6), διότι, καθ' ἃ παραβαλὼν ἐν τῷ μουσείῳ Μεγαλοπόλεως παρετήρησα, τὰ γράμματα αὐτοῦ φαίνονται τετυπωμένα διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὰ ἐπί τινος ἐκεῖ εὑρεθέντος τεμαχίου (33) σφραγῖδος. Ἔν τινι τῶν εἰρημένων δωματίων εὑρέθη ἡ περὶ ἐπισκευῆς προναίου ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 236 ἑξ. ἐκδεδομένη ἐπιγραφή.

Ἡ αὐτόθι δεξαμενὴ διαιρεῖται διὰ τοίχου παραλλήλως τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ διήκοντος (πλάτ. περ. 9 μέτρ.) εἰς δύο χώρους. Εἶνε δὲ ἐστρωμένη διὰ πηλίνων κεραμιδίων καθέτως ἐμπεπηγμένων καὶ ἔφερεν ἐσωτερικῶς χρῖσμα παχὺ (περ. 0.03) καλῶς νῦν ἐνιαχοῦ σῳζόμενον. Ἔμπροσθεν ἐκλείετο δι' ὀρθοστατῶν μεγάλων τιτανολίθου, ἐπί τινος δὲ τούτων παρατηρεῖται διαμπερὴς ὀπὴ (διαμ. 0.05) πρὸς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος. Ὑδρορρόαι δ' ὑπῆρχον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοίχων. Ἐν τῇ δεξαμενῇ εὑρέθη ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἱερέως Πομπηΐου (Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 114, ἀριθ. 10).

Κάτωθεν τῆς δεξαμενῆς ἐν ἀγρῷ Ἀγγελῆ Λιμπεροπούλου εὕρηται εὐμέγεθες κτίριον (11.00×8.00. πάχ. τοίχων 0.80) στερεώτατα διὰ μεγάλων τετραγώνων τιτανολίθων ᾠκοδομημένον. Τὸ δάπεδον ἐπίστρωται τῷ αὐτῷ καὶ ἡ δεξαμενὴ τρόπῳ. Οἱ τοῖχοι σῴζονται εἰς ὕψος περ. 1.50 ἀπὸ τοῦ δαπέδου· ἐπὶ

(33) Excavations at Megalopolis σελ. 140, ἐπιγρ. XXVIII (4) καὶ σελ. 141 (4) (*Richards*).

τίνος αὐτῶν κεῖται βάσις μετὰ δύο τόρμων κίονος, δύο δὲ κίονες εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος πεπτωκότες. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτοῦ δὲν ἐπερατώθη.

Ἑτέραν σκαφικὴν ἀπόπειραν ἐποιησάμην ἐν κτήματι Ἀθαν. καὶ Γεωργ. Πανταζῆ, 20′ ὥρ. πρὸς Ν. τοῦ Ναοῦ τῆς Δεσποίνης ἀπέχοντι, μεταξὺ Πλατυβουνίου καὶ Κοτρωνίου· ἡ θέσις καλεῖται νῦν Μαρμαρόπλακα ἢ Συκιά. Ἐν χειμάρρῳ ἐπὶ ἀποκρήμνου ἐδάφους ἀπεκαλύφθησαν δύο τοῖχοι ἰσοδομικοὶ εἰς ὀρθὴν γωνίαν συναπτόμενοι, ὧν ὁ μὲν φέρεται παρὰ τὸ δεξιὸν χεῖλος (μήκ. περ. 2.80), ὁ δὲ ἐγκαρσίως ἐπὶ τοῦ χειμάρρου (πάχ. 0.43-0.58). Οἱ λίθοι τῶν τοίχων εἰσὶ πάνυ καλῶς ἐξειργασμένοι καὶ εὐμεγέθεις (εἷς ἔχει ὕψ. 0.70, πλάτ. 2.30, πάχ. 0.22, ἕτερος δὲ ὕψ. 0.29, πλάτ. 1.90, πάχ. 0.58). Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐκβολὴν τοῦ χειμάρρου προσώπου τοῦ ἐγκαρσίου τοίχου ὑπάρχει ἀποτετριμμένον, πιθανῶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀνάγλυπτον καλῆς τέχνης λεοντόκρανον, οὗ τὸ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ μέσου στόματος μέρος ἔγλυπται ἐπὶ ἑνὸς (ὕψ. 0.29) λίθου, τὸ δὲ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου· ἡ τοῦ στόματος ὀπὴ δὲν εἶνε διαμπερής, ἀλλ' ἁπλῆ κοιλότης. Ἡ ἐνταῦθα σκαφικὴ ἔρευνα ἔμεινεν ἀτελής.

Περὶ τῆς 'ς τὰ Σελὰ θέσεως ἐγένετο μνεία ἀνωτέρω σελ. 98.

Μικρὰ σκαφικὴ ἐργασία ἐγένετο καὶ μεταξὺ τῆς Ἀκροπόλεως Λυκοσούρας καὶ τοῦ Πλατανιστῶνος, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ πέρυσιν ἀποθανόντος Γρηγορίου Καρελλᾶ. Ἐνταῦθα εὑρέθησαν ἐρείπια μεταγενεστέρων, ὡς φαίνεται, δωματίων κλπ.

Κάτωθεν τῆς Β. πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως οὐ μακρὰν τῆς εἰρημένης οἰκίας Γρηγορίου Καρελλᾶ καὶ τῆς τοῦ Παναγιώτου Τρουπῆ σῴζεται δεξαμενὴ μήκ. περ. 5.50×5.00, βάθ. 4.00.

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς αὐτῆς οἰκίας Καρελλᾶ ἐπὶ τῆς ἐκ Δεληχασάνη ὁδοῦ ἔκειτο ἐν μάνδρᾳ ἀγροῦ τοῦ Κωνστ. Λιμπεροπούλου κιονόκρανον μαρμάρινον βεβλαμμένον, δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἄνευ τόρμων (διάμ. ὑποτραχηλίου 0.42, ὕψ. πλίνθου 0.11, ὕψ. ἐχίνου μεθ' ὑποτραχηλίου 0.21). Νῦν ἀπόκειται ἐν τῷ πλησίον ἀγρῷ τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Μαγλάρα.

Ἀνατολικώτερον ἔτι ἐν θέσει, ἣ Μαρμαρόλιμνα καλεῖται, σῴζεται ἐπιμήκης ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων δεξαμενή· ἄδηλον ἂν ὑπάρχει ἐνταῦθα ἀρχαιότερον οἰκοδόμημα, ναὸς ἢ ἄλλο (πρβ. καὶ ἀνωτ. σελ. 96).

Πρὸς Β. τοῦ Ἁγ. Νικολάου εὗρεν ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ ὁ Βασίλειος Δημητρακόπουλος (Ἀσταλαῖος) ἀγαλμάτιον χαλκοῦν, ὅπερ ἀπεστάλη διὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 1889. Τὸ ἀγαλμάτιον κεῖται νῦν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ μουσείῳ (ἐν Χαλκοθήκῃ ἀριθ. 7409, πρβ. Δελτ. Ἀρχαιολ. 1889, σελ. 45, ἀριθ. 7), ἔχει δὲ ὕψος 0.11 καὶ εἰκονίζει μορφὴν μετὰ βραχείας κόμης καὶ πιλιδίου τινὸς ἢ περιβλήματος ταπεινοῦ, συμβεβηκυῖαν τὰ σκέλη καὶ φοροῦσαν χιτῶνα μετὰ ἐπιβλήματος(;) ποδήρους, ὑφ' οὗ κρύπτονται καὶ αἱ χεῖρες· αἱ πτυχαὶ ἀραιαὶ ἀβαθεῖς καὶ πως παράλληλοι, ἐπὶ τοῦ στέρνου δὲ ὡσεὶ ἀγκιστροειδές τι κόσμημα. Ἐπὶ τῆς τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἦν τι ἐμπεπηγμένον, ὡς φαίνεται ἐξ ὀπῆς (οὐχὶ διαμπεροῦς).

Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Δεληχασάνη καὶ Λυκοσούρας μαστοειδοῦς λόφου Κόκλα ἐν ἀγρῷ Π. Τίγκα, (οἰκοῦντος ἐν τῇ κάτωθεν τοῦ Κόκλα θέσει «Ταβέρνᾳ», ἀντικρὺ τοῦ παρὰ Bädeker 1893, σελ. 322 Ἁγ. Ἰωάννου), μίαν ὥραν ἀπὸ τοῦ χωρίου Ἀστάλα σῴζονται θεμέλια ἁπλᾶ ναοειδοῦς κτιρίου (μήκ. περ. 20.00 πλάτ. 8.50) πρὸς ΝΑ. βλέποντος καὶ διαιρουμένου εἰς πρόδομον καὶ σηκὸν (μ. περ. 15.00). Ἐνταῦθα, ὡς ἤκουσα, πρὸ τῶν ἐν Λυκοσούρᾳ ἀνασκαφῶν τοῦ 1889 εὗρεν ὁ Δῆμος Καραλῆς, κά-

τοικος Ἴσαρι, δύο αἰχμὰς δοράτων σιδηρᾶς (μήκ. 0.15 καὶ 0.225) καὶ 5-6 ἄλλα σιδηρᾶ σκευάρια· ταῦτα ἐπέδωκέ μοι τῷ 1889 ὁ τότε Δήμαρχος Λυκοσούρας κ. Ἀνδρέας Κατριβάνος, μετηνέχθησαν δὲ εἰς τὸ Ἀθήνησι Μουσεῖον. Εἰρήσθω δ' ἔτι ὅτι, ὡς ᾔδετο τότε, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ Καραλῆ αὐτόθι δυσὶν ἔτεσι πρότερον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον καὶ ὅτι ἐπωλήθη ἐν Ἀθήναις.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἰρημένοις τόποις ἀξία συστάσεώς ἐστιν ἔνθα μὲν συμπλήρωσις, ἔνθα δ' ἐπιχείρησις ἀνασκαφικῶν ἐργασιῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

OY

ΕΝ ΤΩ ΓΡΑΦΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(Οδος Σταδιου Αριθ. 54)

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-4, 11-29 (14ον καὶ 16ον δὲν ἐξεδόθη), 50-55. Ἕκαστον τεῦχος . . . . . Δρ. 1.—

Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α'.-ΙΒ'. . . . . » 12.—

— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ'.-ΙΖ'. Ἕκαστον τεῦχος. . . . » 3.—

Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2.3 (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος . . » 1.—

Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις 1853. εἰς 4ον μετὰ 8 πινάκων . . . . » 1.—

Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις 1860. εἰς 4ον . . . . » 1.—

Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις 1860-1870. Φυλλάδια 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον φυλλάδιον . . . . » 1.—

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, 1872-1881 (ὁ τόμος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τόμοι 10 εἰς 8ον. Ἕκαστος τόμος. . . . . » 3.—

— 1882-1896. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1897. Τόμοι 15 εἰς 8ον. Ἕκαστος τόμος . . . . » 3.—

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική. Περίοδος Τρίτη 1883 κ. ἑ. Ἕκαστος τόμος. » 25.—
Ἕκαστον τεῦχος » 6.25